

list

1
2
3
4
5
6
7
8

Knjižnica Velenje
Titov trg 05

3320 Velenje

stran 20:
Sveti adventni čas

stran 22:
Iz sredine vas vabijo v svojo sredino

stran 40:
Droga ni naš problem

Časopis je zato, da bralce obvešča,
če se le da s čim bolj šokantnimi dogodki.

Milojka Komprej

LETO IX ŠT.8 27. NOVEMBER 2003 300 SIT

Vse bralce lista obveščamo, da je najlažje in najceneje, če se na mesečnik list naročijo tako, da izpolnijo spodnjo naročilnico in jo pošljejo na naslov:

LIST,
Trg svobode 12,
3325 Šoštanj.

Naročiti se je mogoče tudi telefonsko na št.:

03 / 898 43 39
 ali na fax:
03 / 898 43 33.

Naročilo lahko pošljete na e-naslov:
list@sostanj.si

prav tako pa lahko LIST naročite preko domače strani Občine Šoštanj:
www.sostanj.si.

LIST št. 9/10 (december 2003), bo izšel 23. decembra letos.

V njemu boste lahko prebrali:

- zadnje nadaljevanje o Woschnaggih iz Šoštanja, izpod peresa profesorja Mirana aplinca;
- o suhoparnem, a zanimivem dogajanju na 7. seji občinskega sveta;
- o tem, kako sosedi že 75. let »špilajo fusbal«
- in še in še, da vam v novoletnih praznikih gotovo ne bo dolgčas.

LIST vam bo, drage bralke in bralci, v prihodnji številki pojasnil, kako se boste lahko tudi vi, s pomočjo naše revije, vključili v vseslovensko akcijo »Moj zdravnik 2004«.

S svojimi voščili pa se vam bodo predstavil nekateri stalni sodelavci, brez katerih naše in vaše revije ne bi bilo.

LIST

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor

Fotografija na naslovnici:

Dejan Tonkli

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Lektoriranje

Jožica Andrejč
(Za razpise in objave odgovarja naročnik.)

Priprava redakcije

Milojka Komprej

Oblikovanje in grafična priprava

Vinko Pejovnik ml.
e-pošta: vinko@eurograf.si

Tisk

Eurograf d.o.o.
Stantetova 17, 3320 Velenje
www.eurograf.si
e-pošta: info@eurograf.si

Natiskano

900 izvodov.

Spoštovani naročnik!

Prosimo vas, da v primeru, da naročnine za LIST še niste poravnali, to storite na podračun EZR števil. 01325-6000000298 in ne na tistega, ki ga imate nalogo za plačilo. HVALA ZA RAZUMEVANJE!

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 9/10 (december 2003), pošljejo ali dostavijo najkasneje do 10. decembra 2003.

Intervju s Šoštanjskimi mažoretami.

stran 26

IZ VSEBINE TE ŠTEVILKE

Fotografija meseca	4
Uvodnik	5
Naša občina	6
Dogodki in ljudje	14
Utrinki iz življenja Cerkve	20
<i>Sveti adventni čas</i>	
Sredina	22
<i>Iz sredine vas vabijo v svojo sredino</i>	
Intervju	
<i>Alojz Podgoršek</i>	24
<i>Šoštanjske Mažorete</i>	26
Kultura	28
<i>Prostor pod soncem</i>	
Knjige	30
<i>Knjižne novosti in dogodki v mestni knjižnici Šoštanj</i>	
Edi Vučina	31
<i>Prostorske informacije</i>	
Kultura...	32
<i>... v Velenju</i>	
Čez Uršljo Goro	34
<i>Kulturni natroski s Koroške</i>	
Naše korenine	36
<i>Dogodilo se mi je...</i>	
Astrologija	38
<i>Dnevni horoskop za vsa znamenja za november 2003</i>	
Svetloba	39
<i>Meditacija</i>	
Varnost	40
<i>Droga ni naš problem</i>	
Pa pride policaj, pa kaj...	41
<i>Pregled dogodkov v občini Šoštanj</i>	
Neodgovorno klicanje...	42

»Družmirčan« na Martinovo v Šmartnem ob Paki.

Foto: Jože Miklavc

Anonimke

naše vsakdanje

»Jurček je ful v Špelo«, je pisalo na lističu, ki se je vlačil po učilnici četrtega razreda in vsi sošolci smo vedeli kdo je Špela in kdo je Jurček. Nismo pa vedeli kdo je pisec sporočila, niti nismo vedeli ali je Jurček dejansko v Špelo. Mogoče, ampak samo mogoče, bi bilo to sklepati po tem, ker ji je pred kratkim na stol nalepil »čikgumi«.

Tako se to začne. V četrtem razredu je bila stvar zaključena z nekaj solzicami s strani Špele in z nekaj pestmi, ki jih je Jurček uporabil bolj v prazno, kajti ni vedel natančno na koga jih naj konkretno položi. In je kar tako kresnil po nosu prijatelja Žiga, ki ga je zaradi anonimke zafrkaval. Pisca anonimke pa nismo odkrili, ker je listič zaplenila snažilka in nam zagrozila z metlo in ravnateljico, če bomo svinjali in metali papirčke po tleh.

Vam je zadeva znana. Zagotovo. Vsi smo jo kdaj doživeli, ji bili priča ali pa bili celo avtorji. Zakaj pa tudi ne? A ni krasi napisat, da je Jurček v Špelo. Kdo ti more dokazati, da si ti avtor sporočila. In tisti »čikgumi«...

No pustimo otročarije, ki pa tudi niso samo otročarije, kajti v določenem obdobju, dobijo manj nedolžno in bolj resno vsebino, ki pa praviloma nima prijaznih namenov.

Četudi sporočilo, ki ni podpisano, vzamemo »pravno irelevantno« in samo po sebi nima odločujočih posledic, se vendarle ob pojavu anonimke sprožijo določeni procesi. Ki se ne nanašajo samo na vsebino anonimke, ampak potegnejo za sabo tudi spremljajoče dejavnike, ki zadevo ponavadi dodatno zamegljijo. In povzročijo, da se problem oddaljuje. Ne verjamete? Četudi so bila na anonimki konkretna dejstva (Jurček je v Špelo) so bile reakcije vpletenih in okolice takšne, ki so sprožile dvom. Ali je res Jurček v Špelo in predvsem je okolico zanimalo KDO JE TO NAPISAL IN S KAKŠNIM RAZLOGOM?

Da bi ga odkrili, gotovo ni namen pisca ali avtorja sporočila, ki želi okolici o tej ali oni osebi nekaj sporočiti. Iz kate-regakoli razloga že, zagotovo pa želi povedati »nekaj«. Do osebe ni pozitivno naravnani, niti ne želi problema rešiti na konstruktiven način, gotov pa želi iz nekega razloga ostati anonimen. V idealnih pogojih bi bila zadeva dokaj preprosta. Če nekdo zazna neko nepravilnost in če ima za njo konkretne obremenilne dokaze ima vedno dve poti, ali celo tri. Če so nepravilnosti, ki ga pri konkretni osebi motijo blažje oblike in niso predmet kaznivega dejanja, ji lahko to pove osebno. Mogoče bo osebo s svojim opažanjem in verbalno noto vzpodbudil, da bo v bodoče ravnala pravilno. Če pa je zadeva resnejša in ima zanjo konkretne obremenilne dokaze, je na voljo druga pot in sicer, da te dokaze predloži ustreznim organom. Tudi na tak način se bo zadeva končala v želeni smeri in ne bo po nepotrebnem povzročala nevihte v kozarcu. Ampak idealni pogoji seveda ne obstajajo, ker bi se potem prihranila tudi tista energija, ki jo ob pojavu anonimk vložimo v iskanje pisca anonimke. Ne boste verjeli, ampak o tem kako odkriti pisca anonimke obstaja kar nekaj teorij, oziroma cele študije v katerih se preiskovalci poglabljajo v podroben pregled gradiva, preliminarno preiskavo rokopisa, profiliranje morebitnega pisca na osnovi ugotovljenih značilnosti, ugotavljanje možne vrste pisala s katerim je bilo pismo napisano, lingvistična in psiholingvistična analiza besedila, analiza sline od lepljenja kuverte in znamke (krvna skupina, DNK) ipd. Cela študija vam pravim. In tako se na koncu ukvarjamo z iskanjem pisca anonimk, namesto z ugotavljanjem resničnosti informacije.

Kako ta zadeva funkcionira, smo pred kratkim doživeli tudi v naši lokalni skupnosti. Avtorji anonimke bi naj bili »Svetniki občine« Šoštanj. Ti pod pismo seveda niso podpisani z imeni, kaj šele z avtogrami. So samo imenovani in pismo je s pripombo, da je zoper župana podana ovadba, romalo na nekatere medije, ki so zadevo seveda zagrabili. Kdo bi jim zameril.

Časopis je zato, da bralce obvešča, če se le da s čim bolj šokantnimi dogodki. Le taki so tudi zanimivi in berljivi. Če je bila ob tem dejansko tudi dana ovadba ni potrjeno. Prizadeti so novico seveda demantirali, in tudi preko medijev pojasnili, da so obtožbe neupravičene. Ravno tako so dvignili svoj glas svetniki občine in s svojimi podpisi zagotovili, da niso avtorji anonimnega sporočila. Zadeva pa seveda ni zaključena in je postala predmet debat, natolcevanj, podtikanj, preprirov, sumničenja in, da ne naštevam... spet se ukvarjamo sami s seboj.

In o tem sem malo prej govorila.

Da se prav razumemo. Nisem pristojna, da zanikam ali potrdim vsebino anonimnega sporočila. O tem bodo odločali drugi, v kolikor je ovadba res podana. In zadeva se bo reševala na mestu, ki je za to res pristojno. Želim samo poudariti, da anonimke niso in ne bodo reševale problemov. V naši lokalni skupnosti jih je bilo že kar nekaj. In, da nam niso v ponos, kajti kdor neimenovan s prstom pokaže na drugega ne bi smel pozabiti, da so pri tem trije obrnjeni proti njemu.

P.s. Avtor anonimke »Jurček je ful v Špelo« sem bila jaz. Zato ker sem bila jaz v Jurčka. In po toliko letih lahko to povem in po določenem času pride vse na dan. ■

Milojka Komprej

Komunala - nezadostno!

Uredniško redigiran zapisnik 6. redne seje Sveta Občine Šoštanj, ki je bila 7. 7. 2003 v veliki sejni dvorani Občine Šoštanj.

Na seji je bilo prisotnih 15 oziroma v nadaljevanju 17 svetnikov.

Ostali prisotni: direktorica občinske uprave Mirjam Povh, pomočnica župana za GOP Sonja Novak, pomočnica župana za družbene dejavnosti Alenka Verbič, ravnateljica OŠ Bibe Roecka Zdenka Klanfer, direktor in predstavnik Komunalnega podjetja Velenje Marijan Jedovnicki ter Marija Benčič.

Sejo je vodil župan Milan Kopušar, zapisnik je pisala Lili Grazer.

Predlog za umik 9. točke dnevnega reda je dan v razpravo.

Po uvodni "formalnosti" potrditve zapisnika 5. redne seje Sveta Občine Šoštanj so svetniki soglasno, brez razprave potrdili Odloka o ustanovitvi javnega Zavoda za kulturo Šoštanj, saj je šlo za rutinsko prilagajanje spremembam zakona.

Prav tako so svetniki brez pripomb soglasno ustregli interesom Kmetijske zadruge Šaleška dolina in potrdili predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o PUP za območje mesta Šoštanj z imenom Šoštanski trikotnik. Spremembe je pojasnil predsednik Komisije za okolje in prostor Matjaž Cesar.

Komunala se bo morala bolj potruditi

Osnutka Odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o ravnanju in odlaganju komunalnih odpadkov v Občini Šoštanj je svetnikom pojasnila pomočnica za GOP **Sonja Novak**. Povedala je, da bi predlagani osnutek morala na svoji seji obravnavati Komisija za gospodarske javne službe, vendar žal zaradi službenih zadržanosti in letnih dopustov članov do tega ni prišlo.

Glavne spremembe, ki se nanašajo na ta odlok, so predvsem pri obračunu stroškov odvoza odpadkov. Po veljavnem odloku se je obračun odpadkov izvajal na osnovi volumna nameščene posode. V novem osnutku pa je predlagano, da bi bil obračun odpadkov na osebo. Razlog za to spremembo je bil predvsem Tarifni pravilnik, ki je določal tak način obračuna, ter povzročitelji odpadkov v blokovni gradnji, kjer imajo zelo velike volumne posode. Določena je kolektivna norma letnega volumna, ki se ga razdeli na 12 mesecev in obračunava mesečno. Mesečno je tako na osebo predvidena količina, ki zapolni 130-litrsko posodo. Osnovna cilja spremembe sta poenotenje plačila in transparentnost obračuna. Vsak povzročitelj bo tako lahko z enostavnim izračunom sledil stroškom.

Svetnik **Roman Kavšak** je predlagal umik osnutka odloka, saj je menil, da bi morala o njem najprej razpravljati pristojna Komisija za javne gospodarske službe. Meni, da ima ta odlok finančne posledice tako za občane kot za občino.

Vilma Fece je predlagala, da se v daljšem časovnem roku zberejo vse pripombe na osnutek odloka ter se sestane Komisija za gospodarske javne službe, ki naj na svojo sejo povabi predstavnike Komunalnega podjetja Velenje in pripravi konkretne izračune.

Matjaž Cesar je dodal pripombo na 21. člen odloka, kjer bi dodal Povzročitelji odpadkov - "od pridobitve gradbenega dovoljenja dalje".

Roman Kavšak je nato pojasnil, da bo glede na to, da se Komisija za javne gospodarske službe ni sestala, glasoval proti odloku.

Člani Sveta Občine Šoštanj so nato z 12 glasovi za in 4 proti sprejeli sklep:

Svet sprejme osnutek Odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o ravnanju in odlaganju komunalnih odpadkov v Občini Šoštanj z že danimi pripombami ter določi rok za oddajo pisnih pripomb do 31. 8. 2003 in da se v tem času obvezno sestane Komisija za gospodarske javne službe.

Nato so se svetniki lotili Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o preoblikovanju javnega podjetja Komunalno podjetje Velenje, izvajanje komunalnih dejavnosti, p.o.

Akt je pojasnil direktor Komunalnega podjetja Velenje **Marijan Jedovnicki**. Na kratko je povedal, da gre predvsem za spremembe v številkah klasiifikacijske dejavnosti in nove dejavnosti podjetja.

Večino novih dejavnosti že opravljajo, vendar nimajo registriranih, zato so sedaj pripravili predlog za registracijo teh novih dejavnosti.

Gre za sledeče nove dejavnosti: proizvodnja mineralnih vod in brezalkoholnih pijač (1 MIO m³ prodaje vode), drugo tiskarstvo (opravljanje storitev tiskanja obrazcev za druge pravne oz. fizične osebe), posli z električno energijo (proizvodnja, distribucija, prenos, trgovanje), distribucija vode, gradbena dela, delovanje otroških letovišč, počitniških in sindikalnih domov, delovanje menz, cestni tovorni promet, dajanje avtomobilov v najem, pakiranje in druge dejavnosti. Podjetje mora po Zakonu o gospodarskih družbah opravljati gospodarske posle le v okviru dejavnosti, ki so vpisane v sodni register in zaradi tega so pripravili predlog o spremembah in dopolnitvah odloka o preoblikovanju javnega podjetja Komunalno podjetje Velenje.

V razpravi se je naprej oglašil **Marjan Vrtačnik** z vprašanjem, kako je mogoče profitno dejavnost še izvajati kot javno podjetje. Ali je ta dejavnost potrjena s strani nadzornega sveta in skupščine in ali so narejene kakšne študije o teh dejavnostih? Zanimalo ga je tudi, koliko bo dobila Občina Šoštanj od koncesijske dejavnosti.

Svetnik **Vojko Krneža** opredeli Javno komunalno podjetje kot pravno dvoživko, ki se po eni strani pojavlja kot javno podjetje, po drugi strani pa želi delovati kot neka profitna organizacija - kot d.o.o. Tudi v praksi se to občuti. O samem odloku meni, da bi ga vrgel v koš za smeti. Po njegovem proizvodnja mineralnih vod ne sodi v javno podjetje. Moti ga dejavnost drugo tiskarstvo, kar po njegovem pomeni odprtje tiskarne. Dajanje avtomobilov v najem, to je verjetno neki višek denarja, s katerim si je Komunalno podjetje nabavilo avtomobile in jih bi sedaj rado dajalo v najem. Predlaga, da tega osnutka odloka ne bi sprejeli ter ga v celoti zavrnili v ponovno pripravo s strani Komunalnega podjetja Velenje.

Matjaž Cesar v zvezi s proizvodnjo mineralnih vod in brezalkoholnih pijač, kjer gre verjetno za pitno vodo, posledično pričakuje 50% znižanje cene pitne vode na položnici, saj pravi, da so bili vsi vodovodi delno narejeni iz sredstev občanov. Kar se tiče distribucije električne energije, omeni, da so se distributerji električne energije organizirali v zelo močen holding. Tu se mu postavi vprašanje konkuriranja. Zanima ga, kakšne so zmogljivosti teh obratov za proizvodnjo električne energije. Postavi vprašanje v zvezi z dejavnostjo otroških letovišč, počitniških in sindikalnih domov ter dejavnostjo menz, koliko ljudi bodo oskrbovali glede na prisotnost velikega števila ostalih obratov za to storitev.

Roman Kavšak ponovno obžaluje to, da se ni sestala pristojna Komisija za javne gospodarske službe, ki bi morala takšen osnutek vsekakor prej obravnavati, preden pride na Svet v odločanje o njem. Omeni diskriminiranje imenovane komisije za gospodarske javne službe.

Peter Radoja omeni viške vode, kar je po eni strani dobro, saj imamo zaloge vode. Zanima ga, kako je s posodabljanjem in razširjanjem vodooskrbe glede na sušo, saj je veliko primerov, ko je potrebna dostava pitne vode s cisternami. Razmišlja o širitvi reprodukcije vooskrbe na manj dostopne kraje. Ne strinja se s podanim predlogom, saj meni, da gre vse v njihovo korist in v breme naših položnic.

Petra Turineka zanima pojav neizkoriščene vode oz. viškov vode, ki jo nameravajo izkoriščati za male hidroelektrarne v odnosu s proizvodnjo električne energije na področju odvajanja odplak in čiščenja odplak. Verjetno bomo vsi veseli, če bodo te dodatne dejavnosti pomenile neko znižanje za končnega porabnika.

Kljub vsemu meni, da te dodatne dejavnosti ne sodijo v sklop javnega komunalnega podjetja, katerega osnovne dejavnosti poznamo.

Na koncu se je ponovno oglasil direktor Marijan Jedovnicki, ki je razložil, da osnovne dejavnosti komunale ostajajo nespremenjene. Vse nove dodatne dejavnosti bi komunalni prinesle nekaj prihodkov in nikakor ne ogrožajo osnovni namen javnega komunalnega podjetja.

Pri izkoriščanju viškov vode bi šlo za to, da se na obstoječih cevovodih postavi nekaj majhnih agregatov in da se izkoristi potencialna energija, ki nastane zaradi višinske razlike pri pretoku iz višjega v nižji nivo. Kar se tiče nejasnosti viškov vode, nadaljuje, da je Komunalno podjetje Velenje pred petimi leti prodalo cca. 2 milijona kubičnih metrov vode industriji in cca. 3 milijone kubikov široki potrošnji. Sedaj industriji prodajo samo 1 milijon. Samo s požarom galvane v Gorenju se je prodaja znižala za cca. 550 do 600 m³, saj so sedaj prešli na novo tehnologijo, ki je zmanjšala porabo vode.

Z vsemi prihodki od prodaje razpolagata skupščina in nadzorni svet podjetja. Do sedaj se je prihodek vedno usmerjal v investicije. Danes se približno 95 % prebivalstva napaja iz javnih vodovodov. S tem da se nič ne posodablja, se ne strinja ter pove, da se bo v kratkem začel povezovalni projekt vodovod Velenje-Šoštanj. Direktni izvajalec bo NIVO Celje, prevzemnik del je SCT. Za projekt, vreden cca. 300.000.000,00 SIT, so po zaslugi občin in Komunalnega podjetja Velenje pridobljena mednarodna sredstva in republiška sredstva v višini 250.000.000,00 SIT nepovratnih sredstev.

V zvezi s tiskarstvom razloži, da Komunalno podjetje Velenje natisne 16.000-17.000 položnic za svoje lastne potrebe, 10.000-12.000 položnic za zunanje porabnike. To delajo predvsem zaradi cenejše dobavne cene obrazcev, kjer lahko iztržijo tudi količinski rabat. Tiskanje položnic pomeni za podjetje čisti dobiček. Svoje konkurence s Holdingom se zavedajo. Na koncu doda, da se sam projekt nikakor ne bo izvajal v breme porabnikov. Komunalno podjetje Velenje nima interesa postati profitabilno podjetje.

Nato je replicirala **Cvetka Tinauer**, ki pravi, da se priklasi le tista dejavnost na podlagi poslov, pri katerih pridobivamo prihodek. Posle, ki jih opravljamo zgolj za olajšanje svojega dela, ne pripisujemo k dejavnosti podjetja. Zdi se ji, da ta dokument ni dobro pripravljen, ter pričakuje nov predlog odloka.

Vojka Krnežo je zanimalo, kdo so tisti potencialni investitorji, ki naj bi investirali v projekt, ter kam bi investirali. Omeni dajanje vozil v najem in predlaga odprodajo teh vozil ter investicijo denarja v obnovo vodovodnega omrežja. Meni, da odlok ne bo sprejet.

Romana Kavška zanima specifikacija sedanjih stroškov v primerjavi s prihodnjimi. Te podatke bi morala pridobiti pristojna komisija in proučiti Odlok o spremembah in dopolnitvah KP Velenje.

Matjaža Cesarja zanima, kje bo polnilnica vode, v Šoštanj ali v Velenju. Vprašanje ima tudi v zvezi z neoporečnostjo cevovodov in omeni azbestne cevi iz Anhovega.

Direktor **Marijan Jedovnicki** je dodatno razložil dejavnost tiskarstva in omenil, da komunala že nekaj let vrši tiskarske usluge za ostale porabnike, to je 10.000-12.000 položnic mesečno.

Imen potencialnih investitorjev zaenkrat še ne more povedati. V zvezi z viški vozil omeni, da teh nimajo, saj je opremljenost komunale zelo slaba.

Še vedno imamo 20 % obstoječih cevovodov iz azbesta in jih želijo zamenjati. Omeni ogroženost napajanja v Šoštanju iz zajetja Ljubija.

Pred kratkim je bila posredovana poslanska iniciativa za zamenjavo azbestnih cevovodov.

Zaenkrat lokacija polnilnice še ni znana. Investitorji bi vložili direktno v dejavnost, saj vlaganje v javno komunalno podjetje pomeni privatizacijo.

Z dvema glasovoma za in s sedmimi proti so šoštanjski svetniki nato zavrnili osnutek odloka.

Ena od direktnih posledic požara v galvane Gorenje je bila onesnažena Paka. Sodobna tehnologija nove galvane pa je komunalni povzročila "izpad prihodka..."

V nadaljevanju seje pa so svetniki v paketu kadrovskih zadev sprejeli odstop predstavnika Občine Šoštanj iz Nadzornega sveta javnega podjetja Komunalno podjetje Velenje, izvajanje komunalnih dejavnosti in na predlog pristojne komisije obravnavali nadomestni mandat, ki naj bi ga podelili **Marijanu Penšku**.

Peter Radoja je izpostavil svoje stališče v zvezi z delovnimi telesi sveta občine, kjer ravnovesje postaja nesorazmerno. To naj bi se pokazalo že pri imenovanju komisij. Kljub vsemu je upal, da bo delo pokazalo drugače, pa ni. Pri odločitvah se kaže problem enoličnosti in enovladja.

Viki Drev kot protikandidat Marijana Penška ne dvomi v njegove sposobnosti in znanje ter želi, da bo dobro zastopal interese Občine Šoštanj. Omeni, da mora opravljati zelo pomembna in zahtevna dela. Predstavnik NS Komunalnega podjetja Velenje mora biti strokovno usposobljen ter se dobro spoznati na problematiko komunale, ki jo omenjeni kandidat ne more poznati, saj je zelo kratek čas med nami. Omeni tudi to, da je sam že opravljal funkcijo predstavnika NS KP Velenje pred tem mandatom in vso problematiko zelo dobro pozna.

Vilma Fece meni, da ima Občina Šoštanj pri odločanju v Nadzornem svetu KP Velenje žal zelo malo moči. Glasovalna pravica predstavnikov v organih upravljanja je zelo majhna. Povedati moramo, da član nadzornega sveta za svoja dejanja odgovarja osebno in z vsem svojim premoženjem. Meni, da bo preko delovanja člana NS KP, ki ima to moč in zna zagovarjati svoja stališča in stališča občine, Občina Šoštanj imela možnost izglasovati tudi kakšen "ne" v svoj priid. Opredeli svoje stališče s podporo Marijanu Penšku.

Roman Kavšak bo glasoval proti Marijanu Penšku, saj smatra, da mora biti predstavnik Nadzornega sveta KP Velenje v prvi vrsti domačin in človek, ki dobro pozna infrastrukturo v Občini Šoštanj.

Drago Kotnik pa je povedal, da bo glasoval za Marijana Penška. Z 10 glasovi za in tremi proti je Svet Občine Šoštanj sprejel sklep, da **Marijan Penšek postane član Nadzornega sveta Komunalnega podjetja Velenje, ki ga imeuje Občina Šoštanj.**

Oživiljanje Golt

Župan je pojasnil predlog Sklepa o sofinanciranju projekta "Zimsko-letni rekreacijski, turistični center in krajinski park na planini Golte", ki so ga pripravili skupaj s Premogovnikom Velenje. V sklepu je predlagano, da se polovica sredstev zagotovi v letošnjem rebalansu proračuna, polovica pa v naslednjem letu. Pomembno je tudi omeniti pooblastilo županu za izvajanje vseh nadaljnjih aktivnosti v zvezi s projektom.

Med razpravo je **Vojka Krnežo** zanimalo, zakaj niso uspeli privabiti širše območje sodelovanja. Tukaj gre za Savinjsko-šaleško regijo. Zanimajo ga večinski deleži.

Vladimir Malenkovič je obrazložil ciljno področje projekta, ki zavzema predvsem Savinjsko-šaleško regijo in Celjsko regijo. Omeni približne višine vložkov investitorjev. Holding slovenskih elektrarn kot večinski lastnik bo prispeval 1.000.000,00 EUR (500.000 EUR prvo in 500.000 EUR drugo leto). Ostalo bo prispeval Premogovnik Velenje ter lokalne skupnosti.

Na koncu omeni problem ukinitve Premogovnika Velenje in posledično Termoelektrarne Šoštanj čez 20-25 let, kar bo za sabo prineslo direktne posledice za 4.000 zaposlenih in njihovih družin, kar pomeni probleme za 15.000 do 20.000 prebivalcev Šaleške doline.

Roman Kavšak pa je na vprašanje, ali bo Občina Šoštanj tudi solastnica projekta, dobil takoj odgovor, da bo.

Nato so člani sveta soglasno sprejeli sklep: **Svet sprejme Sklep o sofinanciranju projekta "Zimsko-letni rekreacijski, turistični center in krajinski park na planini Golte" kot je predlagan.**

Šola je - šole ni

Sprejem predloga Sklepa o začasnem prenehanju delovanja podružnične šole Bele Vode je na Svetu Občine Šoštanj pojasnila pristojna za te zadeve, Alenka Verbič. Povedala je, da je število učencev v podružnični šoli Bele Vode padlo pod tisto raven, ki jo Ministrstvo za šolstvo oziroma zakonodaja še dopušča. Zato je občina kot ustanoviteljica dolžna sprejeti začetek aktivnosti začasne spremembe statusa te osnovne šole, to je prenehanje delovanja za šolsko leto 2003/2004. Starši so izrazili svojo zakonsko pravico in svoje otroke vpisali v matično šolo Bibe Roecka v Šoštanju, za kar imajo svoje utemeljene razloge.

Nato je v razpravi Vojko Krneža omenil problem prevozov otrok v dolino. Kako bo pozimi? Kako bomo ukrepali s samim objektom, da ne bo začel propadati? Ali se predvidevajo kakšne izvenšolske dejavnosti?

Peter Turinek izhaja iz stališča, naj se podružnične šole ne zapirajo. Želi, da se jasno opredeli, da šole niso zaprli svetniki, pač pa starši šoloobveznih otrok kraja.

Cvetka Tinauer obžaluje, da se je to zgodilo. Zanima jo, kdaj bo šola ponovno odprla svoja vrata.

Matjaž Cesar je emocionalno vezan na ta kraj, zato drugače glede na ta predlog in bo verjetno glasoval proti.

Peter Radoja poimenuje zaprtje šole kot neljub dogodek, ki se je trenutno zgodil v Belih Vodah. Jutri se lahko to zgodi nekje drugje. Potrebno se mu zdi razjasniti probleme tudi ostalih podružničnih šol v občini.

Davorina Tonklija zanima, kaj se zgodi v primeru, če glasujemo proti zaprtju. **Marjan Vrtačnik** omeni, da je pred leti sklical zbor krajanov Belih Vod, na katerem se je opredelil proti zaprtju osnovne šole. Zato bo tudi danes glasoval proti. Kratko razlago o predlogu je podala tudi ravnateljica OŠ Bibe Roock **Zdenka Klanfer**, ki sicer zelo obžaluje ta dogodek. Kazalci za naprej pa kažejo upad šoloobveznih otrok iz Belih Vod. Prihodnje leto 2 otroka, 1 rojstvo v letu 1999,

1 otrok leta 2000, 2 otroka leta 2001, leta 2002 pa se v naselju Bele Vode ni rodil noben otrok.

Alenka Verbič je pojasnila, da je Občina Šoštanj kot ustanoviteljica v takšnem primeru dolžna poskrbeti, da se pouk izvaja na matični šoli, kakor tudi za prevoz otrok v šolo.

Roman Kavšak omeni problem varnosti osnovne šole Bibe Roecka ter ga hkrati zanima, ali so se skušali s starši pogovoriti o problemu.

Ravnateljica Zdenka Klanfer pojasni, da bodo starši individualno, odvisno od posameznika, sami vozili oziroma kako drugače pošiljali otroke v šolo. Svoje želje so starši opredelili na sestanku 6. junija 2003.

Nato je župan **Milan Kopusar** razložil, da objekt že sedaj v svoje namene uporablja KS Bele Vode in tako bo tudi v prihodnje. Poskušali bodo na to šolo prenesti določene aktivnosti.

Če se sklep ne izglasuje, pomeni, da predlagamo nadstandard, kar posledično pomeni zagotovitev sredstev iz proračuna. Občina je zagotovila prevoz v šolo. Kar se tiče hude zime in odrezanosti otrok od šole, meni, da se vse ceste očisti v enem dnevu. Še vedno imamo možnost, da se šola ponovno odpre.

Matjaž Cesar vztraja pri dejstvu, da ne bi bil objekt zapuščen, da bi imel stalnega skrbnika. Prosi, da se do septembra to določi.

Peter Turinek na seji pogrša prisotnost predstavnikov kraja kakor tudi predsednika KS Bele Vode oziroma predstavnika staršev. Podpre pobudo Matjaža Cesarja in predlaga pripravo sanacijskega programa tega šolskega objekta.

Župan je razložil, da so vsi predsedniki KS Občine Šoštanj dobili vabila za seje Sveta, ki so odprte. Občina Šoštanj bo vsekakor razmišljala, kaj in kako s tem objektom in bodo zagotovili stalnega oskrbnika oziroma hišnika objekta.

Nato so svetniki soglasno sprejeli sklep, **da podružnična šola Bele Vode začasno preneha z delovanjem.**

Denar, denar... za koga?

V razpravi o predlogu Sklepa o financiranju političnih strank, ki so dobile mandate v Svetu Občine Šoštanj, se je najprej oglasila **Cvetka Tinauer**, ki je želela, da se točno opredeli, za koga gre v tej zadevi, saj je trenutno v Svetu Občine Šoštanj 5 neodvisnih svetnikov, boji se, da ne bi po nepotrebnem prišlo do diskriminacije neodvisnih svetnikov.

Neodvisni svetnik **Drago Kotnik** je prav tako zahteval pojasnilo, sicer bo glasoval proti.

Vladimirju Malenkoviču se zdi predlog pomemben, saj posega tudi v proračun. Meni, da je potrebno skrbno pretehtati pravni vidik in posledice predloga ter preveriti mnenja svetniških skupin. Zaradi vseh teh nesoglasij se bo glasovanja vzdržal.

Vojko Krneža obrazloži, da vsi svetniki s samostojnih list niso upravičeni do financiranja, ampak samo politične stranke.

Na koncu je župan povedal, da se je v preteklosti iz proračuna delovanje političnih strank zelo malo financiralo. Zato je bil sprejet Odlok o financiranju svetniških skupin. Zaradi takšnih primerov je Ministrstvo za finance ukrepalo. Tukaj gre za pogojni sklep - občina takšen sklep lahko sprejme, ni pa obvezno. Načeloma nima nič proti sprejetju tega sklepa, odločitev je na svetnikih. Vsekakor je potrebno proučiti, kaj je za njih najboljše.

Po razpravi so svetniki z osmimi glasovi za in dvema proti sprejeli **Sklep o financiranju političnih strank, ki so dobile mandate v Svetu Občine Šoštanj, in za župana Občine Šoštanj, kot je predlagan v gradivu.**

Vpliv občine na preprečevanje kriminala in mladoletnega nasilja

Pristojni na Občini Šoštanj so se odzvali na kriminalno dejanje, umor Majca, tako, da so Svetu Občine Šoštanj predlagali v obravnavo paket ukrepov, in sicer: ►

1. Ponovna ustanovitev policijske postaje v Šoštanju

Zadnji dogodki so podkrepili naša prizadevanja za ustanovitev Policijske postaje Šoštanj. Pobuda je bila naslovljena na Policijsko postajo Velenje, Policijsko upravo Celje in Ministrstvo za notranje zadeve RS.

2. Sprejem odloka o javnem redu in miru

V osnutku je bil ta odlok že obravnavan na seji Sveta Občine Šoštanj. Prišlo je do sprememb zakonodaje, poleg tega je bilo na osnutek odloka podanih precej pripomb, zato bo odlok ponovno v osnutku pripravljen do jesenske seje sveta.

3. Ustanovitev mladinske komisije

Na pobudo občinskega svetnika Davorina Tonklija se ustanovi mladinska komisija. Imenuje jo župan, ki določi tudi njene pristojnosti.

4. Sodelovanje s Centrom za socialno delo Velenje in z osnovnimi šolami

- Spodbujanje preventivnih programov za otroke in mladostnike v lokalni skupnosti.
- Ustanovitev dnevnega centra za otroke in mladostnike v Šoštanju v sklopu Centra za socialno delo Velenje.
- Zaposlitev svetovalnih delavcev, ki so usposobljeni za delo s preventivnimi skupinami, na osnovnih šolah (nova osnovna šola).
- Razširitev vloge svetov staršev na šolah; naj pritegnejo starše problematičnih otrok k sodelovanju.
- Večje pristojnosti vodstva šol, da pritegnejo starše problematičnih otrok k sodelovanju in vodenju.

K razpravi se je prva priglasila **Cvetka Tinauer**. Kot neodvisna svetnica in predsednica KS Šoštanj je posredovala zahteve, ki so bile sprejete na izredni seji Sveta KS Šoštanj istega dne, pred sejo občinskega sveta.

Najprej navede zahtevo po sklicu občanov Občine Šoštanj, saj se nasilje pojavlja tudi drugod v občini in ne samo v mestu. Šoštanj nujno potrebuje policijsko postajo, do takrat pa ureditev policijske pisarne v mestu z dvema policistoma, ta mora biti odprta 24 ur na dan. Od župana in občinske uprave zahteva, naj povabita na obisk ministra za notranje zadeve in generalnega direktorja Slovenske policije. Zahteva oblikovanje preventivne skupine, ki bi skrbelo za red in mir v občini. Predvsem pa je potrebno zapečatiti vse zapuščene objekte, ki so v lasti Občine Šoštanj, ter tistim, ki niso v lasti občine, zaračunati nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča do take višine, kolikor je možno.

Peter Radoja je delo policije opredelil kot neodgovorno, nestrokovno in ignorantsko. Poudari, da bi moralo biti več obšolskih dejavnosti. Meni, da bi se učitelji morali večkrat udeleževati kulturnih prireditev. Mesto Šoštanj je v poletnih mesecih mesto sezonskih delavcev, ki pustijo za sabo svojo kulturo. Prav tako se strinja z zahtevo po zboru občanov.

Marjan Vrtačnik omeni, da je pred devetimi meseci pisal ministru za notranje zadeve, generalnemu direktorju policije in komandirju Policijske postaje Velenje. Navajal je dejstva, da v mestu ni več zagotovljena varnost, da je ljudi strah. Odgovor je dobil samo od generalnega direktorja policije, ki je napisal, da razmere niso tako kritične, kot je navedel, saj je to, kar se dogaja v Šoštanju, nekaj povsem normalnega. Predlaga, da se sprejme sklep, da župan kot poslanec prenese te zahteve, da dobimo samostojno policijsko postajo, ki smo jo nekoč že imeli.

Vojo Krneža, tudi član Sveta KS Šoštanj, prav tako potrdi dejstva in zahteve svojih predhodnikov. Želi, da na tej seji sprejmejo sklepe za aktivnosti, ki se bodo izvršile. Prav tako bi morali od policije zahtevati, da pride v te zapuščene objekte in opravi nenapovedane racije ter legitimira ljudi. Predlaga, da se ustanovi komisija za varnostna vprašanja, ki bi bila neka opora policiji oziroma občanom.

Matjaž Cesar je ob dogodku žalosten in hkrati razočaran, saj so storilci mladi.

Meni, da so za vse odgovorni starši otrok. Predlaga ustanovitev mladinskega centra, ki ga moramo zagotoviti. Županu, ki je hkrati tudi poslanec Državnega zbora RS, in Svetu Občine Šoštanj predlaga sprejetje zakona, ki bo mladoletnike nad 14 let obravnaval ostreje kot do sedaj. Občina Šoštanj mora najkasneje v septembru 2003 uvesti službo varnosti v Vrtcu Šoštanj in obeh osnovnih šolah. Občina naj s pristojnimi organizacijami podpiše pogodbe o varovanju otrok od prihoda, bivanja ter do odhoda domov. V mestu Šoštanj predlaga nakup kadrovskega stanovanja za policiste.

Vilma Fece je menila, da je potrebno ukrepati takoj, čeprav so rešitve dolgoročne. Ne razume te popolne nezainteresiranosti ljudi v Občini Šoštanj do vključevanja v razne aktivnosti, od športnih do kulturnih. Zanima jo, kaj lahko v času poletnih počitnic ponudimo našim otrokom. Predlaga ustanovitev mladinske komisije - kasneje mladinskega centra. Obvezno je najti prostor za njegovo delovanje.

Vladimir Malenkovič ne razume, kako se lahko v mladem človeku sprosti želja po takšnem dejanju, kakršno se je zgodilo pri nas. Sam je nad dejanjem zgrožen. Velika večina problematičnih otrok prihaja iz družin s socialnega roba. Poskrbeti moramo, da bo čim manj ljudi živelo na robu revščine.

Davorin Tonkli meni, da probleme mladinskega kriminala ne bomo rešili z ustanovitvijo mladinske komisije in z mladinskim centrom. Čeprav najbolj problematičnim mladostnikom ne moremo pomagati na tak način, lahko pa poskrbimo za to, da se ohrani zdravo jedro. Pridružuje se mnenju, da je potrebno vse zapuščene objekte zapečatiti, vendar je potrebno predhodno zagotoviti prostor za mladinski center ter njegovo delovanje. Potrebno je aktivno zaposliti mladino. Podpira pobudo o ustanovitvi mladinske komisije, ki naj bi čim prej zaživela in pokazala kakšne rezultate.

Nato je župan razpravo zaključil ter predlagal komisijo za oblikovanje sklepov o preprečevanju kriminala in mladoletniškega nasilja. Za predsednico komisije so imenovali Cvetko Tinauer, za člana pa Davorina Tonklija in Matjaža Cesarja.

Za konec kot vedno: pobude

Cvetko Tinauer zanima, kam naj gredo mladi poleti v Šoštanju, kaj smo jim ponudili. Zanima jo, zakaj se letni bazen ob vsaki rahli oblačnosti zapre. Kdo so tiste osebe, ki odločajo o tem?

Peter Radoja je bil s Turističnim olepševalnim društvom Šoštanj v Zasavju, kjer je izvedel za odškodnino, ki jo Savske elektrarne plačujejo tamkajšnji občini. Zanima ga, koliko Občina Šoštanj dobi od Premogovnika Velenje kot nadomestilo za ugrezanje.

Drago Kotnik predlaga, da predstavnika Zdravstvenega doma Velenje povabijo na eno od naslednjih sej Sveta Občine Šoštanj, kjer bi se pogovorili o problemih v zvezi s tem.

Vojo Krneža poda pobudo v zvezi z ureditvijo prometne varnosti. Prehodi za pešce so zelo slabo označeni. Predlaga označitev prehoda za pešce pri železniški postaji, kjer se poleti frekvenca prehodov poveča še dodatno zaradi gostov, ki prihajajo na letni bazen.

Matjaž Cesar z začudenjem opaža nepobarvane prehode za pešce, ki bodejo v oči še sredi julija. Predlaga, da se na Občini Šoštanj izdela kataster cest, kataster opreme in kataster obveznih prometnih označb, ki ga nimamo.

Vilma Fece za prepoznavnost mesta Šoštanj v javnosti predlaga, da Zavod za kulturo ponovno preveri na pristojnih ministrstvih, kako in kaj je z našo Rotovnikovo jamo, kaj z rimskimi izkopaninami na Apatovi njivi v Družmirju.

Viki Drev se odzove na pobudo svetnika Matjaža Cesarja v zvezi s kategorizacijo cest in opreme na cestah, ki, kot pravi, je bila narejena pred približno štirimi leti. Kdaj bo to realizirano, ne ve.

To je bila zadnja pobuda oziroma pripomba, zato je župan Milan Kopušar sejo lahko zaključil. ■

OBČINA ŠOŠTANJ
ŽUPAN

Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, telefon: (03) 89 84 300, fax: (03) 89 84 333

Na podlagi 31. in 175. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS št. 110/2002) ter 37. čl. Statuta občine Šoštanj (Uradni list občine Šoštanj št. 10/2000-prečiščeno besedilo) izdaja Župan občine Šoštanj naslednji

SKLEP

o javni razgrnitvi predloga sprememb in dopolnitev PUP za dele mesta Šoštanja s Pohrastnikom

1.

Javno se razgrnejo predlagane spremembe in dopolnitve Prostorskih ureditvenih pogojev za dele mesta Šoštanja s Pohrastnikom, ki ga je izdelala Saša Piano, s. p. PIANO - Atelje krajinske arhitekture, Šaleška 19, Velenje pod št. Piano/61/2003-PUP, v oktobru 2003.

2.

Predlagane spremembe PUP-a za dele mesta Šoštanja s Pohrastnikom, z vsemi obveznimi prilogami, bodo javno razgrnjene v prostorih Uprave Občine Šoštanj, Trg svobode 12. Javna razgrnitev bo trajala 30 dni, in sicer od 28. 11. 2003 do 29. 12. 2003.

3.

K dokumentu lahko v času javne razgrnitve podajo svoje pripombe in predloge vse zainteresirane fizične in pravne osebe. Pisne pripombe oziroma predlogi se posredujejo na Upravo Občine Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj ali podajo ustno na javni obravnavi, organizirani v prostorih Občine Šoštanj dne 10. 12. 2003 ob 17. uri (sejna soba – 2. nadstropje).

4.

Sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Občine Šoštanj.

OBČINA ŠOŠTANJ
ŽUPAN

Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, telefon: (03) 89 84 300, fax: (03) 89 84 333

Na podlagi 31. in 175. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS št. 110/2002) ter 37. čl. Statuta občine Šoštanj (Uradni list občine Šoštanj št. 10/2000-prečiščeno besedilo) izdaja Župan občine Šoštanj naslednji

SKLEP

o javni razgrnitvi predloga sprememb in dopolnitev PUP 08, pretežnega dela KS Skorno - Florjan in dela KS Bele Vode

1.

Javno se razgrnejo predlagane spremembe in dopolnitve Prostorskih ureditvenih pogojev za območje planske celote 08, pretežnega dela KS Skorno - Florjan in dela KS Bele Vode (v nadaljevanju: PUP 08), ki jih je izdelala Saša Piano, s. p. PIANO - Atelje krajinske arhitekture, Šaleška 19, Velenje, pod št. Piano/58/2003-PUP, v oktobru 2003.

2.

Predlagane spremembe PUP 08, z vsemi obveznimi prilogami, bodo javno razgrnjene v prostorih Uprave Občine Šoštanj, Trg svobode 12. Javna razgrnitev bo trajala 30 dni, in sicer od 28. 11. 2003 do 29. 12. 2003.

3.

K dokumentu lahko v času javne razgrnitve podajo svoje pripombe in predloge vse zainteresirane fizične in pravne osebe. Pisne pripombe oziroma predlogi se posredujejo na Upravo Občine Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj ali podajo ustno na javni obravnavi, organizirani v prostorih Občine Šoštanj dne 10. 12. 2003 ob 17. uri (sejna soba – 2. nadstropje).

4.

Sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Občine Šoštanj.

OBČINA ŠOŠTANJ
ŽUPAN

Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, telefon: (03) 89 84 300, fax: (03) 89 84 333

Na podlagi 31. in 175. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS št. 110/2002) ter 37. čl. Statuta občine Šoštanj (Uradni list občine Šoštanj št. 10/2000-prečiščeno besedilo) izdaja Župan občine Šoštanj naslednji

SKLEP

o javni razgrnitvi predloga sprememb in dopolnitev PUP 02, ki vključuje ureditveni območji naselij Ravne in Gaberke z razloženimi deli

1.

Javno se razgrnejo predlagane spremembe in dopolnitve Prostorskih ureditvenih pogojev za območje planske celote 02, ki vključuje ureditveni območji naselij Ravne in Gaberke z razloženimi deli (v nadaljevanju PUP 02), ki jih je izdelala Saša Piano, s. p. PIANO - Atelje krajinske arhitekture, Šaleška 19, Velenje pod št. Piano/60/2003-PUP, v oktobru 2003.

2.

Predlagane spremembe PUP 02, z vsemi obveznimi prilogami, bodo javno razgrnjene v prostorih Uprave Občine Šoštanj, Trg svobode 12. Javna razgrnitev bo trajala 30 dni, in sicer od 28. 11. 2003 do 29. 12. 2003.

3.

K dokumentu lahko v času javne razgrnitve podajo svoje pripombe in predloge vse zainteresirane fizične in pravne osebe. Pisne pripombe oziroma predlogi se posredujejo na Upravo Občine Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj ali podajo ustno na javni obravnavi, organizirani v prostorih Občine Šoštanj dne 10. 12. 2003 ob 17. uri (sejna soba – 2. nadstropje).

4.

Sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Občine Šoštanj.

OBČINA ŠOŠTANJ
ŽUPANTrg svobode 12, 3325 Šoštanj, telefon: (03) 89 84
300, fax: (03) 89 84 333

Na podlagi 31. in 175. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS št. 110/2002) ter 37. čl. Statuta občine Šoštanj (Uradni list občine Šoštanj št. 10/2000-prečiščeno besedilo) izdaja Župan občine Šoštanj naslednji

SKLEP

o javni razgrnitvi predloga sprememb in dopolnitev PUP 09, ki vključuje ureditveno območje naselja Topolšica, zaselka in letališča Lajše ter bolnišnice v Ravnah

1.

Javno se razgrnejo predlagane spremembe in dopolnitve Prostorskih ureditvenih pogojev za območje planske celote 09, ki vključuje ureditveno območje naselja Topolšica, zaselka in letališča Lajše ter bolnišnice v Ravnah (v nadaljevanju PUP 09), ki jih je izdelala Saša Piano, s. p. PIANO - Atelje krajinske arhitekture, Šaleška 19, Velenje pod št. Piano/59/2003-PUP, v oktobru 2003.

2.

Predlagane spremembe PUP 09, z vsemi obveznimi prilogami, bodo javno razgrnjene v prostorih Uprave Občine Šoštanj, Trg svobode 12. Javna razgrnitev bo trajala 30 dni, in sicer od 28. 11. 2003 do 29. 12. 2003.

3.

K dokumentu lahko v času javne razgrnitve podajo svoje pripombe in predloge vse zainteresirane fizične in pravne osebe. Pisne pripombe oziroma predlogi se posredujejo na Upravo Občine Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj ali podajo ustno na javni obravnavi, organizirani v prostorih Občine Šoštanj dne 10. 12. 2003 ob 17. uri (sejna soba -2. nadstropje).

4.

Sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Občine Šoštanj.

POVZETEK ZA JAVNOST

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE PROSTORSKIH UREDITVENIH POGOJEV ZA ŠTIRI PLANSKE CELOTE 02, 04, 08 IN 09 (Metleče, Šoštanj, Pohrastnik, Florjan, Skorno, Topolšica, Ravne, Gaberke)

Spremembe in dopolnitve (razširitve) štirih prostorskih ureditvenih pogojev planskih celot 02 (Ravne, Gaberke), 04 (deli mesta Šoštanj s Pohrastnikom), 08 (Skorno, Florjan) in 09 (Topolšica) so izdelane na podlagi programov priprav, ki jih je sprejel Svet Občine Šoštanj in so bili objavljeni v Uradnem listu Občine Šoštanj.

Namen sprememb je določanje načinov urejanja prostora za območja znotraj nekdanjega eksploatacijskega območja Premogovnika Velenje. Po starem prostorskem planu je bila za to območje predvidena izdelava krajinskih zasnov, ki so tudi bile izdelane. Sedaj veljavni prostorski plan iz leta 2000 je zmanjšal eksploatacijsko območje premogovnika in za območje predvidel izdelavo prostorskih ureditvenih pogojev. Ker dokumenti še niso bili izdelani, je za območje veljal stari urbanistični red, ki ga je novi Zakon o urejanju prostora s 1. 1. 2003 razveljavil. Brez pravne podlage pa na obravnavanem območju niso mogli nobeni posegi. Zato so izdelane predlagane razširitve obstoječih dokumentov.

Razširjeni del PUP-a 02 (Prostorski ureditveni pogoji za plansko celoto 02, Ravne, Gaberke, spremembe in dopolnitve, osnutek, št. projekta PIANO/60/2003-PUP) zajemajo območje pretežno v k. o. Gaberke: območje med Družmirskim jezerom, odlagališčem produktov odžveplevanja, severno obvoznico in Goricami.

Razširjeni del PUP-a planske celote 04 za dele mesta Šoštanj s Pohrastnikom (Prostorski ureditveni pogoji za dele mesta Šoštanj s Pohrastnikom, spremembe in dopolnitve, osnutek, št. projekta PIANO/61/2003-PUP) zajema območje Metleč, Vile Široko in območja Goric ter območje južnih pobočij ob Šoštanju. Osnova za določitev območij urejanja in morfoloških enot so bile Urbanistične zasnove Šoštanja z Metlečami in Pohrastnikom.

Razširjeni del PUP-a 08 (Prostorski ureditveni pogoji za plansko celoto 08, Skorno, Florjan

- OBMOČJA CELOTNIH PUP-ov
- MEJA MED VELJAVNIM PUP-om IN PREDVIDENO RAZŠIRITVIJO
- OBMOČJA VELJAVNIH PUP-ov
- OBMOČJA PREDVIDENIH RAZŠIRITEV

spremembe in dopolnitve, osnutek, št. projekta PIANO/58/2003-PUP) zajema območje severno od obstoječega dokumenta pretežno znotraj k. o. Florjan na meji s k. o. Topolšica ter del k. o. Topolšica, ki prostorsko gravitira proti Pohrastniku.

Razširjeni del PUP-a 09 (Prostorski ureditveni pogoji za plansko celoto 09, Topolšica, spremembe in dopolnitve, osnutek, št. projekta PIANO/59/2003-PUP) zajema območje pretežno v k. o. Topolšica (območje ob Toplici) ter delno na območje k. o. Ravne in k. o. Šoštanj na območju ob potoku Bečovnica, ker se prostor navezuje na območje naselja Lajše, ki ga že sedaj urejajo prostorski ureditveni pogoji za plansko celoto 09.

Spremembe in dopolnitve so narejene na osnovi obstoječih, veljavnih PUP-ov zato so zasnovane tako, da se za razširjana območja postavljajo podobni pogoji urejanja prostora kot za območja znotraj sedaj veljavnih dokumentov. Spremenjeni oz. dopolnjeni so tekstualni in grafični deli dokumentov ter odloki. ■

Zimska služba na šoštanjskih cestah in ulicah

S pripravami na zimo 2003/2004 smo na Občini Šoštanj pričeli v začetku meseca septembra. Takrat so izvedli drugi del razpisa po omejenem postopku. V prvem delu leta 2001 smo namreč v Uradnem listu objavili razpis po omejenem postopku, s katerim smo podelili sposobnost izvajanja letnega in zimskega vzdrževanja trem izvajalcem. Na tem razpisu so bili najugodnejši ponudniki VOC Celje, PUP Velenje in ANDREJC d.o.o. Na osnovi podeljene sposobnosti za dobo treh let sedaj vsako leto pridobivamo ponudbe za vzdrževanje cest samo od teh treh ponudnikov.

V letošnji ponudbi je bil ponovno najugodnejši Andrejc d.o.o., s katerim je bila oktobra sklenjena pogodba za opravljanje zimske službe na lokalnih cestah in javnih prometnih površinah v Občini Šoštanj za čas od 15. 11. 2003 do 15. 3. 2004.

K izdelavi plana za izvajanje zimske službe smo pristopili načrtno. 22. 10. 2003 smo se zbrali s predstavniki mesta Šoštanj, štirimi upravljalci stanovanjskih objektov v mestu Šoštanj ter z izvajalcem zimske službe Andrejc d.o.o., da izdelamo plan in prioriteto pluzenja, posipanja in čiščenja v mestu Šoštanj. Na isto temo smo se teden pozneje zbrali s predstavniki posameznih KS po Občini Šoštanj zaradi plana zimske službe na lokalnih cestah in javnih poteh.

Vsem prisotnim je bil posredovan plan zimske službe za leto 2003/2004, v katerem je bilo jasno povedano, kakšne so dolžnosti Občine Šoštanj in s tem izvajalca. Občina Šoštanj ima odlok o kategorizaciji lokalnih cest, ulic in javnih poti iz leta 1998. Na osnovi te kategorizacije so namenjena tudi proračunska sredstva za zimsko službo. Za vse te kategorizirane javne površine je dolžna poskrbeti Občina Šoštanj. Vse tiste površine, ki pa niso kategorizirane, pa so v pristojnosti zasebnikov. Sem spadajo predvsem hišni priključki do stanovanjskih hiš, funkcionalna zemljišča ter parkirišča pred stanovanjskimi bloki. Precej razprave je bilo na temo pluzenja okrog stanovanjskih zaselkov, ki so v zasebni lasti. Občina Šoštanj površin, ki niso kategorizirane, ne more pluziti, ker bi to pomenilo, da je potrebno pluziti vse soseske in ne samo izjeme. Prav tako je bila zanimiva razprava o pluzenju javnih poti, za katere so zadolžene posamezne KS. Le-ti so predlagali, da bi se kategorizirane ceste pluzile iz enotnega naslova z istim izvajalcem pod okriljem, plačevanje pa se uredi glede na kilometre cest po posameznih KS. Ta predlog je lahko izvedljiv v naslednji zimi, v letošnji zimi pa je bila podpisana pogodba za dolžino lokalnih cest, to je cc. 98 km cest in vzdrževalec je v ponudbi ponujal le to.

Na vseh teh srečanjih smo izdelali oz. pregledali prioriteten plan čiščenja in pluzenja lokalnih cest. Prioritetna lista ostaja takšna kot v lanski sezoni, kjer imajo prednost pluzenja tiste ceste, na katerih je veliko prometa in kjer se

izvaja prevoz šoloobveznih otrok. Po očiščenju teh cest se očistijo še naslednje, nato pa ulice pločniki in parkirišča.

Izvajalec zimske službe na lokalnih cestah in javnih površinah Občine Šoštanj je zagotovil, da je plan pluzenja obvezen, saj je to zakonska zahteva. Zimsko službo pa ima izvajalec organizirano tako, da se pluzi vsako območje istočasno, tako da se bo potrudil, da bodo vse ceste ne glede na prioriteto pravočasno očiščene. Izvajalec je skladno z zakonom o javnih cestah ter pravilnikom o vrstah vzdrževalnih del na javnih cestah izdelal izvedbeni program zimske službe, v katerem je nazorno prikazan plan, način dela in zadolžitve.

V zaključku izvajalec Andrejc d.o.o. skupaj z investitorjem Občino Šoštanj poziva vse občane tudi na delček strpnosti v času velikega sneženja, predvsem pa na razumevanje pri čiščenju cest in javnih površin.

V primeru kakršnih koli reklamacij ali pripomb na delo zimske službe pa vam posredujemo nekaj tel. števil, na katere se lahko občani obrnejo in pokličejo za pomoč oz. opozorijo na pomanjkljivosti.

- Miroslav ANDREJC,
direktor ANDREJC d.o.o. tel. 041 625 514,
- Mirko ANDREJC,
vodja zimske službe pri ANDREJC d.o.o., tel. 041 690 030,
- Marjan VRTAČNIK,
koordinater zimske službe Občine Šoštanj tel. 031 502 701. ■

Pripravi: Andrej VOLK

Spremljanje pojavov tresenja tal v mestu Šoštanj in v njeni okolici

Tresenje tal je prisotno že dalj časa, celo nekaj desetletij, vendar pa se najbolj množično pojavlja v obdobju zadnjih dveh let. Na to temo je bilo že veliko izrečenega, opravljene so bile različne meritve in analize. Tresenje tal v Šoštanju je pojav, ki povzroča predvsem strah in negotovost prebivalcev. Zelo težko je razložiti in dokazati pravi vzrok za povzročitev tega pojava, saj gre za kompleksno zadevo na izredno velikih površinah. Hkrati je pojav lociran zelo lokalno, kar dodatno otežuje strokovno pojasnilo. Glede na standarde je po ocenah strokovnjakov človeški prag zaznavanja tovrstnih pojavov nekje pri 0,1 mm/s, kar pomeni, da človek pri tej stopnji že zazna prve moteče in negotove občutke.

Aprila 2002 je bil v Šoštanju zbor krajanov, na katerem so bili predstavljeni različni vidika "potresov" v Šoštanju. Eden glavnih pobudnikov za zbor je bil Voljo Režen.

Foto: Zdravko Kočevar

Tresenje tal se pojavlja na območju stanovanjskih gradenj, ki v preteklosti niso bile grajene s protipotresno varno tehnologijo, jakost teh treslajev pa je med 0.6-1.5 mm/s. Občasni pojavi pa dosežejo večjo jakost in je najmočnejši zabeležen dogodek dne 3. 6. 2003 ob 14.58 dosegel vrednost 3.97mm/s. Vsi ti objekti bi vseeno morali zdržati sunke do 5 mm/s, saj je to

standard za spomeniško zaščitene objekte. Meritve o jakosti tresenja tal dnevno beležita in evidentirata Agencija RS za okolje in Premogovnik Velenje. Na osnovi vseh analiz in sprotih meritev lahko ugotovimo, da je prisotnost tresenja tal le zelo moteč pojav, ki pri občanih povzroča nelagodje in strah, ne pomeni pa nikakršne nevarnosti za življenje občanov in ne ogroža njihovih materialnih dobrin.

Ob vsem tem nas najbolj zanima povzročitelj tresenja tal ter kako ukrepati, da se zmanjša ta pojav. Lahko povemo, da zelo zgledno sodelujemo s predstavniki Agencije RS za okolje, še posebej pa s predstavniki Premogovnika Velenje, ki so v vsakem trenutku na voljo za kakršno koli pojasnilo ali dodatno morebitno sodelovanje. Iz trenutno poznanih dejstev lahko nakažemo, da je glavni povzročitelj vseh pojavov po mnenju stroke prisotnost največjih gospodarskih panog v dolini in nenazadnje narava sama. Eden od možnih povzročiteljev je vsekakor posledica izkopavanja premoga z ostalimi vzporednimi dejavnostmi. Naslednji razlog je suša. Ta pojav še dodatno povzroča nižanje in nihanje podtalnega nivoja vode, kar po mnenju strokovnjakov pripomore k premikanju zemeljskih plasti. Ta hipoteza je nastala ob primerjavi števila potresnih pojavov, ki so bili največji in najštevilčnejši od poznih spomladanskih mesecev pa vse do začetka jeseni. V obdobju med novembrom in aprilom pa zaradi večje količine padavin to nima večjega vpliva. Ne smemo pa pozabiti še na občasne pojave, ki pa so lahko povsem naravnega izvora, vendar pa je število le-teh zelo majhno. Na tresenje tal, ki ga povzročajo naravni dejavniki (suša, geološki premik zemeljske skorje ipd.), nimamo nobenega vpliva. Predstavniki Premogovnika Velenje pa skušajo z različnimi ukrepi in z odmikom odkopnega polja od bližine mesta Šoštanj v smeri proti severovzhodu zmanjšati tresenje tal, ki je posledica odkopavanja premoga.

Vse to nakazuje, da gre za kompleksnejši problem, ki ga ni moč odpraviti kar čez noč niti ga ni mogoče tako strokovno kot laično pojasniti.

V primeru, da je delni povzročitelj tresenja tal gospodarska prisotnost, se bo potrebno soočiti z dejstvom, da tresenje tal ne bo prenehalo, saj je gospodarska panoga pomembna za Občino Šoštanj kot tudi za celotno Šaleško dolino in nenazadnje tudi za državo samo.

Za zaključek lahko povemo, da na Občini Šoštanj to problematiko vseskozi pozorno spremljamo in jo bomo spremljali še naprej. Naša naloga je, da zagotovimo varnost vseh občanov, hkrati pa moramo tudi mi upoštevati dejstvo, da je prisotnost gospodarske panoge v Občini Šoštanj še kako nujno potrebna.

Za ostala dodatna pojasnila v zvezi s to problematiko smo na razpolago vsem občanom v času uradnih ur. ■

Milan KOPUŠAR, župan Občine Šoštanj

Evropa - zdaj!

V okviru programa, s katerim želi slovenska vlada prispevati k obveščeni, razumevanju in javni razpravi o procesu vključevanja v EU, so preko 6. srečanja gospodarstva v Savinjsko-šaleški regiji od 7. do 28. novembra tekle aktivnosti pod skupnim geslom Uspeti v EU.

Poleg plenarnega dela okrogle mize in spremljajočih dogodkov so bile organizirane tudi Euro info točke. V Šoštanju je bila taka točka v mestni galeriji 13. novembra. Ob tej priložnosti so bile dosegljive določene publikacije: Slovenija v EU, Evropopotnica in Slovenke in Slovenci v Evropi, ki jih je bilo mogoče dobiti brezplačno. Zanimanim skupinam in posameznikom sporočamo, da je publikacija še na voljo v prostorih galerije, poleg tega pa jo je možno naročiti tudi na evrofonu 080 2002.

Morda pri vsem tem ni važno (ali pa tudi je) dejstvo, da so se predstavitve kljub propagandi in osebnim vabilom, ki so bila poslana, udeležili samo predstavniki Območne obrtne zbornice, gospa Sonja Jamnikar, (organiza-

Foto: Dejan Tonkli

torji), župan Občine Šoštanj in Miran Irman, obrtnik. Med vabljenimi pa so bili svetniki občine, predstavniki krajevnih skupnosti, gospodarstveniki in obrtniki v občini, vzgojni zavodi ipd.

Očitno nas Evropa ne zanima. ■

Milojka Komprij

Podpora savinjsko-šaleški regiji (Sa-Ši) (izjava za javnost)

LDS je po večletnih prizadevanjih savinjsko-šaleških občin zagotovila podporo vzpostavitvi Sa-Še kot razvojne - komplementarne regije v procesu decentralizacije oz. regionalizacije Slovenije.

Sa-Ša mora biti - Sa-Ša bo!

Za to obstajajo resni vsebinski - obstoječi in obetajoči - elementi in projekti:

Konkretni projekti, pri katerih je ključna vloga LDS:

1. Formalna vložitev zakona v parlamentarno proceduro in podpora s strani županov in občinskih svetov tega območja.
2. Projekti decentralizacije šolstva (višje in visoko šolstvo, fakulteta).
3. Projekt Golte kot skupni projekt gospodarstva in občin, v katerem LDS vidi predvsem sinergijske učinke v turizmu in malem gospodarstvu ter ustvarjanje novih delovnih mest.
4. TRC Jezero kot skupni projekt v prihodnost naravnanih gospodarskih subjektov, občine in zainteresiranega kapitala.
5. MIC (Medpodjetniško izobraževalni center) kot povezovanje gospodarstva in šolstva s ciljem izobraževanja za potrebe gospodarstva in zagotavljanje novih delovnih mest.
6. Skupni nastop poslancev in občin Koroške in Savinjsko-šaleške regije za ureditev cestne problematike na osi Koroška-Sa-Ša - avtocestni križ. Pričetek priprave strategije prostorskega plana in izdelave nacionalnega programa državnih cest pomeni resno namero po graditvi nove hitre ceste (in železnice) na tej osi, boljše povezanost z ostalimi regijami in vključitev v slovenske in evropske komunikacijske tokove.

Najpomembnejši so človeški viri, ki v povezavi s prostorskimi in okoljskimi danostmi pomenijo gibalo napredka. Aktivneje je potrebno pristopiti k oblikovanju takšnih stimulativen izobraževalnih, stanovanjskih in življenju prijaznih razmer, da bodo kadri ostajali tu in prihajali od drugod. Začeti je potrebno z načrtno štipendijsko politiko, ki mora voditi vse od ustanovitve štipendijskega sklada do povezovanja v fundacije, ki bodo vzpodbujale izobraževanje v poklicih, ki pomenijo tudi realna delovna mesta v prihodnosti. ■

Edini pri nas

V Zavodnjah stoji spomenik padlim in pogrešanim v prvi svetovni vojni

Spomenik je obnovljen

Napredek je v desetletjih prinesel v vas Zavodnje marsikaj dobrega in tudi slabega. Tisto, kar ostaja, je dolgotrajna tradicija in spoštovanje vedno klenih vaščanov tudi do mrtvih v vojnih vihrach. Zavodnje so znane po vsem mogočem, mnogim pa je neznano, da stoji na levi strani glavne ceste pri odcepu k cerkvi sv. Petra spomenik padlim in pogrešanim v prvi svetovni vojni. V zadnjem času je bil spomenik v čedalje slabšem stanju, kar so verjetno opazili tudi naključni obiskovalci Zavodnej. Zato so se odločili ukrepati. Pri tem so ugotovili, da imajo v kraju posebnost, ki je ni daleč naokoli. Podoben spomenik padlim v prvi svetovni vojni premorejo namreč le še v Šmartnem ob Paki.

Ko so zaradi obnove iskali odgovornega lastnika, so ugotovili, da je spomenik lastnina krajanov. Na pobudo **Gvida Urlepa** so se odločili, da pričnejo z deli. Letos so po 72 letih spomenik končno obnovili in ga s tem rešili propada.

1. novembra 2003 so v ta namen organizirali slovesnost, na kateri je govoril predstavnik krajevne organizacije zveze borcev Gvido Urlep. V govoru se je zahvalil za pomoč nekaterih posameznikov in organizacij. Pri obnovi so na razne načine pomagali: **Milan Goršek, Tone Potočnik, dr. Milan Ževart, prof. Damijan Kljajič, Občina Šoštanj, Termoelektrarna Šoštanj.** Med drugim je Gvido Urlep v govoru povedal: »Spomenik je kot viharnik skozi čas kljuboval vsem neprijetnostim in se obdržal pokonci.« In dodal, da se: »nobeni oblasti ni zdelo potrebno, da bi ga obnovila.« Na slovesnosti je župnik združene župnije Šoštanj - Bele Vode -Zavodnje **dekan Jože Pribožič** svečano

blagoslovil spomenik v spomin na padle in pogrešane v prvi svetovni vojni. V kratkem govoru je orisal izredne razmere, v katerih so se znašli v Zavodnjah, vojne posledice in razloge, ki so vodili vaščane, da so s skupnimi močmi postavili spomenik padlim v prvi svetovni vojni. V veliko pomoč pri razkrivanju preteklosti Zavodnej je župnijska kronika župnije Zavodnje, ki jo je v tem času pisal dolgoletni (1904-1957) župnik Janez Rožman. Kroniko danes hrani v arhivu župnije sv. Mihaela.

Prva svetovna vojna

Na Petrovo, 29. junija 1914, se je po Zavodnjah kot blisk raznesla vest o atentatu na prestolonaslednika Franca Ferdinanda. Ljudstvo je takoj zaslutilo, da se bliža vojna. 26. julija, komaj mesec dni zatem, so oblasti že vpoklicale prve rezerviste in tem so kmalu sledili novi in novi vpoklici.

Kmalu po začetku vojne so ljudje na domačijah že začutili pomanjkanje delovne sile, zlasti tam, kjer so bili vpoklicani gospodarji. V zasilno pomoč je bilo dvajset ruskih ujetnikov, ki so večinoma ostali na posameznih kmetijah vse do konca vojne. V času košnje in žetve so pomagale tudi delavske kompanije vojakov, vendar je to bilo kaj slabo nadomestilo za domače ljudi.

Vojna je najprej zahtevala ljudi, kmalu pa tudi dajatve v živini in živilih. Neprestano so izvajali rekvizicije živine, sena, žita, krompirja in vsega, kar je bilo iz medenine, bakra in cina. Župnik Rožman je v župnijski kroniki zapisal, da jim je svetovna vojna ugrabila ob rekvizicijah tudi tri zvonove in piščali orgel iz župne cerkve sv. Petra in še tri zvonove iz podružnične cerkve sv. Vida. Kmetje niso več mogli prosto razpolagati s svojimi izdelki, zaradi splošnega pomanjkanja so kruh, sladkor in železino dobivali le še na karte.

Vojaki, ki so prihajali na dopust, so zanesli domov tudi spremljevalke vseh vojnih kalvarij, bolezní. Griža je razsajala dvakrat, jeseni leta 1914 in 1917 in zahtevala več žrtev med otroki in odraslimi. Jeseni leta 1918 se je v Zavodnjah pojavila tudi tako imenovana španska bolezen, ki je prav tako zahtevala svoj davek.

V Zavodnjah neposredno niso videli večjega števila vojakov vse do leta 1919, ob umiku čet s Koroške in pohodu na Koroško. Maja je namreč velik del umikajočih se čet šel skozi Zavodnje, ker je bila to edina vozna povezava s Koroško. Vojaštvo je popivalo in nadlegovalo prebivalstvo, ob neki priložnosti so bile celo prestreljene matične knjige. Čez nekaj dni je že pretíla nova nevarnost zaradi nemških volksverovcev, ki so zasedli Črno in nadzirali okolico. Prihajali so celo v Šentvid in nadlegovali ljudi in celo oropali podružnično cerkev sv. Vida. Ker so ogrožali celo Zavodnje, se je tam nastanilo nekaj našega vojaštva. Medtem so v Šoštanju pripravljali napad na Črno. Kmalu so se začele vojaške kolone pomikati po cesti skozi Zavodnje, kjer so se tudi nastanili. Vojska je potrebovala hrano, prenočišče in spet je trpelo prebivalstvo. Napad na Črno je uspel in volksverovce so pregnali vse do Drave. Le še nekaj ranjencev so peljali nazaj skozi Zavodnje, potem vojaštva niso več videli, vojne je bilo konec.

Župnik Janez Rožman je v župnijski kroniki župnije Zavodnje opisal nekatere dogodke in težak položaj prebivalstva v obdobju 1914-1918. Pripisal je tragično statistiko umrlih in pogrešanih v njegovi župniji. V avstro-ogrsko vojsko je bilo vpoklicanih 100 mož in mladeničev, kar je predstavljalo petino prebivalstva. Mnogi izmed vpoklicanih so padli po različnih krajih, razpršenih po vseh frontah, nekaj pa jih je preprosto pogrešanih. Nekateri so kot vojaki padli na soški fronti, Galiciji, Doberdolu itn. Spet drugi so težko ranjeni umirali po raznih vojaških bolnišnicah na Poljskem, Ogrskem, Celju, Ljubljani, v ruskem ujetništvu ali pa so življenje marsikoga prekinili pomanjkanje, griža in druge bolezni. Davek prve svetovne vojne je bil v Zavodnjah zelo visok. Ob koncu vojne se od stotih vpoklicanih ni vrnilo domov 30 mož, kar je veliko za takšen kraj. V ta namen so ob južnem zidu pokopališča postavili začasen spomenik, velik lesen križ s tablo, na kateri so bila napisana imena vseh padlih in pogrešanih.

Spomenik žrtvam

Po prizadevanjih takratnega šolskega vodje so leta 1931 na širokem prostoru ob cesti med župniščem, mežnarijo in šolo postavili dostojen spomenik padlim in umrlim v prvi svetovni vojni. Sredstva, potrebna za izgradnjo, so prostovoljno dali župljani, znatnih 1000 din pa je prispevala tudi Hranilnica in posojilnica sv. Mihaelu pri Šoštanju. Spomenik v Zavodnjah je bil prvi v šoštanjskem okraju in tudi nasploh v slovenjegraškem srezu. Načrt za spomenik je narisal domačin akademski kipar Ivan Napotnik, po domače Zdovčev. Kmalu zatem so morali zaradi izgradnje banovinske ceste skozi Zavodnje proti Slemenu in Črni spomenik prestaviti na drugo mesto. Postavili so ga precej stran od ceste in župnik Rožman je bil mnenja, da je zaradi izravnavanja zemljišča s tem dobil previsoko in neprimerno lego. 26. julija 1931 so ob dveh popoldne slovesno odkrili spomenik vojnim žrtvam prve svetovne vojne. Po odpeti pogrebni molitvi in maši v bližnji cerkvi so se prisotni ob igranju šoštanjske godbe podali k spomeniku. Tam je imel šolski vodja pozdravni govor, nato pa je župnik Rožman povedal osrednji slavnostni govor. Ob koncu slovesnosti je pevski zbor iz Šoštanja zapel pesem Oj Doberdob! Slovenskih fantov grob.

Slavnost odkritja spomenika vojnim žrtvam so združili s slovesnostjo ob petdeseti obletnici obstoja šole v Zavodnjah. Ob igranju godbe so se od spomenika podali mimo lepo okrašene šole na travnik ob gostilni Hrovat, kjer se je s šolsko predstavo in govorom šoštanjskega šolskega upravitelja nadaljevala ta dvojna slovesnost v Zavodnjah. Obeh slovesnosti se je udeležilo veliko okoličanov, zlasti meščanov iz Šoštanja.

Za konec

Vojne in tudi mirni časi so prinesli v vas Zavodnje marsikaj dobrega in tudi slabega. Spomenik še vedno stoji in nas kot žugajoči prst spominja na tragično preminule prednike ne samo v Zavodnjah, ampak tudi drugod po Sloveniji. Je pa tudi svojevrstno vodilo in opomin, da se tragedija svetovne vojne nikoli več ne bi ponovila. V to je vredno verjeti. ■

Miran Aplinc, prof.
Foto: Darko Vučina

Vodni park Zarja v Termah Topolšica zgrajen

Pred kratkim so v Termah Topolšica slovesno odprli nov sistem termalnih kopališč in vodni park Zora. Na kompleksu, ki obsega kar deset tisoč kvadratnih metrov skupnih površin. Od tega je kar 1100 m² površina treh novih bazenov. Na otvoritvi se je zbralo več sto ljudi, številni gostje iz tujine ter predstavniki partnerskih podjetij iz več krajev Slovenije. Otvoritveni svečanosti sta pridali svoj šarm sopranistka Gordana Hleb in pianistka Simona Solce, obe študentki graške glasbene akademije.

Foto: Jože Miklavc

Direktorica Term Topolšica Lidija Špeh Fijavž, se je zahvalila partnerjem, ki so vložili denar v ta velik in smeli projekt, gostom letošnje sezone, ki jih kljub gradnji niso pustili na cedilu ter svoje sodelavce, ki, kot je dejala, dodajajo k poštenemu, profesionalnemu delu, tudi del sebe in to z nasmehom.

"Turizem je nikoli izpeta pesem, zato ta velika pridobitev ne pomeni konec naših naporov in razvoja. Izkoristili bomo še nove možnosti, še imamo načrte, sanje, skupaj z vami jih bomo uresničili", je dejala Lidija Špeh Fijavž.

V Termah Topolšica je zdaj zaposlenih 145 delavcev, vse pa kaže, da se bo to število v prihodnje še povečevalo. Nov bazenski kompleks z atraktivno vodno drčo in najmodernejšimi bazeni na sončni terasi brega nasproti hotela Vesna, bo pričel redno obratovati kot zunanji bazen ob začetku kopališke sezone v letu 2004. Izvajalci objekta še niso povsem dokončali, ob otvoritvi pa so le napolnili osrednji bazen in ob soju luči so oživele bazenski slapovi ter podvodni "vrelci".

Vrednost naložbe je bila 558 milijonov tolarjev, dobro desetino od tega so

bila prejeta sredstva za namen izgradnje turistične infrastrukture. Po besedah direktorice Lidije Špeh Fijavž, si veliko obetajo od sodelovanja v ožjem regijskem prostoru, še zlasti od RTC Golte, ker bodo lahko njihovim gostom ponujali prijetno bivanje v Hotelu Vesna ter terapijo, kopanje in počitek v Termah.

Milan Goršek, partner hotela Vesna s področja gostinstva je dejal, da je nova pridobitev tudi velika pridobitev za celotno okolje in Občino Šoštanj. O pomenu

izgradnje vodnega parka Hotela Vesna v Topolšici pa je spregovoril tudi župan Občine Šoštanj Milan Kopušar, saj so terme eden najpomembnejših gospodarskih dejavnikov v občini. Pohvalil je investitorje in sovlagatelj, gradbince ter delavce Hotela Vesna in Term Topolšica ter čestital k velikemu delovnemu uspehu.

Bazenske komplekse so nato osvetlili in pognali črpalke, ki so v večerni poltemi pognale slapove in "oživile" modro gladino. Kopališče bo odprto v začetku prihodnje kopalne sezone. ■

Jože Miklavc

Srečanje starejših v Lokovici

"Mladost je neumnost, ki jo zdravimo v starosti," je bila ena izmed misli, ki jih je izrekla Diana Ramšak, povezovalka srečanja starejših krajanov Lokovice, ki se v organizaciji Krajevnega odbora Rdečega križa dogaja vsako let.

Letošnja nedelja v drugi polovici oktobra je pozdravila številne starejše krajanje, kar jih je prišlo na srečanje, ki je bilo v domu krajanov v Lokovici. V ta namen jim je organizator pripravil krajši kulturni program, v katerem so sodelovali otroci iz Lokovice, območna sekretarka Darinka Herman pa je starejšim namenila par toplih besed. Tudi župan Občine Šoštanj Milna Kopušar je bil na srečanju in zaželel povabljenecem čim lepši nedeljski popoldan. Predsednica KO RK Jelka Kopušar je Tereziji Drev kot najstarejši krajanke in Stanislavu Srebotniku kot najstarejšemu krajanu izkazala posebno pozornost in jima čestitala k častitljivim letom.

Ne vem, če so starejši krajanje tisti nedeljski popoldan zdravili neumnosti iz mladosti, vem pa, da so ga preživeli dobro. ■

Milojka Komprej

Foto: Jože Miklavc

Stanislav Srebotnik in Terezija Drev.

Foto: Milojka Komprej

Rdeči križ Ravne

Četrtek, 23. oktobra, je bil spet namenjen krvodajalcem, ki so v organizaciji krajevnega odbora Raven darovali kri za potrebe bolni-
ce Maribor. Preko sto udeležencev se je skozi dopoldan zvrstilo v
prostorih gostišča Kotnik in darovalo svojo kri dobremu namenu.

Foto: Milojka Komprij

Torek, 28. 10., je isti krajevni odbor RK namenil merjenju krvnega tlaka, trombocitov ter holesterola in sladkorja v krvi z aparaturo, ki so jo v skrbi za preventivo pridobili lani novembra. Sredi novembra pa so popoldan name-
nili starejšim krajanom. Kot je v navadi, so jih razveselili s kulturnim progra-
mom, ki so ga pripravili učenci podružnične šole Ravne pod vodstvom
učiteljice Olupove, citrarka Špela Obšteter, ki je pred kratkim blestela v
družbi Podokničarja na prireditvi Nedeljca v Šoštanju, ter mlada harmoni-
karja iz Raven. Prisotne je pozdravil predsednik krajevnega odbora in duša
te organizacije Jože Jančič, nagovorila pa sta jih še župan občine Milan
Kopušar in predsednica KS Ravne.

Najstarejša krajana srečanja sta bila ga. Dobnik in g. Tajnik, krajani pa med
svojimi beležijo še starejše. To sta Rozalija Trogar in Ivan Ferk, ki pa se
srečanja zaradi boleznih žal nista mogla udeležiti.

K domačemu in prijetnemu vzdušju pa je nedvomno prispevala diatonična
harmonika, ki so jo raztegnili domači godci. ■

Milojka Komprij

50 srečnih let zakoncev Rezman

24. oktobra 1953 sta Tončka, rojena Pečenik, iz Plešivca in Tone
Rezman z Gaberk, stopila na skupno, negotovo pot in si obljubila
ljubezen, zvestobo, pomoč, prijateljstvo in skupno premagovanje
življenjskih težav in ovir.

In ker mladim ni nič pretežko, sta življenje nadaljevala s skupnimi močmi,
vero v ljudi ter zgradila dom zase in za tri sinove. Čeprav je bilo potrebno
trdo delati, ni bilo nič pretežko in življenje je teklo v druženju s sodelavci,
sosedmi, prijatelji in v krogu najdražjih.

V minulih petih desetletjih je Tončka do upokojitve delala v šoštanjski "fabri-
ki", Anton pa je opravljal delo v nekdanje Chrom-metalu, nazadnje pa v
Gorenju. Po upokojitvi je Tončka "spravila gor" pet vnukinj in enega vnuka,
v veliko veselje pa so ji ves čas rože in velik vrt ob hiši. Tone pa je z velikim
"uspehom" obudil čevljarstvo znanje, ki v času njegove poklicen poti ni bilo
kaj prida cenjeno in si je zato kruh služil kot skladiščnik.

Čas pa je tekel hitro, prehitro. Po petdesetih letih skupnega življenja, ko
nobenemu ni bilo samo "z rožcami posuto", sta se v krogu družine odločila
svojo zvestobo in prijateljstvo simbolično potrditi pred oltarjem še enkrat in

se v mislih zahvaliti za trenutke sreče, ki si jih še vedno vitalna delita z
družino, sorodniki, prijatelji in sosedi.

Ob treh sinovih, Dragu, Petru in Igorju z družinami, se je na "zlato poroki"
zbralo veliko tistih, ki sodijo v Rezmanovo družino. Na domu v Gaberkah
so sinovi z nagovori obudili najlepše trenutke njunega življenja in ob pesmi
prijateljev požlahnili praznični dan. V soboto, 8. novembra 2003 se je tako

Foto: Jože Miklavc

prišlo "zlatoporočno slavje". Harmonikar je zarezal tisto, "oj, zdaj gremo..."
in so se z "Mehovo kočijo" odpeljali do cerkve Sv. Urha v Gaberke. V njej
je svate in zlatoporočenca blagoslovil dekan Šaleške dekanije Jože Pribožič.
Po pol stoletja so se oči spet orosile, ko je Tončka drhteče nadela zlato rinko
Tonetu in ko je mož spet poljubil "nevesto" in ji hvaležen za vse storjeno sti-
snil roko. V zahvalo za vse, kar sta težkega skupaj prebrodila in v pričako-
vanju, da bosta lahko še mnogo let uživala v krogu svojih najdražjih.

Poleg petja s kora, so Tonetu in Tončki zapeli prijatelji, člani pevskega zbora
Društva upokojencev Šoštanj, kjer Anton Rezman zvesto prepeva. Nato je
duhovnik blagoslovil srečen par in nazdravil "mladoporočencema" s še na
mnoga, zdrava leta.

Ob kozarčkih vina, ob duhovnem občutju in lepi slovenski pesmi, se je slo-
vesna sveta maša zaključila, srečanje pa se je nadaljevalo v prijetnem
bližnjem gostišču Pod Klancem s pravo "ohcetjo". ■

Jože Miklavc

Usoda meša karte

V Florjanu na domačiji pri Punčehu živi družina Koželjnik. Na njej je
do pred dobrim mesecem gospodaril Darko Koželjnik s svojo
družino. Nenadna smrt, ki je nerazumljivo posegla v načrte in skup-
no življenje, je vzela gospodarja Darka in na kmetiji so ostali žena
Ana in otroka Darja in Toni.

Žalosti v družini so se pridružili tudi Darkovi bratje Bernard, Jaka in Stanko
in ob tem sklenili, da bodo vdovi Ani in nečakom pomagali z delom. Eden
izmed načrtov, ki jih je koval Darko, je bila tudi obnova preko 150 let sta-
rega kozolca, ki stoji poleg hiše. Ni ga želel podreti, želel je ohraniti prist-
nost slovenske arhitekture in tej njegovi želji so po njegovi smrti sledili nje-
govi domači. V mesecu novembru so dela pod vodstvom brata Bernarda
stekla in spet se je izkazalo, da Slovenci znamo stopiti skupaj, ko je to
potrebno. Poleg domačih so se kozolca lotili gasilci pa aktiv podeželske
mladine Šaleške doline, sosednje, znanci, v glavnem vsi, ki so začutili, da
lahko pripomorejo pri delu. Dela je vodil Jože Krt, ki je poskrbel, da je
kozolec ohranil prvotno obliko. Obnova je bila zahtevna, saj je kozolec gra-
jen v glavnem brez žebeljev, les vežejo med seboj tako imenovani leseni
cveki.

Foto: Dejan Tonkli

Družina se zahvaljuje vsem, ki so pomagali, tudi tistim, ki niso imenovani, pa so vendar veliko pripomogli, da so se dela konec novembra srečno iztekla.

Na kmetiji pri Punčehu teče življenje dalje. Brez gospodarja, a v razumevanju in z načrti, ki jih za prihodnost terjata odraščajoča Darja in Toni. Breme gospe Ane bo morda nekoliko lažje, če bo sloga domovala pri njih še naprej. ■

Milojka Komprej

Skrb za spomin na preminule v NOB

Posebnost za Gaberke je dvakratno beleženje padlih. Na spomeniku je zapisanih 50 padlih borcev. Obstaja pa tudi plošča na gasilskem domu.

Foto: Magda Lampret

Starejši Gaberčani vedo povedati, da je obstajala ta plošča še prej, kot družmirski spomenik. Poprej je stal na drugi lokaciji še lesen gasilski dom in to že pred drugo svetovno vojno, leta 1932. Z udarniškim delom Gaberčanov, oziroma gaberških gasilcev je bil obnovljen leta 1939. Na tega so po drugi svetovni vojni pritrdili spominsko ploščo, na kateri je zapisanih vseh deset gasilcev, padlih med NOB. Pet jih je padlo med borbo, pet pa jih je bilo ustreljenih kot talci. Talci so bili Skornškovi Franc, Karl, Ivan, Anton in še en Franc, borci pa Mlinar Anton, Skaza Franc in Ivan, Hliš Anton ter Rezman Anton starejši.

Ob graditvi novega gasilskega doma zaradi ugrezanja zemlje, so na nanj

prestavili tudi ploščo.

Spomenik ob domu krajanov je v bistvu "prestavljen" iz Družmirja, kjer je bil postavljen pod Basistovim klancem, na lokacijo pa danes tik ob jezeru nemo spominjata le še dve cipresi.

Vsako leto na Dan spomina na pokojne zagori ob gasilskem domu več sveč. Za pomnik ob domu krajanov pa vse leto skrbijo nekatere članice ZB, enako tudi za okolico.

Letos si zaslužijo izredno pohvalo, saj so poleg mnogih sveč, poskrbele za čudovit aranžma rož. Narejen je bil tudi manjši venec iz svežega zelenja. Resnično si tisti, ki skrbijo za spomenik zaslužijo vso pohvalo. ■

Magda Lampret

Ljubečna 2003

Samo Kotnik iz Raven, dijak prvega letnika srednje šole, je že kakih pet let zapisan harmoniki. Iz gumbov frajtonarice izvablja lepe melodije, sebi in staršem v razvedrilo ter širši javnosti v veselje in tudi v presojo.

Foto: Milojka Komprej

S tem namenom ga je na tekmovanje Ljubečna 2003 prijavil tudi njegov zdajšnji učitelj Robert Goter. Kot se je izkazovalo med tekmovanjem v četrtfinalu in polfinalu, povsem upravičeno. Samo Kotnik se je med 360 udeleženci, ki so tekmovali v štirih kategorijah, prebil med trideset finalistov, ki so se v Ljubecni pomerili zadnjega avgusta, in prejel bronasto plaketo v kategoriji od 15 do 25 let. Svojega uspeha je bil, razumljivo, zelo vesel. Poleg njega je bil iz naših krajev tudi Nejc Pačnik iz Škal, ki je v kategoriji do 13 let prejel srebro.

Samo se je, odkar je prijel za diatonično harmoniko, učil pri treh mentorjih. Prvi mu je bil Kumer, nato je poskusil pri Goličniku, nazadnje pa še pri Goterju. Vsak od učiteljev mu je dal nekaj svojega, kar Samo s pridom uporablja pri svojem igranju. Rutarjevo harmoniko vzame v roke vsak dan, udeležuje pa se tudi različnih tekmovanj in prireditev. Leta 2001 je dobil pokal pri Goličniku za naj godca delavnice, istega leta pa je osvojil tudi drugo mesto v Škalah na Delčnjakovem memorialu. Pravi, da je na tekmovanju za Ljubečno 2003 zelo užival. V finalnem delu je igral eno obvezno melodijo in venček narodnih v priredbi Roberta Goterja. Ljubečna je za tega mladega igralca ena izkušnja in motiv več, da nadaljuje svojo glasbeno pot, s ciljem imeti svoj ansambel. ■

Milojka Komprej

Pohod starejših občanov

Krajevna skupnost Skorno - Florjan je pričela z organizacijo pohodništva za starejše občane.

Foto: Milojka Komprej

Namen akcije je spoznavanje naše bližnje okolice in medsebojno druženje, ki bi ju jo združili vsak prvi četrtek v mesecu. Prvič smo se zbrali 6. listopada in se podali na pot po severozahodnem delu krajevne skupnosti. Hojo smo pričeli pri Grebenšku, do koder je bil organiziran prevoz. Ob Hudem potoku smo se sprehodili do Turka, povzpeli po planinski poti proti Žlebniku, nadaljevali po planostem svetu mimo Banka in Vodovnika do ceste na Lomu, od koder je bil organiziran prevoz nazaj do zbornega mesta. Dopoldne nam je tako poteklo v prijetni hoji, med toplimi jesenskimi barvami in medsebojnim spoznavanju. Na poti smo imeli kar nekaj postankov, za vsa povabila in postrežbo se najlepše zahvaljujemo. Prav tako hvala obema šoferjema za prevoz!

Na naslednji pohod pa ste vabljeni tudi vsi ostali - vsak prvi četrtek v mesecu. Zborno mesto je pri trgovini Lipa ob 8. uri, čas hoje do 12. ure. Če bo potrebna voznja do izhodišča, bo prevoz organiziran. Če bo dovolj zanimanja, se bodo pohodi nadaljevali tudi v spomladanskem času.

Prvega pohoda se je udeležilo 8 udeležencev, izlet sva vodila Filip Vrabič in Martina Pečnik. ■

Martina Pečnik

Odbojka - zelo dobri rezultati v pretekli sezoni

V prostorih občinske zgradbe Šoštanj je bil v sredo, 19. novembra, sprejem za odbojkarje, strokovno vodstvo in funkcionarje Odbojkarskega kluba Šoštanj-Topolšica. Razlogov za sprejem pa je bilo kar nekaj. Rezultati mladih odbojkarjev v pretekli sezoni so bili zelo dobri.

Župan Občine Šoštanj Milan Kopusar je najprej vse lepo pozdravil in poudaril, da je ponosen, da ima tako majhna občina takšne športnike. Obljubil je še večjo pomoč občine pri razvoju odbojkarskega vzpona, omenil pa je tudi, da rezultati niso slučajni in niso prišli čez noč. So plod trdega dela uprave, trenerjev in igralcev, zelo pomembno vlogo pri razvoju mladih igralcev pa imajo tudi starši. Gospod Kopusar je zaželel še veliko uspehov mladim odbojkarjem tudi v prihodnjih letih. Gospa Cvetka Tinauer je v imenu Krajevne skupnosti Šoštanj vse prisotne prisrčno pozdravila in jim obljubila vso podporo tudi v prihodnje. "Če so že sredstva omejena, moralno podporo imate zelo veliko," je dodala in zaželela vsem obilo uspehov.

Gospod Viki Drev je v imenu Krajevne skupnosti Topolšica po pozdravu spomnil prisotne, da se je odbojka v dolini začela razvijati in igrati v Topolšici. Čeprav klub ne igra več svojih tekem v Topolšici, so prebivalci še vedno vezani na kljub in z velikim veseljem hodijo na tekme.

Gospod Branko Sevnčnikar se je kot predsednik kluba vsem zahvalil za dosedanje delo, gostiteljem pa za sprejem. Lepo je, če so priložnosti za slavo, so pa tudi grenki trenutki in veliki športni porazi. Teh pa je na srečo bolj malo.

Foto: Dejan Tonkili

Vsi govorniki so si bili enotnega mnenja - šport je v občini zelo pomemben in vzpodbuja predvsem mlade k ustvarjalnosti. Če pa so ob tem še dobri tekmovalni dosežki - toliko bolje. Naj vas spomnimo, zakaj se je sprejem sploh zgodil in kakšni so bili uspehi odbojkarjev Šoštanja - Topolšice v pretekli sezoni.

1. mini odbojka - 3. in 4. razred OŠ - 3. mesto v državi,
2. mala odbojka - 5. in 6. razred OŠ - 2. mesto v državi,
3. tekmovalanje mladih v Parizu - kadeti - reprezentanca Slovenije 3. mesto, (člana reprezentance sta Dejan Vinčič in Alen Kamenik - Djordjevič),
4. beach volley do 23. let - Andrej Tot - 1. mesto v državi,
5. beach volley člani - David Sevnčnikar in Rok Satler - 1. mesto v državi.

Letošnjo tekmovalno sezono pa je odlično pričela članska vrsta. Po do sedaj odigranih 7. krojih so na odločilnem 2. mestu, zaostajajo samo za aktualnimi državnimi prvaki iz Kamnika. Še en razlog več, da pridete na katero od tekem v odbojki. Dobre predstave in rezultati iz tedna v teden privabljajo več ljubiteljev športa in odbojke v dvorano OŠ Bibe Roecka. Pridite, igralci se bodo potrudili tudi za vas. ■

Ljubo Globačnik

Zaključek kolesarske sezone

Ob prebujanju narave iz zimskega spanca se je tudi letos pričela kolesarska akcija s kolesom po naši dolini v organizaciji Športnega društva Zavodnje, Športnega društva Gaberke ter Športno kulturnega društva Mačji kamen Florjan. Z namenom privabiti čim večje število svojih članov k aktivnemu preživljanju prostega časa ter spoznavanju zanimivih turističnih točk v okolici naše doline, se je letošnje akcije udeležilo 94 članov omenjenih društev.

Udeleženci so lahko preizkusili svoje kolesarske sposobnosti na dveh, po težavnosti različnih transvezalah. Transvezala B je bila primerna za manj izkušene kolesarje, je bila manj naporna in je potekala po manj zahtevnih poteh. Transvezala A pa je obsegala zahtevnejše višinske točke, za katere je bilo potrebno več napora ter kolesarskih izkušenj.

Kolesa so se pridno vrtela do 30. septembra in na cilj brez nezgod pripeljala 49 kolesarjev, ki so uspeli obiskati vse cilje transvezale A ali B.

Na zaključku akcije, ki je bil v nedeljo popoldan, 12. oktobra 2003, pri gostišču Kavnik v Lajšah, so predsedniki društev udeležencem akcije podelili spominske majice, ki jih bodo spominjale na kolesarske podvige ter lepe in težke trenutke vrtenja pedal.

Na zaključku kolesarske akcije je organizator med drugim poskrbel za družabne igre, v katerih so udeleženci kolesarske akcije preizkusili pridobljene kolesarske sposobnosti za posebno nagrado organizatorja. Prireditelj je bila z željo, da se v prihodnjem letu zopet srečujemo na kolesih po naši dolini, nabiramo nove moči ter navezujemo prijateljske vezi med člani naših društev, zaključena s povabilom: Na svidenje v prihodnji pomladi.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo vsem, ki so sodelovali in pomagali pri izvedbi akcije in s tem dokazali, da je vse, kar je na začetku težko, postalo lahko. ■

ŠD Zavodnje, ŠD Gaberke, ŠKD Mačji kamen Florjan

Sveti adventni čas

Letošnji advent začnemo 30. novembra na god sv. apostola Andreja. Po evangelijskem sporočilu je bil Andrej med prvimi poklican v Jezusov zbor apostolov. Takoj je pohitel k svojemu bratu Simonu in ga privedel k Jezusu, ki je Simona preimenoval v Petra.

Ob 40-letnici smrti župnika Pavla Grila

V nedeljo, 30. novembra 2003, mineva 40 let od smrti šoštanjskega župnika Pavla Grila. V Šoštanju je bil 41 let. Od 1. junija 1922 do 2. januarja 1927 je bil kaplan. Od 2. januarja 1927 do 1. novembra 1957 župnik in od 1. novembra 1957 do 30. novembra 1963 upokojeni župnik.

Kot kaplan je začel z gradnjo Slomškovega doma, ki ga je kot župnik dokončal. Novozgrajeni dom je bil blagoslovljen 22. septembra 1929. Ob blagoslovitvi je župnik Gril dejal, da sam Bog ve, koliko skrbi in truda je bilo vložena, da je nastala ta imponantna stavba.

Nadvse slovesno je bilo v Šoštanju tistega 2. januarja 1927, ko je župnija sprejela novega župnika, 36-letnega kaplana Pavla Grila. Slovesen sprejem si je zaslužil s svojim dušnopastirskim delom in z gradnjo Slomškovega doma. S kaplansko vneto je kot župnik nadaljeval svoje poslanstvo.

Njegovi načrti so bili veliki. Nameraval se je lotiti gradnje nove župnijske cerkve. 2. svetov-

na vojna je s temi načrti pometla. Med vojno je delil usodo s štajerskimi duhovniki. Tako kot preko 200 njegovih sobratov je bil štiri leta na Hrvaškem. Po vojni se je vrnil v svoj ljubljani Šoštanj. Komunistična oblast ga je s svojimi metodami "človečnosti" (nočna zasliševanja in pretepi) živčno strla. S 1. novembrom leta 1957 je bil upokojen. Za njim je prevzel župnijo g. Jože Vesenjaka, ki je svojega predhodnika označil kot moža dela, trdne volje, močnega in trdega značaja, silnega govornika, ki je bil trepet nasprotnikov, goreč narodnjak, vnet prosvetar, dober organizator in duhovno gibalo vse Šaleške doline.

Zadnja tri leta je g. Pavel Gril preživljal živčno strt, niti maševati ni več mogel. V spominu je ohranil Marijine pesmi in jih prepeval. Ko je skozi okno opazoval Slomškov dom, pa je ponavljal: "Poglejte, tale dom sem jaz zidal, zdaj so ga pa vzeli."

Bogato in preizkušano življenje, ki se je začelo 19. 1. 1890 v Šmartnem pri Slovenj Gradcu, je doživelo prehod v večnost 30. novembra 1963.

V imenu župljanov mu je govornik ob grobu dejal: "Gospod župnik, v Šoštanju ste doživeli veliko veselja in priznanj, pa tudi veliko ponižanj. Bog vam bodi bogat plačnik za vse, kar ste stori, zlasti še za bridke ure!"

Lahko rečemo, da je Andrej tipičen adventni svetnik, ker kaže pot k Jezusu. Saj je advent čas pričakovanja in priprave na Jezusov prihod. Srečanje z Jezusom človeka spremeni. Tako se je zgodilo z Andrejem in njegovim bratom Simonom. Tako se dogaja na svetu že 2000 let.

Advent ni samo čas, ko bomo za okras delali adventne vence. Adventni venec ima svojo simbolično govorico. Ker je spleten iz zelenja, pomeni, da mora naša vera ostati vedno živa. Spleten je v krog, ki mu ne vidiš začetka in ne konca, kar nakazuje nenehno navzočnost Božje ljubezni v svetu. Tudi štiri sveče na njem pomenijo polnost vseobsegajoče Božje navzočnosti, saj nam lahko predstavljajo štiri letne čase, štiri evangelije, štiri adventne nedelje ali štiri obdobja človeškega življenja (otročstvo, mladost, odraslost, starost). Ko postopoma prižigamo sveče, vsako nedeljo eno več, nakazujemo, da nam je Jezus vedno bližje. Plamen štirih sveč preide v razsvetljeno božično noč. To ima poseben simboličen pomen, da je človekovo zemeljsko romanje usmerjeno k Luči.

Naj nas letošnji advent v vsem tem obogati! ■

Jože Pribožič, dekan

Naj bo ta zapis v našem LISTU znamenje, da smo ponosni na svoje prednike. V stilu tistega Slomškovega rekla: "Kdor svojih prednikov ne spoštuje, ni vreden biti njihov naslednik." ■

Jože Pribožič, dekan

Rad bi rekel: "Hvala!"

Čas od nove maše je hitro minil... Za tistim vročim poletjem je prišla kratka jesen, zdaj pa se nam zdi, da se počasi bliža prava zima. Poletje je preteklost.

K sreči pa niso preteklost dogodki, ki so se poleti zgodili. Nova maša je v vsakem izmed nas pustila sladke spomine. Z veseljem vam lahko povem, da so takšni spomini ostali tudi v samem novomašniku. Janez Turinek, sedaj gospod kaplan v Brestanici, mi je v enem kratkih pogovorov preko elektronske pošte omenil, da se zelo veseli zahvalne nedelje. Zanj (in tudi zame) je to čudovit dan,

saj se Bogu zahvalimo za vse, kar smo doživeli v tem letu. Kmetje v cerkev simbolično prinesejo pridelke zemlje, v svojem srcu pa še nekaj drugega: iskreno hvaležnost za vsak trenutek leta. Gotovo ne dvomite, kateri je ta trenutek za Janeza... nova maša mu je ostala v res lepem spominu. Mene pa je prebudila njegova želja, da bi se vam rad zahvalil. Vsem vam, ki ste kako pomagali in tudi tistim, ki ste na njegovi novi maši enostavno bili. Vsem, ki ste kakor koli dali majhen delček sebe za lepše slavje. Janez pravi, da spomini na to slavje večkrat prinesejo kakšno solzo. Pa ne solzo žalosti. "Večkrat potočim solzo, ko se spominim, kako ste me sprejeli, od župnika, domačih, pa do zadnjega farana. Mogoče se vam, moji rojaki, ne

MOLITEV ZA ADVENTNI ČAS

Gospod, kako srečni so tisti, ki jih nekdo pričakuje! Blagor mu, kdor ima vsaj enega človeka, ki mu lahko pove, ki mu more popolnoma zaupati, ki je vedno pripravljen prav zanj, ki ga pričakuje, ker ga ljubi. Gospod, ti si veliki Čakajoči. Hrepenenje ljubečega človeka je samo blede slika in slaboten odsev tvojega pričakovanja. Naša srca se v pričakovanju hitro utrudijo, naša ljubezen omaga in zaspi. Čakaš na nas, da bomo končno prišli k tebi. Utrujeni, toda srečni, da smo te našli.

Gospod, hvala za tvoje pričakovanje in za pričakovanje vseh ljubečih ljudi.

P. Roth

bom znal nikoli dovolj zahvaliti. Če bom jaz pozabil dobroto, ki ste mi jo izkazali, vam Bog ne bo nikoli pozabil."

Ne, Bog je ne bo pozabil in po izrečenih besedah tudi Janez verjetno ne. Ob tako lepem prazniku, kot je zahvalna nedelja, bi rad rekel hvala svojemu župniku Jožetu Pribožiču, ki je njegov zgled duhovništva, svojemu katehetu, Janku Kvartiču in svoji mami, ki ga spremljata iz nebes, svojim bratom in očetu z ženo, svojemu stricu in botru, vsej ostali družini, svojim prijateljem, ključarjem, vsem, ki so kakor koli pomagali... Rad bi se zahvalil slehernemu, ki jo novo mašo sprejel z veseljem. Pa ne mislite, da je pozabil na tiste, ki so zanj molili... tudi njim pošilja iskreno zahvalo in jih prosi, naj ostanejo pri tem delu, saj bo njihovo spodbudno molitev potreboval še naprej...

Prepričana sem, da takšno hvaležnost čutite. Želim pa vam, da jo boste znali, kot letošnji novomašnik, tudi vi ob zahvalni nedelji položiti na oltar. ■

Mojca Krajnc

Bogoslužje v adventnem času

Adventne nedelje nas hočejo pripraviti na praznovanje Gospodovega rojstva. Zato nam je advent potreben za pravo božično praznovanje.

Naš spored nedeljskih in prazniških maš:

- **1. adventna nedelja, 30. november:** župnijska cerkev ob 7. in pol 9. uri, Bele Vode ob pol 9. uri, Zavodnje ob 10. uri, Topolšica ob 9.45, mestna cerkev ob 11. in 18. uri.
- **2. adventna nedelja, 7. december:** župnijska cerkev ob 7. in pol 9. uri, Bele Vode ob pol 9. uri, Zavodnje ob 10. uri, Gaberke ob 9.45, mestna cerkev ob 11. in 18. uri.
- **Marijino brezmadežno spočetje:** župnijska cerkev ob pol 9. uri, 8. december Bele Vode ob pol 9. uri, Zavodnje ob 10. uri, mestna cerkev ob 11. in 18. uri.
- **3. adventna nedelja, 14. december:** župnijska cerkev ob 7. in pol 9. uri, Bele Vode ob pol 9. uri, Zavodnje ob 10. uri, Topolšica ob 9.45, mestna cerkev ob 11. in 18. uri.
- **4. adventna nedelja, 21. december:** župnijska cerkev ob 7. in pol 9. uri, Bele Vode ob pol 9. uri, Zavodnje ob 10. uri, Gaberke ob 9.45, mestna cerkev ob 11. in 18. uri.

Božično bogoslužje začinjamo na sveti večer Jezusovega rojstva.

Naše božične maše bodo:

Sveti večer, 24. december - polnočnice:

Bele Vode ob 20. uri,
Topolšica ob 21. uri,
Gaberke ob 21. uri,
mestna cerkev ob 22. uri,
Zavodnje ob 22.30,
župnijska cerkev ob 24. uri.

Božič, 25. december:

župnijska cerkev ob pol 9. uri,
Bele Vode ob pol 9. uri,
Zavodnje ob 10. uri,
Topolšica ob 9.45,
Gaberke ob 9.45,
mestna cerkev ob 11. in 18. uri,
Sv. Križ ob 19. uri.

Pojdimo skozi lep adventni čas doživetemu božičnemu praznovanju naproti! ■

Iz sredine vas vabijo v svojo sredino

december 2003

1. teden

2. teden

3. teden

4. teden

KDAJ?		KAJ?	KJE?	VABI NAS
torek, 2.12. ob 17:00	delavnica	Torkova peta – ustvarjalnica za otroke in starše	Kulturni dom Šoštanj	Medobčinska zveza prijateljev mladine
sreda, 3.12.	galerija	Ta veseli dan kulture (Mestna galerija bo odprta ves dan)	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
četrtek, 4.12. ob 17:00	predavanje	Pravljica ura z Metko Pivk	Knjižnica Šoštanj	Knjižnica Šoštanj
četrtek, 4.12.	izlet	Miklavžev izlet na Madžarsko	Madžarska	Društvo upokojencev Šoštanj
petek, 5.12. ob 18:00	prireditev	Miklavž v Šoštanju	Trg bratov Mravljak	Turistično-olepševalno društvo Šoštanj
sobota, 6.12. ob 19:00	ošarka	Elektra:Rogla (1. A moška SKL)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
sobota, 6.12. ob 19:00	koncert	Predstavitve zgoščenke glasbene skupine Supremacy	Kulturni dom Šoštanj	Glasbena skupina Supremacy
nedelja, 7.12. ob 10:00	košarka	Miklavžev turnir v košarki (ekipe 4+1 na 2 koša)	Dom TVD Partizan Šoštanj	Športno društvo Šoštanj
torek, 9.12. ob 10:00	delavnica	Ustvarjalna delavnica z Natalijo Novak (za otroke do 12 let)	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
torek, 9.12. ob 18:00	predavanje	Potopisni večer "Na obisku v Berlinu" (predava Tomaž Kumer)	Knjižnica Šoštanj	Knjižnica Šoštanj
četrtek, 11.12. ob 17:00	predavanje	Pravljica ura z Metko Pivk	Knjižnica Šoštanj	Knjižnica Šoštanj
četrtek, 11.12. ob 19:00	delavnica	Recitatorska delavnica	Knjižnica Šoštanj	Kulturni center Ivan Napotnik Velenje
petek, 12.12. ob 15:30	predstava	Otroški žur z bazarjem	Trg bratov Mravljak	Vrtec Šoštanj
petek, 12.12. ob 20:00	koncert	Koncert romske narodno zabavne glasbe z orkestrom Sadahan Rušid	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 13.12. ob 19:00	odbojka	Šoštanj-Topolšica:Salonit Anhovo (1. DOL moški)	Športna dvorana Šoštanj	Odbojkarški klub Šoštanj-Topolšica
nedelja, 14.12. ob 9:00	nogomet	Božični turnir v malem nogometu (ekipe 3+1 na 2 gola)	Dom TVD Partizan Šoštanj	Športno društvo Šoštanj
torek, 16.12. ob 10:00	delavnica	Ustvarjalna delavnica z Natalijo Novak (za otroke do 12 let)	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
sreda, 17.12. ob 18:00	razstava	Otvoritev jasic	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
sreda, 17.12. ob 18:00	koncert	Večer glasbene šole - Adventne in božične pesmi z objasličnim razpoloženjem	Mestna galerija Šoštanj	Glasbena šola FKK, odd. Šoštanj in Zavod za kulturo Šoštanj
četrtek, 18.12. ob 17:00	predavanje	Pravljica ura z Metko Pivk	Knjižnica Šoštanj	Knjižnica Šoštanj
četrtek, 18.12. ob 19:00	koncert	Božično-novoletni koncert Pihalnega orkestra Zarja Šoštanj z gosti	Športna dvorana Šoštanj	Pihalni orkester Zarja Šoštanj
petek, 19.12. ob 15:30	predstava	Predstava za otroke: Glavni petelinček	Dom krajanov Lokovica	Medobčinska zveza prijateljev mladine
sobota, 20.12. ob 15:30 in 17:00	prireditev	Obisk Dedka Mraza in predstava za otroke: Glavni petelinček	Kulturni dom Šoštanj	Medobčinska zveza prijateljev mladine
sobota, 20.12. ob 19:00	košarka	Elektra:Alpos Šentjur (1. A moška SKL)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
sobota, 20.12. ob 20:00	ples	Plesna predstava v koreografiji Rosane Štorgelj	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
nedelja, 21.12. ob 9:30	predstava	Predstava za otroke: Glavni petelinček	Osnovna šola Bele Vode	Medobčinska zveza prijateljev mladine
nedelja, 21.12. ob 11:00	predstava	Predstava za otroke: Mojca Pokrajculja	Kulturni dom Zavodnje	Medobčinska zveza prijateljev mladine
nedelja, 21.12. ob 14:00	predstava	Predstava za otroke: Mojca Pokrajculja	Dom krajanov Florjan	Medobčinska zveza prijateljev mladine
nedelja, 21.12. ob 15:00	koncert	Božično-novoletni koncert v Lokovici	Dom krajanov Lokovica	Ženski pevski zbor Lokovica
nedelja, 21.12. ob 16:00	predstava	Predstava za otroke: Glavni petelinček	Kino Topolšica	Medobčinska zveza prijateljev mladine
ponedeljek, 22.12. ob 15:30	predstava	Predstava za otroke: Mojca Pokrajculja	Osnovna šola Ravne	Medobčinska zveza prijateljev mladine
ponedeljek, 22.12. ob 17:30	predstava	Predstava za otroke: Mojca Pokrajculja	Gasilski dom Gaberke	Medobčinska zveza prijateljev mladine
ponedeljek, 22.12. ob 18:00	koncert	Novoletni koncert Glasbene šole Šoštanj	Kulturni dom Šoštanj	Glasbena šola FKK, oddelek Šoštanj
torek, 23.12. ob 10:00	delavnica	Ustvarjalna delavnica z Natalijo Novak (za otroke do 12 let)	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
četrtek, 25.12. ob 17:00	planinstvo	Božični pohod na sv. Križ 1051 m z baklami (start pri gostišču Grebenšek)	Bele Vode	Planinsko društvo Šoštanj

Napovednik prireditev pripravljajo in objavljajo: mesečnik LIST, Kabelska televizija Šoštanja (kanal 22) in spletni Portal Šoštanj.info (<http://www.sostanj.info>)

SREDINA VAS VABI

Sredina LISTa bo posej namenjena organizatorjem različnih prireditev, da nas in vas povabijo v svojo sredino. VSEM organizatorjem pa sporočamo, da lahko obvestila o svojih prireditvah brezplačno objavijo na naših straneh, poleg tega pa bo ista napoved objavljena še na Kabelski televiziji Šoštanj (kanal 22) in spletnem portalu Šoštanj.info (<http://www.sostanj.info>).

Obvestila organizatorjev sprejemamo na e-naslov: prireditve@sostanj.net (najraje), po pošti na naslov LIST, Zavod za kulturo Šoštanj, Trga Svobode 12, 3325 Šoštanj, ali na faks, št. 03/891-10-16.

KATEGORIJE PRIREDITEV:

šport

kultura

šolstvo

gospodarstvo

splošno

Ob praznovanju - brez klobuka

Alojz Podgoršek

Občina Šmartno ob Paki praznuje svoj občinski praznik v novembru. Tudi letos so za praznovanje pripravili bogat program prireditev, tako športnih kot kulturnih, pričeli pa so že v oktobru. Ker pa je bil sedanjí župan Občine Šmartno ob Paki, Alojz Podgoršek, dopisnik našega Lista, je bil to še vzrok več, da se povabimo k njemu na obisk.

Občina Šmartno ob Paki, ki je nastala ob delitvi prejšnje skupne občine, meri dobrih 18 kvadratnih kilometrov in šteje nekaj manj kot 3.000 prebivalcev. Ime nosi kraj po farnem zavetniku, sv. Martinu. Ker naši bralci Šmartno z okolico gotovo poznajo, o tem tokrat ne bomo zgubljali besed. Tako Šmartno ob Paki kot ostale vaške skupnosti, ki tvorijo občino, se kljub nezadostnim sredstvom lepo razvijajo. Žal so v preteklosti zamudili kar nekaj priložnosti, da bi se prijaviili na republiške razpise in tako pridobili nujna sredstva za razvoj in izvedbo raznih projektov.

Kljub skromnim sredstvom (celotni proračun znaša okrog 300 milijonov tolarjev, od tega je lastnih virov bolj malo), pa jim je ob tokratnem praznovanju uspelo dati v uporabo prepotrebno čistilno napravo, na katero so za sedaj priključeni uporabniki v delu Šmartnega in Rečice, pripravljeni pa so že projekti za nadaljnjo gradnjo.

Mineva leto dni od vaše izvolitve za župana. Kako sedaj gledate na to delo?

Čeprav sem pričakoval veliko dela, ga je vseeno več, kot sem mislil. Delo je bolj kompleksno, udejestvovati se je potrebno na veliko različnih področjih. Mnenja sem, da je treba strokovno delo prepustiti strokovnjakom, pa je vendarle treba stvari koordinirati in organizirati. Na naši občini imamo tri zaposlene, župansko funkcijo pa opravljam nepoklicno. Ker pa je dela toliko, se mora vsak lotiti tudi stvari, ki presegajo ozek opis nalog.

Od začetka mi ni bilo najbolj prijetno javno nastopanje, saj so govori zame odgovorna

stvar. Nisem človek, ki bi eno govoril, nekaj drugega pa delal.

Kje ste zaposleni?

Sedaj sem vodja enote blagovnih rezerv Republike Slovenije v Šmartnem. Sicer sem prometni tehnik, vpisal sem se tudi na nadaljnji študij, ki pa ga nisem končal, čeprav mi izobrazba veliko pomeni. Ne nujno tista formalna, temveč stalno izobraževanje. Tako si vsako leto najdem čas za kakšen tečaj. Na tak način sem se lotil nemščine, angleščine, opravil tečaj vinogradništva in kletarstva.

Kaj vas pri opravljanju vaše funkcije najbolj moti?

"Kravata," odgovori v smehu, nato pa se zresni.

Sem človek, ki ne mara krivic. Moti me to, da zlasti mediji kar prežijo na vsako napako in negativno stvar, dokler pa delo poteka v redu, pa tega niti ne omenjajo. Ni mi všeč tak negativen odnos.

Sam sem se že v športu naučil, da je nasprotnik nasprotnik, dokler traja igra, ki mora biti fer. Nasprotnik ni isto kot sovražnik. Enako je v politiki, vlačiti razne zamere v nedogled, je zame neproduktivno in zgolj izguba energije in časa.

Pa res, kako je z vašim športnim udejstvom sedaj?

Šport me je zanimal že od malega. Najprej sem igral namizni tenis, potem pa sem predsedlal k nogometu. Leta 1982 sem nehal z aktivnim igranjem, sem pa še vedno član Kluba 81, kjer rekreativno igramo nogomet. Klub je zelo dejaven, dobivamo se dvakrat tedensko. Letos smo bili kot gostje v Berlinu pri župniku g. Izidorju Pečovniku - Doriju, ki ga tam zelo cenijo. Pri županu mesta Berlin je uredil, da smo lahko igrali na mestnem stadionu.

Poleg nogometa igram ljubiteljsko tudi šah, če pa bi bile razmere drugačne, bi bil morda postal alpinist - plezalec. Vojaški rok

sem namreč služil v Bohinjski Beli pri planinski pešadiji. Veliko smo se mudili na Pokljuki, na Viševniku smo gradili vodovod. Če povem, da sta bila skupaj z mano v enoti tudi Danilo Cedilnik in Stipe Božič, bo razumljivo, zakaj me je plezanje začelo zanimati. Sploh imam rad naravo, za okrogli rojstni dan pa sem se povzpел tudi na naš simbolni vrh Triglav.

Čeprav me pesti pomanjkanje časa, skoraj vsako jutro pretečem 3 do 4 kilometre. Že leta 1994 smo s prijatelji iz Kluba 81 prvič opravili pot po mejah občine Šmartno, leto zatem se je pridružilo planinsko društvo, pot smo preimenovali v Martinovo pot in društvo jo je tudi uradno registriralo. Ko sem bil res v dobri kondiciji, sem celotno pot pretekel v treh urah in četr.

Pravite, da ste s časom bolj na tesnem?

No, tako je. Kadar imaš malo časa, si ga pač poskušaš bolje organizirati. Kot sem že rekel, sem zaposlen. Doma pa sem prevzel kmetijo, ki mi da tudi precej opravka. Čeprav mi pomagajo sorodniki, veliko dela opravi tudi sam. Imam govejo živino, pa tudi prašiče. Imam pa tudi vinograd.

Videti je, da vam vinograd veliko pomeni.

Omenil sem že, da sem opravil 40-urni tečaj iz vinogradništva in kletarstva, ki ga je svoj čas v Vinski Gori izvajal Inštitut za vinarstvo iz Maribora. V Šmartnem je gojenje vinske trte zaradi dobre lege že tradicija. K naši kmetiji spada vinograd, kjer imamo tudi zidanico, na katero smo ponosni. Letnica nad vrati pove, da je bila postavljena leta 1818. Zanimiv je tudi napis, ki priča o pričetku del, saj je v slovensčini, za takratne čase redek pojav. Preša pa je celo starejša, in sicer iz leta 1791. Še vedno imam lesene sode, ni pa se mogoče izogniti niti sodobnejšim, kovinskim.

Letno pridelamo okrog 2500 l vina raznih sort. Nasajen imam pinot, chardonay, lipovščino (ranfol), žametno črnino in zwei-

gelt, torej tudi bolj redke sorte.

V Šmartnem imamo močno vinogradniško kletarsko društvo z okrog 120 člani. Seveda so člani tudi iz drugih občin. Društvo skrbi poleg vinogradništva in kletarjenja tudi za visoko vinsko kulturo. Med člani sicer ni pregovorne slovenske nevoščljivosti, je pa zdrava tekmovalnost, ki le spodbuja člane, da dosegajo čedalje boljše kvaliteto vin.

Kako pa sprejema družina vaše obveznosti in pomanjkanje časa?

Imam hčerko, ki je diplomirana sociologinja, in sina, ki obiskuje 3. letnik Športne gimnazije v Ljubljani. Zato ju tudi ni veliko doma. Žena mi je ves čas v oporo. V našo družino sodi tudi 91-letna mama, ta me pa dostikrat pogreša.

Povedal sem že, da mi tudi ostali sorodniki priskočijo na pomoč. Sicer pa nas je bilo doma 7 otrok, torej kar lepa družina.

Pri vas se po domače reče pri Špančevih. Od kod tako ime?

To je prav zanimivo. Ko sem pred časom iskal podatke, da bi napravil rodbinsko drevo, sem se mudil na Škofijskem ordinariatu v Mariboru. Prvega prednika z imenom Podgoršek omenjajo spisi že leta 1785. Verjetno je ta postavil že prej omenjeno zidanico. Pojavlja pa se tudi ime pri Župancu, ki je včasih zapisano tudi Zhupanc, odvisno od tega, ali je bil župnik, ki je knjige vodil, bolj slovensko ali bolj nemško usmerjen.

Sicer pa mi je oče pravil, da naj bi bil eden naših prednikov župan, in sicer v času francoske zasedbe naših krajev.

Pred kratkim ste v Šmartnem podelili občinska priznanja, nagrade.

Da, ob občinskem prazniku smo podelili priznanji župana Rudiju Ježovniku st. in Anki Jazbec, plaketi občine sta dobila Jožef Berdnik in Franc Rudnik, grb občine pa je prejelo Prostovoljno gasilsko društvo Šmartno ob Paki, ki je letos praznovalo 100-letnico ustanovitve. Mimogrede omenim, da sem tudi sam član gasilskega društva. Naše gasilsko društvo vsako leto sodeluje na srečanju vseh društev iz krajev, kjer je zavetnik sv. Martin.

Iz imenovanj je videti, da vam ni vseeno kaj pa politika?
za kulturo v vaši občini.

Res je, kultura ima pri nas že dolgoletno tradicijo, zlasti gledališka in pevska dejavnost. Zelo dejavna pa je tudi folklorna skupina, ki je letos celo gostovala na Madžarskem. Kljub omejenim sredstvom poskušamo tudi kulturi zagotoviti mesto, ki ji gre. Žal trenutno občina uporablja pro-

Na volitvah sem kandidiral kot neodvisen s podporo ZLSD. Pošteno se mi je zdelo, da sem to svojim bodočim volilcem povedal že v predvolilni kampanji in tudi na plakate smo to natisnili, da je vsak že vnaprej vedel, pri čem je.

Foto: Dejan Tonkli

store v kulturnem domu, upam pa, da se bomo lahko kmalu preselili in tako vrnili te prostore kulturnikom. Sicer v občini deluje 24 raznih društev, med njimi dve gasilski, nogometni klub pa letos praznuje že svojo 75-letnico.

Kakšni pa so načrti naprej?

Načrtov je kar nekaj, za nekatere so izdelani že projekti. Predvsem nadaljevanje izgradnje kanalizacijskega sistema in prizidek pri osnovni šoli za potrebe devetletke in nogometnega kluba. Računamo, da bomo šolski del končali v letu 2004. Delamo na projektu celostnega razvoja občine in povezovanja v regijo, prav tako je v izdelavi turistična podoba občine. Pomemben je tudi projekt energetske zasnove ter prostorski ureditveni načrt zaradi pre Kategorizacije zemljišč, saj imamo v načrtu tako individualno kot blokovno gradnjo.

Ali nameravate na prihodnjih volitvah spet kandidirati?

"Malo prezgodaj je že sedaj misliti na to," se nasmehne.

Res pa sem mnenja, da toliko načrtov, kot jih imamo, ne moremo izvesti v kratkem času.

Zahvalim se za pogovor in zaželim mu obilo uspeha pri delu, ko se poslaavljam. Seveda o marsičem nisva rekla niti besedice, kot na primer o tabornikih, njegovih priznanjih v športu in takih stvareh. Alojz Podgoršek je prijeten in iskren sogovornik brez sprenevdanj in čas obiska je kar hitro minil. Sicer pa, kako bi bilo mogoče bogato življenje človeka, ki je že srečal abrahama, strniti v kratek intervju? ■

Šoštanjske mažorete

Šoštanjske mažorete so že prava atrakcija. Nanje je ponosen ves Šoštanj in tudi okolica. Predstavljajo svojevrstno bogastvo in popestritev kulture mesta. Vedno ko jih vidim korakati po ulicah ali na koncertu ob spremljavi godbe, občudujem ta ples in ritem, ki ga dekleta ustvarijo z gibi ter vrtenjem palice. Leto, ki je pred vrati, bo zanje imelo posebno vrednost, praznujejo namreč 10. obletnico, odkar je v Šoštanj vkorakala prva mažoreta. To je eden od razlogov, da sem jih obikala. Sprejele so me prijazno in zgovorno, prav veselo smo klepetale in prelele nekaj zanimivosti o njihovem delu in obstoju. Najbolj zgovorni sta bili mažoreta Tanja in njihova mentorica Ksenija.

Kako je prišlo do ideje in kdo je "kriv" za vaš obstoj?

Ksenija: Obstajamo že 9 let, naš idejni ustanovitelj in pobudnik je bil gospod Viktor Živkovič, ki je tudi naš vodja oziroma predstavnik. Na njegovo željo je v Šoštanj prišla gospa Ivica Knaus, ki je tudi pobudnica prvih mažoret v Sloveniji. Ona je bila učiteljica mojih prvih mažoretnih korakov in gibov. Gospa Knaus me je zelo hitro navdušila za ples s palico, sledila sem ji in še danes se spomnim nanjo, izjemna je. Po njenih navodilih sem kasneje sama pričela učiti in razvijati prve mažoretnne skupine v Šoštanju. Začetek je bil kot vsak začetek, vendar mislim, da smo do danes že ogromno naredile za svoj razvoj in širitev. Sploh si ne znam več predstavljati življenja brez mažoret.

Kakšne starosti so dekleta, ki so vaše članice, in koliko vas je?

Ksenija: Vseh skupaj je 31 članic. Od tega je 21 mlajših članic od sedem do trinajst let in 10 starejših od petnajst do enaindvajset let. Povedala bi še, da so naše članice sama

dekleta, kar pa ni pravilo. Po nacionalni zvezi mažoret so lahko naši člani tudi fantje in ponekod jih tudi že imajo v skupinah. V Šoštanju se žal ni opogumil še nihče. Pa vseeno pričakujemo kdaj tudi kakšnega dečka v naši sredini.

Kako potekajo vaši treningi?

Ksenija: Treninge imamo ob petkih in sobotah. Najprej imajo trening mlajše članice in potem nadaljujemo s starejšimi. Treningi potekajo redno po dve šolski uri, kar je dokaj naporno predvsem za mlajše deklice, ki težko ostajajo nerazigrane in skoncentrirane samo na ples ves ta čas. Vendar moram poudariti, da ni posebnih težav, saj se vse trudijo po svojih močeh. Plešemo klasiko mažoretnih gibov s palico ob spremljavi glasbe. Treniramo ob različni glasbi od klasike, narodnozabavne in vse do disko in pop zvrsti. Tako smo pripravljene na vse vrste nastopov in želje organizatorja prireditve, ki nas povabi na nastop. Treninge izpustimo edino v času letnih počitnic, izjema je bila le letos avgusta, ko smo se praktično cel mesec pripravljale na nastop za tradicionalno gasilsko prireditev Žunkovičev memorial.

Kako je z nastopi in kdo vas lahko povabi?

Ksenija: Povabi nas lahko vsak, ki prireja kakršno koli prireditev, ki seveda ustreza stilu mažoret. Ljudje nas vabijo na nastope kar sami, tukaj ne kompliciramo. Nekatere prireditve so že tradicionalne narave in te prav posebej rade obiskujemo. Imajo določeno eleganco in klasiko, ki nam ustreza. Smo pa lani imele tudi pogodbo s Košarkarskim klubom Elektra in smo plesale med četrtinami na njihovih tekmah. Tudi takih pogodb se razveselimo, ker se s tem tudi same dobro reklamiramo. Za nastope smo vedno pripravljene, ker se z njimi predstavljamo ljudem, kar je tudi naš namen, da nas vidijo in tako tudi spremljajo naše delovanje.

Kaj pa tekmovanja?

Ksenija: Ja, na državnih tekmovanjih smo v prejšnjih letih dobile kar dosti nagrad od prvega do tretjega mesta. Letos nismo sodelovale na nobenem, ker je za prijavo na tekmovanja potrebno biti član mažoretnne zveze, kar pa mi letos nismo. V Sloveniji imamo dve mažoretni zvezi, in sicer v Ljubljani in Slovenski Bistrici. Me bi se želele vključiti v zvezo, ki ima sedež v Ljubljani. Priključitev mažoretni zvezi v Ljubljani nam poleg sodelovanja na tekmovanjih omogoča tudi razna usposabljanja mentorjev, kot so seminarji, izobraževanja in izpopolnjevanja, ki jih vsak dober mentor potrebuje, če želi ustvariti kvalitetno skupino mažoret. Vsekakor pa se v bodoče, ko uredimo vse formalnosti, še zagotovo pokažemo na tekmovanjih in tudi odnesemo kakšno vredno nagrado.

Kdo je vaš organizator in kdo kreira vaše delovanje?

Tanja: Delujemo pod okriljem Pihalnega orkestra Zarja Šoštanj. Naše delovanje pa kreira upravni odbor, ki ga sestavlja vodstvo pihalnega orkestra in mažoret. Le-ta trenutno deluje brez predsednika, ker je pred kratkim prišlo do odstopa dosedanje predsednice Cvetke Tinauer. Upam, da se bo le-ta čim prej nadomestil, da bo delovanje nemoteče.

Zakaj je odstopila predsednica?

Tanja: To je bila njena odločitev, ki nam jo je razkrila na zadnjem sestanku Upravnega odbora Pihalnega orkestra Zarja Šoštanj, razlogi zanj mi niso znani. Mažorete nismo ravno navdušene nad njeno odločitvijo. Njeno delovanje je v zelo kratkem času za nas prineslo kar veliko pozitivnih sprememb. Izredno zavzeto se je borila za naše pogoje dostojnega delovanja. Uredila nam je prostore, kjer treniramo, leti so bili do sedaj velik problem, s katerim smo se večno srečevale. Med drugimi smo z njeno pomočjo prišle do novih oblek, ki

smo jih tudi resnično že potrebovale. Nesoglasja v upravnem odboru je zagotovo čutiti tudi v našem delovanju, vendar ne vemo, kaj se pravzaprav dogaja. Upamo le na čim prejšnjo politično rešitev problemov, ki nastajajo.

Ksenija: Kot mentor lahko okoli politike delovanja mažoret rečem, da imam žal pogosto občutek, da se upravni odbor oz. naš organizator sprašuje, ali bi sploh še imeli mažorete ali ne in ali bi kaj dali zanje ali ne. Ker sem sama mažoreta in obenem tudi njihov mentor že od samega začetka, mi to seveda ni všeč. Prav s posebnim veseljem sodelujem v skupini ter s tem tudi pomagam pri obstoju in nadaljevanju mažoret, pri čemer mi pogosto ob strani stojijo tudi moji starši.

Kdo financira vaše obleke in plačuje najemnine za najete prostore, kdo pokriva vse vaše stroške, ki jih verjetno z delovanjem vendarle povzročate?

Ksenija: Obleka in najemnine (tam kjer so), se plačujejo iz skupnega fonda, ki ga imamo s Pihalnim orkestrom Zarja. Vendar to ni izključno njihov denar, tudi same pomagamo polniti skupno blagajno, saj se zaslužek od plačanih nastopov izteka vanjo. Kot mentorica sicer nimam vpogleda v finance, moja funkcija drugačna. Vsa moja pristojnost je, da odgovorne obvestim o naših potrebah in ti se potem odločijo, ali bo zadeva stekla ali ne. So pa seveda vedno malenkosti, ki pa tudi niso zane-marljive, ko tudi same poskrbimo za manjše potrebe iz svojih lastnih žepov oziroma žepov naših staršev. Malo drugače je, kadar imamo samostojne nastope, takrat si poiščemo tudi donatorje oz. sponzorje, denar, ki ga zberemo z njihovo pomočjo, pa ostane nam in z njim lahko prosto razpolagamo. V takšnih primerih si lahko na ta račun privoščimo tudi kaj sprostitve.

Sprostitve? In kako to zgleda? Skupina deklet v avtobus in gremo...

Ksenija: (smeh) Ne ravno tako, je pa letos res ostalo nekaj denarja, ki so ga prispevali donatorji. Dodale smo vsaka svoj prispevek in se odpravile na izlet v Strunjan, kjer smo bile tri dni. Bilo je krasno, ker smo med seboj tudi prijateljice, smo toliko bolj sproščeno uživale v morskem okolju. Seveda so tudi to stvari, ki nas družijo in

sproščajo včasih že kar napete trenutke. Ker smo v času treningov čisto resne in delavne, smo razpoložene na izletu zamenjale v čisto nasprotje, vendar brez pretiravanja.

Potem smo začele ob čaju veselo čebljati. Povedale so mi še, da so si jih kar nekajkrat sposodili že tudi pihalni orkestri iz drugih krajev. Prav radi se odzovejo na takšna vabila in se pokažejo tudi drugje, če jim le upravni odbor to dovoli. Ponosne so nase,

Foto: Dejan Tonkli

Kaj boste rekle o ambicijah, načrtih? Verjetno imate kar nekaj želja za svoje nadaljnje delovanje?

Ksenija: Ja, zagotovo. Pred vrati je Božično-novoletni koncert, na katerega se intenzivno pripravljamo. V prihajajočem letu se želimo vključiti tudi v mažoretno zvezo v Ljubljani, ker bi vključitev odprla nove poti in izboljšala pogoje delovanja, ponovno bi lahko sodelovale na tekmovanjih, kar deluje stimulatивно na dekleta. Moja osebna ambicija pa je, da bi nadaljevale s samostojnim tradicionalnim nastopom mažoret, ki smo ga prvič izvedle že pred dvema letoma, popolnoma samostojno in v lastni organizaciji in potem tudi v podobni sestavi ponovile še letošnje leto. Dekleta so bila navdušena in prav tako tudi jaz. Seveda si pa želimo čim več nastopov, kjer lahko ljudem pokažemo svoje znanje in veselje do plesa, ki ga ustvarjamo. Seveda nikakor ne zmanjka želja in ambicij okoli našega dela, moje želje so še neizpete in nikakor jih ne mislim preslišati, ampak izpolniti.

upravičeno! Povedale so tudi, da moraš imeti do tega plesa posebno veselje in da zna biti tudi palica na začetku nadležna. Bili so primeri, ko so dekleta prišla na trening tudi že pomodrela od udarcev, ki so si jih zadale z vrtenjem palice. Ampak to morajo vzeti kot sestavni del strme poti, ki s trdim delom pripelje do dobre mažorete.

Resnično zanimive so te mladenke in njihova mentorica je polna elana in načrtov. Malo je zaskrbljena okoli hišne politike, ki uravnava njihovo delovanje, vendar mislim ali pa vsaj upam, da ni upravičeno. Da bi v Šoštanju ukinili mažorete, pa dajte no, to sploh ni mogoče. Takšne "znamenitosti", lahko jim tako rečemo, nima mnogo slovenskih mest in tega se Šoštanj zaveda. ■

Prostor pod soncem - med ljudmi - tudi v Šoštanju

Mestna galerija Šoštanj, sreda, 29. oktober

Prostor pod soncem - med ljudmi je bil zgoren in sam po sebi zadosten naslov razstave, ki jo je v Mestni galeriji Šoštanj 29. oktobra priredil Zavod za usposabljanje in varstvo Dobrna na pobudo Zavoda za kulturo Šoštanj. V kulturnem programu so sodelovali varovanci zavoda, galerija pa je bila polna njihove razigranosti in zavedanja trenutka pomembnosti. Žal se je premalo napolnila, kot da bi še enkrat in spet pokazali, da se nas drugačnost ne tiče, da nas žal ne zanima. A kakor koli. Tistim, ki smo bili tam, je bilo lepo in prijetno. In če se nas je kakor koli dotaknila oblika življenja, ki ga živijo ljudje s posebnimi potrebami, se nas je dotaknila na lep in sporočilen način. Življenje je dragoceno.

Razstavi na pot, ki je na slikovit način prikazala delo in življenje varovancev zavoda, so bile zgovorne besede direktorice zavoda gospe Irene Artnik. Predstavniki lokalne skupnosti in svetnik Občine Šoštanj g. Matjaž Cesar je varovance in njihove vzgojitelje toplo pozdravil. Direktor Zavoda za kulturo Kajetan Čop pa se je ob tej priložnosti zahvalil vsem, ki so se potrudili, da je razstava našla prostor v tem okolju.

Življenje ljudi s posebnimi potrebami je drugačno, pa vendar čisto vsakdanje, če ga gledaš skozi oči tistega, ki ga doživlja. In tudi tistega, ki mu pomaga. Nedvomno so v zavodu zaposlene visoko strokovno usposobljene osebe, ki skozi svojo profesionalnost pri poklicnem delu doživljajo človeka z vsemi emocijami in njegovimi potrebami. Iz dneva v dan se je treba spopadati z mnogimi oblikami boleznimi, ki se kaže od človeka do človeka drugače in je zanj edino zdravilo neskončna potrpežljivost in razumevanje. Tega jim najbrž med osebjem zavoda ne manjka.

Razstava je bila res dobro pripravljena, (predhodno je bila v podobni obliki v Cankarjevem domu). Popestrena je bila z video prikazom življenja v domu, fotografijami, slikami in mnogoštevilnimi nadvse domiselnimi in čudovito izdelanimi drobnarijami od škatlic, rutic, lončkov in drob-

nih okraskov, do čudovitih vrečk s čaji in škatlicami z novoletnimi okraski. Nekaj izdelkov je bilo tudi na prodaj in ti so se kar ponujali, da z nakupom narediš veselje tistemu, ki je izdelek oblikoval, in tistemu, ki mu ga boš podaril. In seveda največ sebi. Kdor se zaveda lepote dajanja, ve, da s tem ko podariš, bogatiš sebe.

Mestna galerija Šoštanj, torek, 4. november

V Šoštanju smo pričeli s torkovo peto, priljubljeno urico druženja in ustvarjanja, vsak prvi torek ob 17. uri, ki jo bo vodila Natalija Novak.

Foto: Arhiv

Dogajanje je zaenkrat predvideno v Mestni galeriji Šoštanj, po prvem obisku, ko je bil prostor skoraj premajhen, pa bi kazalo razmišljati o kakšni še primernejši in večji lokaciji. Vendar naj to otroke in starše, kajti vabljeni so oboji, ne odvrne od naslednje torkove pete, ko bomo spet ustvarjali in se imeli lepo. Projekt vodi zveza prijateljev mladine in je zanimanje zanj po pričakovanju veliko.

Dom kulture Šoštanj, sobota, 8. november

Zadrečke zdrahe je zgodba iz vsakdanjega življenja, zgodba o besedi, ki da besedo, o obrekovanju in natolcevanju, o ljubosumnju in ljubezni, o človeških slabostih, ki so včasih (in največ) groteskne in smešne, a jih ljudje preveč resno jemljemo in škodimo

Foto: Dejan Tonkli

sebi in drugim (ne vem zakaj mi je to tako znano???)

Zadrečke zdrahe so bile dobra doza smeha, ki so ga v šoštanjski kulturni dom 8. novembra prinesli iz kulturnega društva Gornji grad in v Šoštanju pustili razen razrešenih zdrah, tudi kakšen nauk, če ga je kdo hotel najti.

Zadrečke zdrahe si je vredno ogledati. Zaradi... Vsega. Odličnih igralcev, ki so ne glede na to, da so amaterji sposobni prenesti vso težo odra in občinstva, ki zahteva smeh in jok, zaradi zgodbe, ki je zanimiva ravno zato, ker jo doživljamo vsak dan pa je vendar najbolj zanimiva pri sosedih in zaradi lepega savinjskega narečja, ki daje igri pravo pristnost. Trije dobri argumenti plus nizka vstopnina. Bravo.

Kulturni dom Šoštanj, petek, 14. november

Foto: Jože Miklavc

Deseto obletnico so praznovali "oktetovci TEŠ". Tako jim radi rečemo in tako se ob njih počutimo, ko nas razveselijo z ubrano pesmijo. Praznovali so deseto obletnico in kot je bilo slišati v njihovih vrstah, še sami

ne vedo, kdaj je čas obrnil okroglo številko. Pa je vendar za njimi čez petsto vaj, 150 nastopov in od prve pesmi, ki je zazvenela v menzi Termoelektrarne Šoštanj Vrtec ogradila bodem se je v njihovem repertoarju nabralo programa za bližnje in daljnje poslušalstvo. Od Šoštanja, Velenja do Nizozemske, Nemčije in rojakov v Berlinu. Krona umetniških dosežkov je bilo gostovanje pri zboru Clinka v Sankt Petersburgu, pri tem pa ni zanemarljivo dejstvo, da so bili na regijski reviji okteto, ki je bila v Rogaški Slatini, izbrani za republiško revijo ter da so tudi nosilci zlatega žiga Javnega sklada za kulturne dejavnosti RS. In ker je praznovati lepo in ker se veselje podvoji, če ga deliš, so člani okteta priredili koncert v Kulturnem domu Šoštanj, ki je privabil številne njihove privrženke.

Lep večer je bil. Obogaten z lepo pesmijo in besedo in humorjem, ki je doma kar v njihovih vrstah. In kdo sestavlja te vrste: Peter Zgoznic, Janez Brglez, Grega Kladnik, Franc Gregorc, Zvone Lah, Marko Balažic, Silvo Medved in pevovodja Mitja Venišnik. Na samem koncertu so jih počastila prijateljska društva, katerim se oktet tudi iskreno zahvaljuje.

Do druge obletnice čez pet ali deset let jih bomo, upam, lahko še pogosteje poslušali.

• • • • •
**Kulturni dom Šoštanj,
sobota, 15. november**

Matjaž Javšnik je igralec, ki ga ljudje sprejemajo z mešanimi občutki. Tragikomična podoba, ki se mu je nekako obesila skozi vloge, ki jih igra na televiziji in v gledališču, ga najbrž ne bo zapustila in tudi v monodrami *Od boga poslan* je opravičil podobo klovna, ki vas bo vsak hip spravil v jok.

Foto: Arhiv

Predstava v Kulturnem domu Šoštanj 15. novembra je bila vsekakor dobra in še si želimo takšnih. V zgodbi grobarja, ki svojo

tragično usodo pripoveduje ob steklenici klicanju svoje žene Janice, je bilo vključeno kar celo občinstvo, ki mu je, kot se za statiste spodobi, pomagalo speljati zadevo do konca. Ki pa ni konec, ampak le nadaljevanje njegove ali pa koga drugega tragedije, ki se opaja z izgubljenimi sanjami. Predstava, ki je dvignila povprečje in zadostila okusu marsikaterega gledalca.

Mestna galerija Šoštanj,...

Foto: Dejan Tonkli

Zelo uspešen in užitek poln je bil tudi drugi večer glasbene šole v mestni galeriji. Večer harfe in flavte, ki sta ga izpeljali odlični Katja Skrinar na harfi in Neva Beriša na flauti, so zaokroževali različni sklopi besedil, ki sta jih brala Sara Beriša in Aleksander Pečovnik. V osmih skladbah sta odigrali dela različnih izvajalcev, v duetu pa je presunljivo zazvenela tudi Ave Marija. Vsekakor lep večer, ki je napolnil prostore galerije do konca. V decembru bodo v okviru teh večerov predstavljene božične pesmi.

**Šoštanj, Trg bratov Mravljak,
Katarinin sejem,
sobota 22. november**

Foto: Dejan Tonkli

Foto: Dejan Tonkli

Občina Šoštanj, kot glavni pobudnik in organizator sejma, je poskrbela, da tradicija usnarstva v Šoštanju ne bo zamrla. Več o otvoritvi priložnostne razstave in samem sejmu, bomo objavili v naslednji številki Lista.

**Kulturni dom Šoštanj,
sobota, 22. november**

"Šoštanjski izziv", prireditve na kateri ne smejo manjkati ugledni meščani, je bil tudi

Foto: Dejan Tonkli

letos že v naprej obsojen na uspeh! Tudi o izzivu bomo več zapisali v prihodnjih številkah Lista.

Foto: Dejan Tonkli

KNJIŽNE NOVOSTI IN DOGODKI V MESTNI KNJIŽNICI ŠOŠTANJ

(že drugič!)

November je. Drevesa so oblečena pisano...nekatera se že slačijo; včasih zjutraj vonjam sneg. Res je lepo kakšen presihajoč dan preživeti v naslonjaču s toplim kakavom in dobro

knjigo v roki. Osebno ne berem veliko romanov in podobnega leposlovja (kesam se, a vsaj priznam) - trenutno mi misli in roke zapolnjujejo članki in internetni dokumenti o študijih bibliotekarstva v državah bivše Jugoslavije (diploma) ter knjige in priročniki o nosečnosti, porodu, dojenju, vzgoji...februar se bliža in z njim prihaja otrok.

Zelo rada obiščem tudi našo mestno knjižnico, da lahko vam, dragi bralci predstavim knjižne novosti.

Tokrat je na polici novih knjig obilica leposlovja, predvsem knjižne zbirke **Beletrina**.

Pred sabo imam novo knjigo **Dušana Merca** z naslovom **Golo mesto**. V njej je dvajset kratkih zgodb - to je obenem prva tovrstna Merčeva zbirka. V teh zgodbah se mesta, kjer živijo protagonisti na nek način praznijo, praznijo se tudi osebe same - skozi pripoved in opis najrazličnejših življenjskih situacij. Če ste naklonjeni moderni slovenski prozi brez dialogov, je to gotovo knjiga za vas.

Ah, to ni bila ironija - do takšnega pogleda nimam pravice ker: 1. nisem priznana kritičarka, 2. sem prebrala dve zgodbici izmed dvajsetih in 3., mi je takšne vrste literatura neznansko všeč. Tako.

Dve Hafisofi za pokušino:

Vražje žejna

Najprej mora riba reči:

"Nekaj ni v redu s to mojo ježo na kameli -

tako vražje žejna sem!"

...

In ljubezen pravi

In ljubezen pravi,

"Jaz bom, jaz bom poskrbela zate,"

vsemu, kar je blizu.

Pesniška novost na knjižnih policah je tokrat zbirka z naslovom **Zapleši z menoj**: 108 divje sladkih pesmi sufijskega mojstra, avtor poezije je **Hafis**; najbolj priljubljeni perzijski pesnik. Bil je sodobnik Geoffreya Chaucerja v Angliji (14. stoletje), njegovo poezijo pa so občudovali tako raznoliki pisatelji in pesniki kot so Nietzsche, Puškin, Turgenjev in Garcia Lorca...Hafis je svoje izkušnje duhovnega samoraziskovanja prelil v iskrive pesniške podobe polne vedrine. Bralca vabi v topel, razumevaajoč dialog, ga prijateljsko nagovarja s "ti, dragi moj" - kot bi se nagnil k njemu in mu šepetal na uho. Hafisov "Zapleši z menoj" lahko beremo na različne načine. Kot zbirko pesmi, ki slavijo življenje. Kot spev ljubljenemu bogu, podoben tistim, ki jih je na Zahodu pisal krščanski mistik Frančišek Asiški; ali indijski pesnik Kabir in učitelj Jogananda na Vzhodu. Kot

zanosno opevanje ljubezni v vseh njenih inačicah in globinah. Ter tudi kot priročnik za duhovno delo na sebi, napisan v očarljivem in sočnem pesniškem jeziku...

Naslednja knjiga je resda izšla že leta 1999, vendar sem jo avtomatsko potegnila iz police, ker deluje tako sveže in novo. Napisala jo je **Ksenija Šoster Olmer**, naslov pa je **Dojenje in materinstvo iz srca** (katere knjige jemljem zadnje čase v roke?). Avtorica se kot strokovna sodelavka udeležuje mednarodnih simpozijev o vzgoji in dojenju ter je aktivna v svetovni organizaciji Lă Leche League International za spodbujanje dojenja in v slovenskem gibanju Naravni začetki. Čeprav Ksenija že leta živi v ZDA, se vsako poletje z družino vrača v Slovenijo, kjer predava in išče navdih za svoje ustvarjalno delo: pisanje pesmi in zgodb. Avtorica nam posreduje koristne informacije, za katere upa, da bodo pomagale pri dojenju in materinstvu, pa tudi razmišljanja in vprašanja, ki se materam porajajo. Piše predvsem iz osebne izkušnje, kot mama treh otrok, piše iz dolgoletnih izkušenj kot svetovalka za dojenje, prinaša tudi zgodbe in mnenja mater iz vse Slovenije, ki so se množično odzvale njenemu povabilu. Vsekakor pa ves čas poudarja, da sta vsaka mati in otrok vesolje zase in da naj mlade mamice prislusnejo svojim otročičkom in zaupajo modrosti svojega materinskega srca.

Ko pa dojenčkom lahko ponudimo tudi drugo, čvrsto hrano, bo prav prišla knjiga: **Zdrava kuhinja za dojenčke in malčke** avtorice **Lizzie Vann**, ki je nekajkratna nagrajena pionirka na področju ekološko pridelane hrane; leta 1992 je ustanovila družbo za proizvodnjo ekološke otroške hrane Organix. Avtorica tesno sodeluje s skupnostmi staršev in zdravstvenimi delavci in vpliva na dvigovanje kakovosti vse hrane, ki jo uživajo otroci. Jedilniki in recepti v tej knjigi so skrbno prilagojeni posameznim razvojnim stopnjam dojenčka in malčka. Vsako poglavje opiše vrhunsko živila za tisto starostno stopnjo in ponudi recepte za okusne, zdrave, nasitne jedi. Od prvih sadnih kašic za dojenčka do zdravih prigrizkov za malčka se širi pahljača receptov, v kateri so tudi jedi, ki jih bo rada jedla vsa družina.

Čisto vsi dojenčki in malčki na slikah v knjigi so izredno ješčiči, fotografije ki spremljajo recepte so pa tako ali tako super okusne. Dobesedno. Na kuhanje! in dober tek želim velikim in malim jedcem.

Kaj pa knjige za otroke?! Posvetim se jim v decembru. Obljubim.

Dogodki:

13. novembra je bila gostja v knjižnici **Aksinija Kermauner**, ki je predstavila svojo knjigo o Hijacinti Novak. Srečanje s pisateljico, ki jo je spremljal tudi njen založnik (kar je bilo zame prijetno presenečenje) je potekalo v zelo sproščnem duhu, stoli so se napolnili, in še enkrat smo dokazali, da smo lahko zelo komunikativni in odprti... Druženje je trajalo dobro uro in pol, gospa Boruta je za gostjo pripravila zanimiva vprašanja in ob koncu srečanja tudi pozorno darilce.

Izšel je že tudi drugi del **Dnevnika Hijacinte Novak**, v pripravi pa je že tretji, tako da se bomo res naužili zgodbe o tej zanimivi, sveži literarni junakinji. V "obtoku" sta v Šoštanju dve knjigi obeh prvih delov; rezervacije so številne. Prebrala nisem še niti prvega dela... nisem še prišla na vrsto... tako, da vam kaj več o sami knjigi žal ne morem povedati.

20.11. so malčki poslušali zgodbi **"Kaj je z Lizo? in Franček zbeži od doma,**

27.11. pa **Fido in Fifi ter Franček pozablja.** Obakrat ob petih popoldan.

December bo vesel. Informacije sledijo. ■

Maja Rezman

Prostorske informacije

Piše: Edi VUČINA

Naj tokratne informacije začnem kar z naslednjim citatom iz uvodnika ene izmed redkih domačih arhitekturnih revij: "Dobra šola je tista, pri kateri stopita pedagoška doktrina in prisila bolj v ozadje, kjer je bolj pomemben ustvarjalni milje. Ta milje pa je bistveno povezan s kvaliteto okvira, ambienta, prostora,... Arhitektura oblikuje ta okvir, in to tiho, v ozadju! To pa še ni vse. Učenje kulture prostora, ambienta, tudi s pomočjo okvira učenja - šolske stavbe - se posledično širi v celotno družbo, s tem, da se učenec v učnem procesu preko šolske stavbe spozna z arhitekturo ter se jo nauči dojemati in ceniti"

Zanimivo se mi zdi, da je prav letos izšla tematska revija AB (arhitektov bilten) posvečena šolskim stavbam. V reviji so predstavljene trenutno najbolj kvalitetno zasnovane in zgrajene šole v naši državi, kjer bomo žal zaman iskali kaj o naši bodoči šoli.

V isti reviji pa lahko najdemo intervju Bojane Sovič (PROPLUS d.o.o.) z uspešnim arhitektom šolskih stavb, Jankom J. Zadravcem. Zakaj izpostavljam omenjen intervju? Zato ker je lepo razvidna skepsa naše "znanke" iz mariborskega podjetja do arhitekturnega natečaja. Natečajev se naj bi po njenem mnenju udeleževali mladi neizkušeni arhitekti, katerih projekti naj bi bili zaradi neizvedljivosti obsojeni na propad. Vprašani seveda ne deli njeno mnenje in verjame v arhitekturni natečaj, ki bi po njegovem mnenju moral biti interes in obveza vsakega investitorja, ki namerava graditi z davkoplačevalskim denarjem.

Lahko verjamete, da bi najraje zaključil pisanje o tej nesrečni osnovni šoli, ki jo še vedno ni, a mi žal sporne izjave župana oziroma njegovih svetovalcev tega ne dopuščajo. Razumem naivno željo, da bi bili "vsi zapleti pozabljeni" in da nova šola ne bi

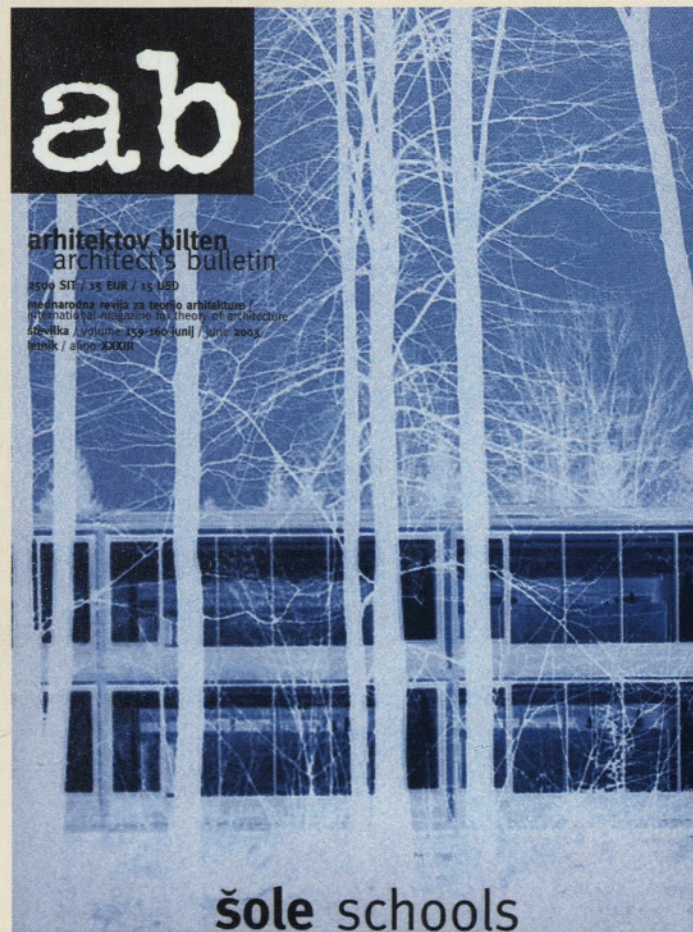
bila več problem. Ne vem pa zakaj si je treba kar naprej izmišljati nekorektne izgovore, kot je na primer ta, da na natečaju izbran in kasneje normam prilagojen načrt ni ustrezal zahtevam ministrstva. To seveda ni res, kar je v odgovoru (DELO, 6. 11. 03) na županovo sprenevedanje potrdil tudi arhitekt prvotno izbrane rešitve. Sprejemljivo razlaga za dejstvo, da šola ne bo zgrajena po načrtih, ki so bili izbrani na edini pravilen

"Pri vseh je naletel na zelo pozitivne odzive, saj projekt ustreza vsem zahtevanim normativom, osnovnošolcem pa zagotavlja tudi določene nadstandarde" je izjavil župan in ostal živ, bi lahko rekli. Če je januarja predstavljeni projekt res tako brezhiben, zakaj potem po skoraj letu dni še vedno ni dovolj usklajen, da bi bil zrel za izdajo gradbenega dovoljenja (NAŠ ČAS, št. 20.11.2003). So mogoče "navdušeni" občinski svetniki imeli možnost seznaniti se s predhodno zavrženim načrtom? Bi jih morebiti na arhitekturnem natečaju izbrani načrt, ki ga je izdelal arhitekt Korpnik, še bolj navdušil? Kaj je za izbor arhitekture bolj merodajno, navdušenje laičnih svetnikov ali mnenje strokovno kompetentne komisije? Treba je namreč vedeti, da se arhitekturni natečaj in razpis za javno naročilo bistveno razlikujeta. V prvem primeru se izbira stavba (njena arhitekturna podoba, program, izvedljivost, okoljska sprejemljivost, cena investicije,...). V drugem primeru pa le projektant, brez da bi točno vedeli, kaj bo le ta potem narisal in koliko bo to davkoplačevalce stalo. Izbira je torej odvisna predvsem od cene samega načrta, ki pa pravzaprav predstavlja največ dva odstotka investicije. Če bo potem zaradi slabe arhitekturne zasnove objekt bistveno dražji, se to še ugotoviti ne bo dalo.

Naj tokratni prispevek poln citatov še zaključim z citatom misli urednika omenjenega AB (Mihe

Dešmana), ki v vedno bolj uveljavljenih arhitekturnih natečajnih vidi premik na bolje: **"Pedagogika je bila v resni krizi, in z njo tudi gradnja šol. To stanje je delno podaljšano tudi v današnji čas, le da je zdaj za njim drugačno ozadje. Ozadje potrošniške mentalitete in prevlade popularne kulture, ko lahko trenutne politične ali personalne razmere, na primer v neki občini ali na čelu šole povzročijo uničevanje obstoječih kvalitetnih šol ali pa gradnjo novih monstrumov".**

Šoštanj je očitno še v krizi. ■

šole schools

način (z izborom arhitekturne zasnove), bi predstavljalo javno županovo priznanje, da bo nova šola pač "po županovem okusu", kot to namiguje tudi znani tednik (MAG, 19.11.03). Če župan vendarle ni edini "krivec", da se je načrt, ki ga je kot član strokovne komisije sam pomagal izbrati, kasneje (ne glede na stroške) zalučal v koš, potem naj že vendar pojasni, kaj ga je vodilo k tako nenadni in nepremišljeni odločitvi s tako velikimi posledicami. Kdo ve? Mogoče je pa nedolžna žrtev katere od korupcijskih spreg, ki se zadnje čase razraščajjo po naši državi?

Dušan Džamonja in Janez Lenassi v Velenju

V poslovnem centru Gorenja v Velenju se izteka zanimiva razstava znanega kiparja Dušana Džamonje. Razstavnimi prostori Gorenja so bili že velikokrat napolnjeni z umetniškimi deli velikih imen slovenskega in bivšega jugoslovanskega prostora. Tovrstne dejavnosti dobro sledijo poslovnim potezam Gorenja, ki se uspešno vrača v državo bivšega skupnega prostora. Na kulturnem področju pa to pomeni pomoč pri zagonu vnovičnega pretoka ustvarjalcev tudi v tem delu Evrope.

Naslanjanje na tradicijo v poslovnem in kulturnem svetu ne briše prostora za sabo, ampak ga le bogati in s svojo toleranco odpira široke poti novostim sedanjika. Čas, ki ga je gradila povojna generacija, pa je prinašal svoje dimenzije, ki so jih oblikovali z velikimi naporji. Ti so bili vrednoteni z malo toleranco in razumevanja, četudi se ta kriterij morda le nagiba tudi k bolj pozitivnemu in razumnejšemu vrednotenju, ki seveda le v takih pogojih omogoča nova spoznanja in predstavitve. S časovno distanco in različnimi transparentnimi predstavitvami s področja socialne kulture in umetnosti so dela, nastala po drugi svetovni vojni in še kakšno desetletje kasneje, sedaj pridobila nove ocene. Spet se pojavljajo razstave in druge predstavitve avtorjev tega obdobja z novimi videnji.

Zato ni slučajno, da je sočasno v prostorih Galerije Kulturnega centra Velenje tematska razstava Aspekti življenja Džamonjevega sopotnika Janeza Lenassija. Prostorsko soočanje obeh avtorjev iz zelo burnega kreativnega obdobja po vojni ter ohranjanja vitalnosti v zrelih letih je samo še ena potrditev njune opaznosti in še vedno aktivne prisotnosti tudi v sedanjiku. Nesporno je dejstvo, da sta oba avtorja med nosilci spomeniških skulptur iz časa po drugi svetovni vojni, ki so postavljene kot pomniki dogodkov narodnoosvobodilnega boja ali pa sooblikovalci novih prostorov v izgradnji modernističnih mest.

V sedemdesetih letih je bil Džamonja že predstavljen v velenjski galeriji z lesnimi in železnimi krogli, jedri. Radikalni prelomi so se kar nizali še z geometrijskimi oblikami, sintetiziranjem majhnih delcev v številnih materialih kot les, kamen, železo,...V oblikovanju osnovne forme je zelo tvoren še z obdelavo, ki je bodisi strukturirana ali pa jo strukturira sama erozija materiala. Dobro opazovanje svojih vzornikov (Maillol, Marini, Bourdelle, Moore, Giacometti) so njegova baza izvedbe postavljene na izvirne in temeljne ideje. Te so v številnih monumentalnih postavitvah prisotne v svetovnih okoljih.

Džamonja se v razstavišču Gorenja predstavlja z zelo pretanjenimi skulpturami in risbami zadnjih let. V tokratni postavitvi nosilna skulptura prostora povezuje ostale v prostorsko harmonijo, ki jo dopolnjujejo še risbe velikega formata. Harmonija stilizacije v obeh likovnih medijih predstavlja umetnika v njihovi

vi kompleksnosti snovanja in udejanjenja. Pri tem pa ohranja prepoznavno obdelavo kovine in kamna skozi desetletja in jo ohranja tudi v integralni geometrizaciji.

Lenassijeva razstava pa prav tako poudarja njegova zadnja dela v kontekstu daljšega obdobja, ki kot fotografska kulisa spremlja produkte zadnjih let in gledalca povezuje s pregledom kiparjeve ustvarjalne poti tudi z javnimi spomeniki, postavljenimi po vsem svetu.

Njegovo subtilno poseganje v naravne oblike kamna je primerljivo z Brancusijevim ohranjanjem elementarne vitalnosti kamna. ■

Milena Koren Božiček

Območna priznanja za urejeno delovno okolje

V četrtek, 20. novembra zvečer, so na Velenjskem gradu, kot zaključek številnih dogodkov 6. srečanja gospodarstva v Savinjsko-Šaleški regiji, podelili območna priznanja GZS za urejeno delovno okolje v Savinjsko-šaleški regiji.

Desetim podjetjem in eni instituciji sta Priznanja Savinjsko-šaleške območne zbornice Velenje za urejeno delovno okolje za leto 2003, podelili generalna sekretarka GZS Ariana Grobelnik in direktorica SŠ OZ Alenka Avberšek.

Pohvalo so prejeli člani podjetja Lesarstvo Hudovernik, d.d., Velenje za urejeno delovno okolje in storitvenimi dejavnostmi podjetja, ki se tesno prepleta s trgovinsko dejavnostjo. Posebno priznanje pa je prejel Šolski center Velenje za urejenost in prizadevanja, da se mladim bodočim sodelavcem v gospodarstvu, skozi vzgojni proces, gradi pozitiven odnos do urejenega delovnega okolja. Priznanja (tri druga mesta) v kategoriji malih in srednjih podjetij so podelili Kovinski industriji KLS d.d., Ljubno ob Savinji, podjetju FORI d.o.o., Velenje ter družbi Heri d.o.o., Nazarje. Priznanje za 1. mesto pa je bilo tokrat vročeno direktorju podjetja Podkrižnik - puškarstvo - Iztok Podkrižnik s.p. Ljubno ob Savinji. V tej kategoriji je bilo podeljeno še eno priznanje za 1. mesto in sicer ga je prejel ERICo - Inštitutu za ekološke raziskave, Velenje.

Priznanja v kategoriji velikih podjetij so podelili podjetju Elkroj d.d., Mozirje. 2. mesto so tokrat zaslužili pri BSH Hišni aparati d.o.o., Nazarje, enako priznanje je prejel še kolektiv Premogovnik Velenje, d.d.. Prvo mesto je tokrat doseglo uspešno podjetje Gorenje orodjarna d.o.o., Velenje za urejenost delovnega okolja, ki je osnova za proizvodnjo unikatnih proizvodov najvišje kakovosti. Dokaz o celovitem pristopu k obvladovanju kakovosti so pridobljeni certifikati ISO 9000, ISO 14000 in certifikat s področja kakovosti za avtomobilsko industrijo EAQF. ■

Jože Miklavc

Najboljša v kategoriji velikih podjetij je bila Gorenje orodjarna d.o.o.

Foto: Jože Miklavc

V spomin

Lojze Ojsteršek**Ironija usode**

Po malem so ga imeli ljudje radi, po malem pa je šel nekaterim tudi v nos (kot bi lahko trdil tudi zase). Saj je stalno brskal tam, kjer ga naj ne bi srbelo, so menili ti, drugi. Mnogo priznanj pa je dobil od skoraj anonimnih državljanov, občanov in od svojih fotografskih in novinarskih kolegov, pa čeprav je s svojim delom kot polprofesionalec kar kdaj zasenčil to "rumeno sceno".

Ni mu bilo žal niti celuloidnega traku ne časa in ne besed, s katerimi je že davno pred deklarativnim procesom demokratizacije dežele počel neke stvari tako, kot se to počne v zreli demokratični družbi. Upal si je s prstom pokazati na nepravilnosti, lopovščino in "komunalni" kriminal. Vedel je, da si s tem ni ravno kupoval glasov za kakšne občinske nagrade ali koval denarcev. Kar jezen je bil na nekatere malomarneže in kvazi mogotce, ki so se vzpenjali nad ljudi s tujim denarjem in prevzeto pohlepnostjo. Nakazoval je nepravilnosti, imel je izjemen čut za socialno skrb ter prepad med slojema družbe. Poslikal je dolino po dolgem in počez, pošiljal zbadljivke po deželnih medijih in začuda kljub temu ostal prvi dvorni fotograf v Šaleški dolini.

Umril je kot prejemnik ugledne občinske nagrade, ki si jo je, roko na srce, zaslužil tudi z izjemnim občutkom za kulturno in etnografsko dediščino, kot kronist in kot profiliran mojster za vrednote, ki so tonile v nedrja izropane zemlje pod Družmirjem in Plevelovim poljem. Umril je mnogo prerano, saj je bil duhovno in telesno vitalen mož, iskriv in globoko v sebi dober prijatelj ljudem, ki so ga obkrožali.

Neštetokrat mi je dejal, naj ne norim po cesti, naj ne delam prometnih prekrškov in naj vendarle stopim včasih peš. Ni vedno mislil ravno name, jezil se je na drvečo pločevinasto množico in na cestne bedake, ki kratijo usode drugim. Kot reporter je bil pravi specialist za prometne nesreče, požare, poplave in druge nesreče, saj ni bilo tedna, da v slovenske redakcije ne bi poslal (drugim v opomin, nesrečnim v tolažbo) kakšno črno-modro kroniko. In na koncu, ko mi je zaupal na moja zvedava vprašanja, kaj še ima v načrtu, je dejal, da ima še veliko časa, da opravi koristna dela, da pa namerava urediti svoje življenjsko delo v fotografskem zborniku o zgodovini in razvoju Šaleške doline, njegove zibelke in knapovskega življenjskega prostora. Takrat sva si prvič dala roki zaradi zaupanja in zaradi izmenjave skrivnosti. To je bilo nekaj tednov, preden je prejel občinsko priznanje, za kar tedaj še nisem vedel in tudi sam ni.

Tudi usodnega dne, ko sva izmenjala nekaj vajenih pogledov na nočno sceno prizorišča, kjer sva bila "dežurna" reporterja, je Lojze menil, da bo tisoč fotografijam moral dodati še kakšnih sto, dvesto, da bo Topolšico končno videl v vseh zor-

nih kotih takšno, kot si jo predstavlja ON.

Zaradi posledic prometne nezgode isti zvečer, ko je opravljal reporterško delo v Topolšici, je v ponedeljek zvečer v celjski bolnišnici umrl mali človek in veliki Velenjčan Lojze Ojsteršek. Kot pešca ga je z osebnim vozilom zbila mlajša voznica. 70-letni Lojze Ojsteršek je ta črni petek zadnjikrat posnel pomemben dogodek in kot neumoren ljubitelj fotografije zapustil za seboj vidno sled časa, v katerem je živel in ustvarjal.

Lojze Ojsteršek se je rodil 17. junija 1933. Vso svojo delovno dobo je preživel v velenjskem premogovniku. Izučil se je za mizarja, začel je kot nequalificirani delavec, nadaljeval kot rudar, kasneje je prešel k jamomercem. Leta 1972 je postal arhivar, kasneje knjižničar in nazadnje še fotoarhivar. V prostem času se je Lojze Ojsteršek največ posvečal atletiki in beleženju dogodkov. Bil je med ustanovitelji Atletskega kluba Velenje in Fotokluba Zrno. Ojsteršek je bil svojevrstni kronist Šaleške doline. Prvi prispevek v takratnem Rudarju je objavil

Foto: Jože Miklavc

leta 1962, odtlej pa je bil redni sodelavec večine slovenskih časopisov in revij. Svoje fotografije je navadno opremil tudi z nemalokrat kritičnim tekstom. Nadvse pomembno je tudi njegovo spremljanje razvoja doline. S fotoaparatom je zabeležil delo v Premogovniku Velenje, njegovo rast, ugrezanje in izginotje Družmirja. V njegovem arhivu najdemo številne portrete znanih in malih ljudi. Posnel je številne dogodke, ki so se zgodili v dolini, spremljal je razvoj podjetij, zavodov, institucij... Posebno poglavje pa zavzema obsežen cikel na temo slovenskega osamosvajanja. V vseh letih fotografskega delovanja je Ojsteršek posnel več kot četr milijona posnetkov. Del te bogate bere je arhiviran v Premogovniku Velenje, precejšen del pa tudi v Muzeju Kulturnega centra Ivana Napotnika Velenje.

Lojzeta Ojsterška bomo ohranili v lepem spominu tudi njegovi kolegi in številni bralci. Vem, da bo nekoč izšla tudi njegova skrita zamisel, Polstoletna fotokronika knapovske dežele Šaleške. Zaslužil jo je! ■

V imenu prijateljev in kolegov Jože Miklavc

Kulturni natroski s Koroške

Slovenj Gradec se ponša z nazivom "mesto miru", ki ga nosi v okviru Organizacije združenih narodov. Razvoj mestne občine se nagiba h kulturnemu, gospodarskemu in upravnemu središču Koroške na južni strani severne državne meje. Regija se ponša s prelepo naravo, v katero se razpredamo. Kaj pa ljudje? Kakšen je odnos človeka in kulture na tej strani Uršlje gore? Nekaj dokumentarnih natroskov iz kulturnega dogajanja naj razkrije delčke njihovih razmišljanj, občutenj in teženj! Pripravila sem jih Ajda Prislan. Takole se je dogajalo v mesecu novembru 2003:

Mednarodni muzikološki simpozij v okviru Mednarodnega projekta Hugo Wolf 2003 se je odvijal 6. in 7. novembra v prostorih Mestne občine Slovenj Gradec. HUGO WOLF (1860 - 1903) je v Slovenj Gradcu rojeni, v svetu že dolgo priznani vrhunski pisec (romantičnih) samospევov, ki ga na žalost v Sloveniji odkrivamo šele zadnjih deset let in skorajda bolj kot genialno glasbeno kakovost poudarjamo njegove slovenske korenine.

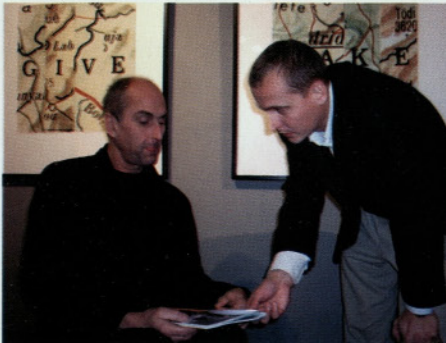
Carinthia cantat poje Wolfa.

Po temah na simpoziju, ki so jih odprli slovenski, nemški in avstrijski strokovnjaki, je v Koroški galeriji likovnih umetnosti Slovenj Gradec nastopil komorni zbor "Crinthia Cantat" s spremljavo na klavirju pianistke Maje Kastratovik. Na tem odmevnem in dobro obiskanem koncertu "Hugo Wolf in sodobniki" iz koncertnega cikla "Wolf povezuje 2003" smo slišali Huga Wolfa Veselo potovanje, Počitek, Ponižnost, Grobno pesem in Na pokopališču. Predstavili so tudi skladatelje: Brucknerja, Griega, Francka, Čajkovskega ter domače Pavčiča, Foersterja, Schwaba, Lajovica in Hubada.

V drugem delu mednarodnega muzikološkega simpozija so predajali svoja vrhunska raziskovalna dognanja govorniki dr. Ivan Florjanc ("Wolfova 'Christnacht'"), prof. dr. Hartmut Krones ("Wolfova 'Penthesilea'") in prof. dr. Michael Walter ("Wolfov 'Corregidor'"). Nato je Amanda Glauert spregovorila na temo "Hugo Wolf in poezija kot bojno polje". Sledili so dr. Susanne Kogel "Vokalne skladbe Huga Wolfa in sodoben odnos med poezijo in glasbo", dr. Michael Auschauer "Komorna glasba Huga Wolfa v luči sodobnikov" in dr. Franc Križnar "Repertoar del Huga Wolfa v arhivu Radia Slovenija". Podobno se bo dogajalo tudi v avstrijskem Grazu in v Ottawi v Kanadi. Mednarodni simpozij "Projekt Hugo Wolf 2003" so v Slovenj Gradcu zaključili v Koroški galeriji likovnih umetnosti z večerom samospევov tujih solistov v spremljavi pianistke.

V Koroški galeriji likovnih umetnosti Slovenj Gradec so odprli razstavo del WOLFGANGA TEMMLA iz Graza.

W Temmel (levo) in kustos Jernej Kožar.

Wolfgang Temmel, rojen leta 1953 v Grazu, je danes svobodni umetnik, ki živi v naši soseščini v Visu v Avstriji. Ukvarja se s konceptualno umetnostjo kot ustvarjalec in pedagog in se pojavlja v več krajih po Evropi. V Koroški galeriji likovnih umetnosti Slovenj Gradec je razstavljal že dvakrat.

Tokrat predstavlja pregled svojega dela zadnjih dvajsetih let: risbe in fotografije, računalniške grafike, instalacije in video film z naslovom Tunel. Sam je povedal naslednje: "Razstava je razdeljena na osem delov. V vseh osmih sobah predstavljam dela od leta 1983 dalje in v vsaki od sob je videti en sklop, različen pristop k mojemu delu. Tukaj je tudi video-soba, kjer si lahko ogledate video-film. Torej, ljudje, pridite in si oglejte razstavo."

Eno od najbolj zanimivih Temmlovih del je

Umetnostna zgodovina, kratko besedilo, ki ga je dal prevesti zdaj že v dvainpetdeset jezikov. To je "working progres", kar pomeni, da to besedilo prevajajo še naprej. Štiri verzije so razstavljene v Slovenj Gradcu, druge si lahko obiskovalci tam ali doma ogledajo na internetu. Zanimiva dela so tudi zemljevidi, ki jih Temmel preoblikuje na poseben način. Videti je računalniške grafike in printe preobložene z različnimi motivi povezujoč se v vzorce, da so tako povsem abstrahirani. V njih je izpostavljena problematika prazne potrošniške družbe. Vendar je Temmlova izpoved vedno posredovana na vesel, skorajda humoren način.

Na otvoritvi razstave je na željo umetnika nastopila skupina osmih študentov glasbene akademije v Grazu z imenom TALIA, ki so razstavni ambient napolnili s prijetno zvočno improvizacijo. Kustus razstave je mag. Jernej Kožar, ogledate si jo lahko do 5. decembra letos.

V kulturnem domu v Starem trgu pri Slovenj Gradcu je na večeru "Džezi ga in Colatio" nastopil A PROPOS TRIO, ki ga sestavljajo Rihard Zadavec z akordeonom, Joži Zadavec na bobnih in Benjamin Pirnat iz Slovenj Gradca s kontrabasom.

A propos trio.

Sodelovali so tudi znani slovenski jazzerji: v Evropi dobro poznani kitarist Primož Grašič, pianist Joži Šalej iz Velenja - za katerega pravijo, da je nepogrešljiv kot korepetitor na gledaliških in jazzovskih odrih; saksofonist Samo Kolar iz Kotelj, ki je preigral skoraj polovico zemeljske oble; vokalist Aleš Hadalin, prvi glas Slovenije jazz standardov in evergrinov ter odlični svojevrstni interpretator šansonov Franeta Milčinskega - Ježka. Koncert je bil zaključen s sešnom (op.p.: session) vseh prisotnih glasbenikov na odru, kajti stari jazz-mački se znajo v trenutku vključiti v kakršnokoli gla-

sbeno dogajanje.

Koncert sta s pomočjo domačih donatorjev organizirala slovenjgraško Kulturno društvo Gral in Trio Suha južina. Kakovostne jazz izvedbe so privabile v Stari trg več kot 120 ljubiteljev tovrstne glasbe, kar je za koroški prostor obetavno število in vzpodbuda organizatorjem za nadaljevanje takšnih večerov. Malo je namreč priložnosti, da se predstavijo glasbeniki s svojimi novimi avtorskimi deli.

8. novembra so se v Slovenj Gradcu začeli **SOKLIČEVI DNEVI 2003**, ki se letos nanašajo tudi na evropski dan invalidov in leto poklicev pod geslom "Dobrota je poklic". Pripravljajo jih župnijski urad Slovenj Gradec. Tokrat poskušajo osvetliti položaj invalidov ter odnos Cerkev in države do njih.

Sokličevi dnevi je skupno ime za tradicionalne kulturne prireditve, ki potekajo v Slovenj Gradcu ob godu farne zavetnice Elizabete v spomin na mestnega župnika, esteta, kulturnega delavca, ustanovitelja slovenjgraškega muzeja in posthumno slovenjgraškega častnega meščana Jakoba Sokliča (1893-1972). Zarijo v duhu vrednot, ki jih je zagovarjal ter izpričeval s svojim življenjem in delom: lepote, dobrote in pravičnosti.

V Družbenem domu na Prevaljah je na celovečernem koncertu nastopila a capella skupina **PERPETUUM JAZZILE** z gosti: **Ratkom Divjakom na bobnih, Alešem Avbljem s kontrabasom in Blažem Jurjevčičem s klavirjem**. Perpetuum Jazzile so edini pevski zbor v slovenskem glasbenem prostoru, ki načrtno goji jazzovsko in zabavno glasbo. Pred mesecem dni je praznoval dvajseto obletnico delovanja, kar so proslavili z že predčasno razprodanimi koncerti po Sloveniji, izidom nove zgoščenke z naslovom "Pozabi, da se ti mudi", na Valu 202 so zmagali celo na popevki tedna. 16. novembra so se končno predstavili tudi na Koroškem. V zboru s štiridesetimi pevkami in pevci pojeta tudi dva Korošca: Jana Žerjav z Raven in Sašo Vrabčič iz Slovenj Gradca, ki ga domačini verjetno bolj poznajo kot akademskega slikarja. Več o zboru lahko preberete na njihovi spletni strani www.perpetuumjazz.com.

11. novembra so v Knjižnici Ksaverja Meška Slovenj Gradec predstavili več kot uro dolg video film "PROF. MRDAVŠIČ IN PROF. TURIČNIK - DVE OSEBI, ENA ŽIVLJENJSKA POT". Nastal je v okviru projekta Mladi razi-

skovalci Koroške kot del raziskovalne naloge dijakinje srednje zdravstvene šole **DARJE GOLIČNIK**, ki je danes že študentka.

Mentorica Helena Merkač, Janez Mrdavšič in Tone Turičnik.

Mentorica je bila prof. Helena Merkač. Besedilo preneseno iz zvočne v pisno obliko je natisnjeno tudi v petdeseti številki revije za leposlovje in kulturo Odsevanja.

Na Ravnah na Koroškem in v Slovenj Gradcu odmeven film predstavljajo ob minuli 70-letnici prof. Turičnika, prof. Mrdavšič pa ravno v teh dneh praznuje svojo 75-letnico. Oba sta s svojim uspešnim poklicnim in tudi drugim delom na Koroškem pustila sled, ki mnogim niso le lepi spomini, ampak tudi pečat, ki ga v svoji življenjski (literarni) poti nosijo še danes. Zato je bil prireditveni prostor v knjižnici, kjer smo gledali film, poln prek svojega (steklenega) roba. Na koncu je bilo slišati ljudi šepetati: "Pa sta si res enaka."

Prof. Janez Mrdavšič in prof. Tone Turičnik sta ocenila delo dijakinje: "Zelo je vredno, še posebej, če upoštevamo mladost in neizkušenost avtorice. Predvsem je zanimiva zamisel, kako primerjati dve usodi ali življenjski poti dveh poklicno enako usmerjenih ljudi, ki sta svojo življenje posvetila šolstvu in vzgoji mladih, eden na Ravnah, drugi v Slovenj Gradcu."

Od snemanja je minilo že leto dni. In kaj se je v tem času še zgodilo, kar v filmu ni pokazano? Prof. Mrdavšič sodeluje pri organizaciji raznih kulturnih dogodkov, nazadnje Prežihovih dnevov: "Še zmeraj poskušam tudi pisati, seveda pa gredo vse stvari malo počasneje, kot so šle včasih." Tudi prof. Turičnik leto dni po snemanju ni počival. Za njegovo sedemdesetletnico je v sedemdesetih izvodih izšla njegova nova knjiga z naslovom "Povej, babi, dedi, povej!", družinska kronika, ki pripoveduje o pisateljevih starših, družini in vnukih.

V Koroškem pokrajinskem muzeju Slovenj Gradec so odprli razstavo z naslovom "POŠTNA ZGODOVINA ZASEDBE KOROŠKE IN ŠTAJERSKE 1918 - 1920". Po uvodnem govoru direktorja te institucije Marka Košana je prvak Slovenske nacionalne stranke, predv-

sem pa eden vidnejših filatelistov Zmago Jelinčič predstavil pomen te filatelistične zbirke. Koroškemu pokrajinskemu muzeju Slovenj Gradec jo je poklonila družba Mobitel.

Filatelistična razstava.

Na razstavi je videti 492 filatelističnih kosov vseh vrst poštne vrednosti. Najvrednejši so pečati, predvsem tisti v slovenskem jeziku iz avstrijske Koroške. Na enem od njih na primer piše Klopinsko jezero slovensko.

Kustus muzeja Marjan Kos je postavil muzejski del razstave o dogodkih v času od leta 1918 do 1920 in v spremnem katalogu z naslovom "KOROŠKA 1918/1920, POŠTNO-ZGODOVINSKI PREGLED", prispeval besedilo "Koroška v bojih za severno mejo, plebiscit in nastanek prve Jugoslavije" Uvodno besedo je zapisal Zmago plemeniti Jelinčič, razpisala sta se tudi Milan Govekar in Janko Štampfl.

Še mnogo drugih stvari se je dogajalo na severni strani Uršlje. Četudi se omejimo le na kulturne dogodke v mesecu dni, je en časopis premalo za predstaviti vse.

Dravogradska županja simbolično odpira "e-knjižnico".

Naj omenim le še 20. november, svetovni dan knjižnic. Takrat sta Knjižnica Dravograd in Knjižnica Ksaverja Meška Slovenj Gradec z oddelkom tudi v Mislinji z uvodnim kulturnim programom odprli **E-KNJIŽNICO** za uporabnike interneta in različnih računalniških programov. Pravzaprav so obsežno razširili že obstoječo brezplačno elektronsko ponudbo. Pa lep pozdrav čez goro od sosedov! ■

Pripravila: Ajda Prislan

Dogodilo se mi je...

Maks Lomšek

Tudi to pot bo na vrsti smešna zgodbica, ki mi je ostala v spominu na moje dosluževanje v osrčju bosanskih hribov. Naša delovna enota je bila nastanjena v prijazni, še nedotaknjeni dolinici, skozi katero se je vijugal bister potoček, ki se je tam nekje pri Travniku izlival v rečico Lašvo. Njeno neokrnjenost sta oskrunili le dve ogromni baraki lesene izvedbe, bolj podobni letalskima hangarjema kot pa stanovanjskemu objektu in ki sta nam, vojakom nudila streho nad glavo.

Sedaj pa je tej idilični dolinici bilo usojeno, da je tam v petdesetih letih prejšnjega stoletja postala pravo industrijsko središče z vojno industrijo. Začetniki te preobrazbe dolinice smo bili ravno mi, ki smo zasadili prve lopate pri regulaciji potočka, mu poravnali njegove okljuke in zalivčke, strasirali prve ceste in splanirali zemljišča za industrijske hale.

Vendarle pa je tudi tukaj v muslimanski Bosni sedmi dan, nedelja, veljal za "gospodov dan", ko smo si, če ni prišlo kaj nepredvidenega vmes, lahko privoščili nekoliko počitka.

Tukaj se sedaj prične moja zgodbica, ki sem ji dal naslov:

Neprostovoljna priča erotike

Tako sem tudi sam neko nedeljsko popoldne poležaval na svoji slamnjači v prvem nadstropju v naši baraki in zdolgočaseno opazoval nadležne muhe, ki so se plazile po stropnih tramovih naše spalnice. Da pa bi nekako bolj koristno zaposlil svoje možgane, sem v mislih pričel preštovati tedne in dneve, ki jih bo še potrebno do konca naše delovne vojaščine preživitariti tukaj v tem "zabačenem" kraju. Pa sem se kmalu ustavil pri 15. juniju, ki se mi je zdel nekako znan datum. Spomnil sem se: saj to je "sveti Vid - češenj sit", pravi staro reklo. No, in ta ugotovitev mi je tudi obudila spomin na veliko cvetočo češnjo, ki sem jo pred kakim mesecem, ko smo bili na terenu, videl na

bližnjem gričku. Ta nedeljski popoldan se je sicer že nagibal k večeru, vendar sem se kar v trenutku odločil, da grem pogledat, če so češnje res že dozorele.

Previdno sem s svojega ležišča zdrknil mimo dremajočega sotrpina pod menoj v pritličju in se izmuznil iz barake. Po kolovozu ob potočku sem jo mahnil proti bližnjemu gričku, kjer sem po četrturni hoji že zagledal mogočno češnjevo drevo, ki naj bi mi postreglo s svojimi slastnimi rdečimi plodovi. Krenil sem s kolovoza na ozko stezico, ki se je vila malo navkreber mimo češnje naprej proti manjšemu naselju vrh grička. Videti je bilo kakih deset tipičnih napol lesenih bosanskih hišic kvadrataste oblike z visokim dimnikom na sredini strehe. Pod tem naseljem pa se je razprostirala obširna gmajna, menda nekoč obdelana njiva, sedaj pa se je na njej pasla samo čreda ovac, med katerimi pa sem opazil neko žensko postavo, ki se je počasi pomikala navzdol. Pohitel sem in tako kmalu dospel do svoje češnje, se zavihljal med nizke veje, ob deblu splezal do vrha in se tam udobno namestil med veje.

Šele sedaj sem vso pozornost posvetil zaželenim češnjam, pa žal doživel hudo razočaranje. Kajti na prvi pogled sem ugotovil, da je to mogočno drevo s košato krošnjo - lesnika in njeni sadeži drobcene in zgubane kroglice na dolgih pecljih. No, sem pomislil, saj te lesne češnje že itak poznam iz otroških let in so kar užitne, malo grenkosladke, vendarle kar okusne. Pa sem kmalu bil že drugič razočaran, kajti pred mano je češnja bila domovanje jati škorcev, ki so tako temeljito opravili svoje delo, da so boli skoraj vsi drobceni plodovi tako naključvani, da je bilo videti njih koščice.

Ko sem tako razočaran nad svojo neuspešno ekskurzijo počasi razmišljal o vrnitvi, sem skozi veje spet opazil tisto žensko postavo, ki je že čisto blizu koračila po stezi, nekoliko oddaljeni od mojega trenutnega bivališča, proti dolini. Sedaj pa je moja pozornost pritegnilo še nekaj drugega. Po stezi navzgor se je približevala moška postava in ko sta se ti dve postavi srečali, sta si podali roke in se objeti usmerili, na mojo zaprepadenost naravnost proti moji češnji. Imel sem skozi veje kar dober razgled, da sem, ko je parček

prišel malo bliže, na svojo še večjo začudenost, o groza, ugotovil, da je tista moška postava naš osovraženi vodnik, ki si je v tukajšnji vasici našel svojo izvoljenko. Ona pa je bila mlado bosanko deklet, prijetnega videza, oblečena v tipično bosansko žensko oblačilo - dimije, nekakšne dolge košate hlače s spodaj zavezanima hlačnicama. Zaljubljenca sta se nato zasidrala pod mojo češnjo, seveda nevedoč za neprostovoljno pričo njunega početja. V mislih sem si kar predstavljal potek dogajanja tam spodaj. Naš vodnik, menda domačin, je nekako ugotovil, da ima deklet verjetno še neobdelano in nepreorano njivico, ki bi jo pač vsekakor bilo treba agro-kultivirati, in se je tudi nemudoma lotil posla...

Jaz skozi gosto vejevje navzdol sicer nisem mogel videti dogajanja, sem se pa kar čudil, kako bogat repertoar nežnih besed je naš vodnik, pri katerem smo bili vajeni na razne šikane in prostaške psovke. No, in potem se je spodaj začelo zares, zato so se razni "aaah in oohh" po glasnosti in pogostosti nenehno stopnjevali...

Ker pa ne bi rad z agrikulture zašel na erotiko, bom z nadaljevanjem opisa dogajanja raje prenehal. Sicer pa je nadaljnji potek aktivnosti tam spodaj nam vsem verjetno več ali manj poznan...

Mene pa je tam zgoraj močno skrbelo, da ja ne bi počila kakšna vejica, in v mislih sem rotill nekega boga nad mano, menda bi bil najbolj primeren Eros, da ja ne bi dopustil, da bi me slučajno napadel kašelji ali da bi moral kihnuti. Če bi se namreč to zgodilo, bi verjetno to za mene imelo nepredvidljive posledice.

Ko sem tako v strahu le dočakal konec audio-sprejema od spodaj, video pa itak ni deloval, sem ugotovil, da je bilo "kmetovanje" uspešno končano, tako da je bila njivica preorana, pobranana in morda celo posejana...

Po krajšem oddihu po napornem delu sta se naša dva akterja le odločila za odhod. Naš Casanova je svojo sodelavko spremljal le še do črede ovac, nato pa se pričel vračati. Jaz pa sem se medtem seveda hitro spustil po deblu gostoljubne češnje na tla in kar se da hitro odhlačal nazaj v dolino v našo barako. ▶

Še najbolj vesela zaključka dogajanja pod češnjo je bila jata škorcev, ki je še vedno v varni razdalji krožila okrog drevesa in se po našem odhodu vreščeč spustila na češnjo, da bi dokončala svojo gostijo ...

Pa še to:

Moja zgodbica je presenetljivo podobna nekemu vicu z brado, vendarle s to razliko, da je moja zgodba resnična, bradati vic pa le priložnostna šala. Če pa bi se le našel kdo, ki te šale še ne pozna, naj si jo prečita!

Je bila Micka bolj radoživa punca in je poleg svojega Franceljna rada videla še tudi Janeza iz sosednje vasi. Pa je Franceljnu nekako prišlo na ušesa, da naj bi imela na večer zme-nek Micka z Janezom pri vaški lipi na meji med obema vasema. Pa je Franceljna zgrabila huda ljubosumnost, da se je hotel sam prepričati o Mickini nezvestobi. Še bolj pa ga je razkurilo, ko je iz radia zaslišal refren popevčice: Ko drug jo je mečkal. Tako se je takoj, ko se je zmrabilo, skrivoma odpravil do vaše lipe, se povzpел med veje njene košate krošnje in se prepustil napetemu pričakovanju prihodnjega dogajanja.

In res, njegove zle slutnje so se uresničile. Najprej se je pod lipo pojavil njegov tekmeč Janez, kmalu za njim pa se je pritihovala še nezvesta Micka. Francelj sicer ni ničesar videl, kajti luna še ni vzšla, vendar je hudo napenjal ušesi, da bi vsaj slišal, kaj se tam spodaj dogaja. Najprej mu je prišlo do ušes le nekaj tihega pogovora, ko pa je ta kmalu zamrl, se je slišalo le še ritmično šelestenje listja in pokanje suhljadi na tleh pod lipo, vmes pa pridušeno Mickino vzdihovanje. Franceljnu je aktivnost na tleh že pognala vso kri v glavo in mu do skrajnosti napela njegove zaradi obeh prešuštnikov že tako močno razrahljane živce, da je že hotel skočiti z lipe, ko je pod njim na tleh naenkrat vse potihnilo.

Slišalo se je samo še globoko dihanje, ko se je vmes plaho oglasil Mickin glas: "Janez, joj, Janez, kaj pa, če bo otrok?"

Janez pa neprizadeto: "No, Micika, nikar se nič ne boj, bo že on nad nama poskrbel za njega!"

Franceljnu pa, ki ni popolnoma dojel kratkega dialoga, da je bil mišljen vsemogočni na nebu, je prekipelo in še preden je skočil na tla, je besno zarobantil: "Kaj, ti baraba hinavska, jaz da bi redil tvojega pankrta! Ni govora, to ti bom takoj zdajle izbil iz glave!"

No, nadaljevanje in konec "grozljivke" si pa zamislite kar sami... ■

Maks Lomšek

ALI SE POŠTENJE ŠE SPLAČA?

Po vseh zapletih pri prenosu na osebne račune sem končno dobila novo številko računa in tudi kartico. Seveda sem jo hotela takoj preizkusiti, zraven sem pa za vsak slučaj imela še »staro« kartico. Ko sem preverila stanje na bankomatu in ugotovila, da nova kartica deluje brezhibno, sem zadovoljna odšla še po drugih opravkih. Zvečer pa nenadoma zazvoni telefon. Poklicali so me iz BLA-GOVNICE ERA ŠOŠTANJ in me vprašali, če morda pogrešam bančno kartico. Začudena sem preverila in ugotovila, da imam staro kartico, nove pa ne.

Prijazna gospa, ki je nisem niti za ime vprašala, mi je povedala, da je moja kartico našel neki gospod in jo lahko dobim pri njih na blagajni, kamor jo je prinesel.

Res sem se drugi dan oglasila v blagovnici in potem, ko so mi dali kartico, povprašala po poštemem najditelju, a mi o njem niso vedeli nič povedati. Blagajničarka pa mi je dejala:

»Ah, gospa, tega je veliko, če vi kaj najdete, tudi date nazaj, pa se tako vsa zadeva »zgliha«.

Njeno prepričanje v poštenost in gospod, ki mi je vrnil kartico, sta me prepričala, da Šoštanj le ni vedno tako črn, da je v njem veliko dobrih in poštenih ljudi, le da so skromni in svojega poštenja ne obešajo na veliki zvon. Torej je Šoštanj vendarle še mesto svetlobe. Naj mi bo dovoljeno, da se po tej poti zahvalim vsem, ki so se potrudili in mi prihranili mučne opravke, če bi hotela dobiti novo kartico! ■

Marija Lebar

ŠE POMNITE, TOVARIŠI?

Pod gornjim naslovom je bil objavljen v občinskem Listu članek, na katerega odgovarjam.

1. Sprašujem, kdo so tisti ljudje, ki se spominjajo napada na Šoštanj, in kje so bili ob napadu.

Jaz sem ga doživel v neposredni bližini in sem ga po resnici že opisal v časopisu. Kdor ve drugače, sem mu na razpolago. (V navzočnosti novinarja).

Šoštanj ni bil osvojen, saj se napadalci niti prikazali niso, samo streljali so iz zasede in zažgali Strojenik Hauke žago.

Slavnostni govornik g. Stanovnik na proslavi ni govoril resnice, napad je bil, osvoboditev ne!

2. Barvanje fasad ne bo izbrisalo umazanije, ki je bila storjena Šoštanju po 2. svetovni vojni. Naše rane, ko ste nam pobili starše, ne bodo zaceljene, dokler se krivci ne obsodijo. Nekateri še živijo, uživajo privilegije.

3. Kajuhov park je bil obnovljen, sedaj pa kolikor se čuje, bo na stari bencinski črpalki gradil ne vem kakšen objekt neki občan in uničil ves pogled na park.

Kje ste, Šoštanjčani? Kot star Šoštanjčan sem proti izgradnji. Sprednja stran ograje (mreža) okoli parcele je postavljena na nekdanji cesti. Čigava je cesta? Je kaj takšnega sploh dovoljeno? Od kod mu denar? Seveda, če si na pravi strani, imaš denar in oblast.

Pregovor: Če molčiš, devetim odgovoriš. Jaz ne morem. ■

Skornšek

Dnevni horoskop za vsa znamenja za mesec DECEMBER 2003

Dan v katerem bodo prišla do izraza čustva in notranje življenje. V ozračju bo vladala nežnost, milina ter mir. Še vedno pa dovolj časa za priložnosti in raznovrstne aktivnosti.

Čaka nas resen, zanesljiv in umirjen dan. Možno pa je, da bomo lahko zelo klepetavi. Če bočete, da pride do izraza vaš pogum, oblecite nekaj v rdeči barvi. Luna se bo nabaja v znamenju ovna!

Ugodno za razne dogovore, pogovore in izmenjave mnenj. Poslovni projekti se bodo odvijali v bolj drzni luči. Poleg tega nas bo zaznamoval pogum. Bolj se bo dan nagibal v večer, več iluzij in načrtov bo v zraku.

Vaše želje, strasti in spomini bodo močnejši in bitrejši od razuma. Možno je, da vas zaslepi zunanji sij in lepota. Ne prebitevajte! Saj veste, da je "lepa skleda običajno prazna!"

Življenje se bo navidezno umirilo. Želeli si bomo več ugodja, ležernosti in potrebe po dobri brani, saj se bo Luna nabajala v znamenju bika. Dopoldne so možni dogovori, ki bodo uspešni, v popoldanskih urah pa užitek.

V prvi vrsti naj bi bil to dan, ko mož preseneti ženo z manjšo pozornostjo. V astrološkem smislu bo dopoldne zaslanjano, zato se pazimo kaotičnih situacij in nesporazumov. Popoldne bo bolj prijazno in tudi lažje se bomo odločili.

Napet dan, ko bomo hitro povedali vse, kar nam leži na duši. V zraku je videti precej nemira. Teško se bomo umirili in zaradi tega svetujem povečano previdnost. Ugoden dan za intelektualne aktivnosti.

"Dan polne Lune v znamenju Dvojčka!" Pazite se nepremišljenosti in zapravljanja. To bo dan, ko se stvari ne bodo odvijale tako, kot bi se morale. Polna Luna bo prinašala nemir in željo po drugačnosti.

Počasi se bomo umirili v besedah. Imeli bomo več možnosti za premislek pri reakcijah drugih. Ponovno bo stekla komunikacija in v zraku bo spet čutili željo po povezovanju.

Do izraza bodo prišla čustva in notranje življenje. V ozračju bo vladala nežnost, milina in mir, vendar pa bo dovolj priložnosti tudi za raznovrstne aktivnosti, saj se Luna nabajal v znamenju raka.

Ustvarjalni dan, poln domislic in nove energije. Primerno za druženje z ljudmi in tudi za pogovore. V večernih urah bo čutili ustvarjalnost in dobrih priložnosti v okrilju doma.

V zraku bo čutili veliko energije. Večini ljudi bo godilo, da jih pobvalimo in da izpostavimo njihove talente. Ugoden dan za razne zabave, igre in za obisk kakšne kulturne prireditve. Luna se bo nabajal v znamenju leva.

Tisti, ki so se zabavali do jutranjih ur, lahko pričakujejo naporen dan. Na splošno bo to dan, ko bomo brez pravih ciljev. Lotevala se nas bo lenoba. Popoldanske ure bodo bolj ugodne. Zvečer pa komu izpovejmo ljubezen.

Neprimeren dan za vsa intelektualna dela. Pustite stvarjem, naj gredo svojo pot. V popoldnevu bo možno stvari analizirati in tudi želja po kritiki bo močna. Primeren dan za čiščenje stanovanja, urejanje okolice, itd.

Energija bo kar pultela iz nas, zdi pa se, da ne bomo našli pravega načina, kako to izraziti. Razne sestanke, dogovore in druge pomembne dogodke prestavimo, če se le da. V nasprotnem primeru bodo sledile zamude. Previdno v prometu!

Srečen in ugoden dan. V zraku bo čutili neko močno željo po ljubezni. Na splošno pa bo to lep, harmoničen in romantičen dan. Načrti in želje se bodo vrstile ena za drugo. Ugoden dan za tebtnice in bike.

Luna v tebtnici ponuja dan, v katerem se bomo veliko prilagajali in vzpostavljali neko ravnovesje. Dan ugoden za harmonijo, ljubezen, dogovore. Očem privoščite kaj lepega!

Tega dne ne počnite ničesar na silo! Če ste nervozni oziroma napeti, se zadržite akcije in odločanja o važnih stvareh. Pojdite v naravo in si privoščite dolg sprehod skozi gozd!

Življenje se bo navidezno umirilo. Luna v škorpionu nam bo dala možnosti poglobljanja in raziskovanja v zadeve, ko so v nekem smislu skrivne ali pa mistične. Vse stvari se lahko odvijajo v dubu ustvarjalnosti.

Po eni strani bo to dan, v sklopu katerega smo lahko polni moči, volje in elana do življenja. Res pa je, da se moramo izogibati kakšnim nejasnim poslom. Teško pa bo reči tudi bobu bob. Resnost v ljubezni!

V tej noči so možne motnje v spanju. Najbolj bodo tega deležni občutljivi ljudje. Na splošno pa bo v večernih urah čutili resnost in nestrpnost. Privoščite si uro vadbe joge ali meditacije.

Dan pred mlajem narekuje, da bodite strpni v besednih reakcijah. Pripravite se na jutrišnji "post"! Počivajte in pijte veliko tekočin - po možnosti navadno vodo! Previdno za vsa ognjena znamenja!

V kolektivni zavesti bo čutili nemir, neprilagodljivost in čustvene reakcije so lahko nenadne. Če ste nervozni ali žalostni se zadržite akcij in velikih odločitev! Ta dan veliko počivajte.

"To je dan, mlaja v Kozorogu!"

Tudi ta dan boste čutili močno željo po povezanosti in sodelovanju. Izkoristite močne energije Lune v Kozorogu. Pri postavljanju ciljev ne bo težav! Tudi delo vam bo šlo dobro od rok!

"Miren in srečen Božič!"

Zelo izviren in nenavaden dan, v sklopu katerega bo polno novih in svežih energij. To bo dan za vse ljudi, ki širijo radost in veselje. V srcu bomo čutili mir, spokojnost in ljubezen. Veselo praznujmo in uživajmo v krogu svojih domačih!

Spremljala vas bo neka radikalna sreča in dobre priložnosti. Res pa je, da bo potreba po samoti in raznih oblikah meditacije naraščala. Ugodno za vse vrste religioznega ali alternativnega sproščanja, joga, reiki,...

Luna v znamenju Ribe vam bo dal možnost, da postanemo neposredni, kar seveda ni nič narobe. Spremljala nas bo neka notranja skladnost. Vadimo strpnost!

Spanec v tej noči bo nekoliko moten. Mnogi med vami boste ta dan občutili strah pred razočaranjem. Starejše, nemočne osebe bodo potrebovale našo nego in pomoč. Pomembno za vas bo, kaj porečejo in mislijo o vas, drugi. Moč ega deluje!

Dan poln resnosti in umirjenosti. Vse kaže, da posli ne bodo stekli s polno paro. V ljubezni se bodo pojavila sumničenja. Globoko v sebi bomo čutili negotovost. Dan, ko bomo govorili na resen in umirjen način.

To bo dan, ko boste šli zelo pogumno in samoiniciativno po poti življenja. Ugoden dan za ljubezen in umetniško izražanje. Energija bo sijala iz vas in dobra volja v zraku.

"Staro leto se izteka!"

Praznujmo in se veselimo! Pozabimo na vse slabo in si zaželim vse lepo!

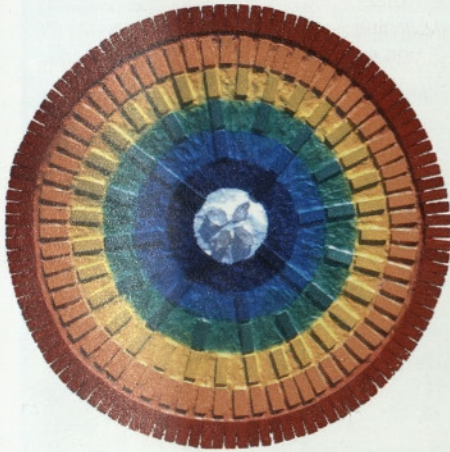
Luna bo zadnji dan leta v znamenju Ovna! Energije v zraku bo dovolj za veselo praznovanje. Vidno je optimistično razmišljanje. Dan ugoden za zabave, praznovanja in potovanja.

"Srečno!"

V zvezde gledala: "Špela"

SVETLOBA

ANONIMNI

Na začetku se bomo spustili na trdna tla. Prizemljitev bo kar prav prišla, kajti le iz zemeljskega, ki je temelj, lahko človek zraste. Brez temelja ne moremo zgraditi duhovne zgradbe. Najprej moramo zgraditi na primer osebnost, da jo lahko potem razgradimo, najprej moramo nekaj postati, da se lahko zavemo, da ni potrebe po tem. Najprej moramo potovati po krožnici, da bi pozneje spoznali, da se sučemo v krogu. Moramo imeti izkustveni material, da se lahko prebijamo na poti ljubezni in meditacije.

Mene osebno ne zanimajo vsebine anonimnih pisem, tako kot novinarje in bralce, ki te pišejo in berejo v časopisu. Mene zanimajo ozadja in resničnost. Precej zanimivo se mi zdi pisanje nekega šaleškega časopisa, ki z veseljem objavlja anonimno pisanje in dogajanje v šoštanjski občini. Pišoči nikoli ne skoparijo s šiljenjem peres in na mah poročajo o domnevnih nepravilnostih pri sosedih, kadar pa je treba napisati kaj o njihovi lastni občini in resnicah, takrat se skrijejo za svoj lastni strah. Vemo, kako to tam gre. Ne pišejo o spornih trenutkih v svoji občini in primeru Elektronike, kar seveda lahko preberemo v drugem šaleškem tedniku, raje molčijo, kajti ostanejo lahko brez varnosti. Morda se bodo kdaj upali peljati, ko zagori zelena, ne samo po rdeči, temu simbolu stagnacije duha. Pa jih ne bom obsojal, kajti so samo ljudje in delajo napake. Me je pa misel napeljala na to, da bi za primer lahko dal ravno ta šaleški časopis sodobnega našega časa, pri iskanju ustrezne primerjave, za ANONIMNEGA. Novinarji so sicer podpisani pod svoje članke, njihove vsebine pa so bolj anonimnega značaja, saj ne odražajo dejanskih stanj, o katerih poročajo, ampak je vse zavito v debele sloje dirigiranih olupševanj. Zdaj ko imam primer anonimnega, se lahko z zanimanjem spustim globlje, in se posvetim tistemu, kar

me resnično zanima. Zanima pa me človek, ki vsebine piše, se pa pod njih ne podpiše, kot tisti ki, se pod članke podpiše a so vsebine neresnične. Pri prvih me ne zanima ime in priimek, ampak duša takšnih posameznikov, pri drugih pa me bolj zanima, zakaj svojo dušo skrivajo za neresničnostjo. Oboji dušo imajo, jo pa skrivajo pred svetom.

Anonimni, neimenovan, brezimen, nepodpisan in neznan. Ime za posameznika, ki se ne podpiše pod svoje mišljenje in ime za človeka, ki se podpiše pod mišljenje, pa morda ni njegovo. Kakšne kvalitete rasti nosi v sebi človek ANONIME? Morda je nezadovoljen in rad uživa ob misli, da je on tvorec tuje prizadetosti, bolečine? Prav zagotovo nekaj hoče, morda bi rad njegov ego prišel iz skrivalnice na oder, da odigra svojo igro.

ANONIMNI je v Šoštanju pred leti deloval ponoči, ko je svoje vsebine razmetal po okolju in onesnažil naše mesto. Zdaj je naredil napredek. Iz temne noči, kjer se um mračni, prihaja bližje svetlobi, a ostaja še vedno anonimen. Kmalu bo odkrit, sam se bo odkril, le do konca mora prebrati moje razmišljanje, sam pa mu pustim svobodo, da je, kar je.

Da ne bi delovalo vse tako resno, se malo pozabavajmo z iskanjem anonimnega, kajti v modi so kvizi in podobno. Kdo bi lahko bil šoštanjski anonimni, morda jih je več, morda so za nas iz neznanih političnih krogov teme in senc? Morda imajo svojo stranko, tudi te so kar naprej v modi. Lahko, da so iz S- D- S, kar morda pomeni: Se - Delajo - Skrivnostne, lahko, da so iz kakšne krajevne organizacije K- S, kar bi lahko poimenovali Krajevni - Skrivači. Morda so N-S-i, kar pomeni Neznani - Skrivnostni - izganjalci greha, kdo ve. Kaj pa če so L-D-S, Ljubijo - Delovanje - Skrivnostno. Če imate čas, si jih lahko izmišljate po svoji volji in jih mečete iz skrivalnic na plan, kot sem si jih sam. Lahko uporabite zasilne izhode, klice v sili, lahko vprašate sosedu. Fantazija in humor nimata mej, saj je življenje samo kozmična šala, bi dejali prosvetljeni.

Mene ta igra na srečo ne zanima več, zato se bom posvetil raziskovanju duhovne sfere. So anonimni ljudje, ljudje teme, ki mečejo senco na mesto svetlobe? Verjetno nimajo obraza, če pa ga imajo, prav zagotovo nosijo maske. Če ANONIMNEGA primerjam s politikom, katerega kvaliteta je strategija in seveda zvitost, je slednji vsaj na udaru javnosti, med tem, ko je anonimni v svojem skrivališču zavarovan. Tega obvladuje strah, nima svojega jaza, ne jajc, pa še argumente je nekam zataknil, kdo bi vedel. Samo ugibamo lahko, koliko gneva in potlačene agresije je v anonimnem. Svoje notranje konflikte prenaša iz teme na svetlo v upanju, da škoduje drugim, a puščice so venomer obrnjene proti samemu sebi.

Ne upa si biti na svetlobi, vsem na očeh, nima poguma biti ranljiv. Ne more biti dejaven, kajti pozna svoje lastne napake in pomanjkljivosti. Ne upa si biti "grešen" in prepoznaven, zato raje ostaja v svojem namišljenem perfekcionističnem stanju. Njegov kreativni perfekcionizem bi moral udejanjiti, a kaj kmalu bi se pokazale njegove napake in neučinkovitost, ki jih delamo vsi, saj živimo vendar na svetlobi, ne v temi. Človek, ki se podpiše pod karkoli, ostaja odgovoren, tisti, ki se ne, ostaja neodgovoren. Anonimnemu ni potrebno stati za tem, kar piše, vsaj tako si razlaga. A v resničnem svetu ostaja precej bolj odgovoren, kot misli. Odgovoren je namreč pred samim seboj. Pa ne mislim iz kakšnih moralnih norm, te so brez pomena. V človekovi notranjosti obstaja precej bolj fini mehanizem. Eksistenca, ki vse beleži. Vsi ga imamo in vsi v življenju mnogokrat igramo anonimnega in skrivnostnega.

Svet v katerem bivamo, je relativen in ko človek pride do spoznanja o pravi naravi sebe, lahko vidi, koliko je bil resničen in koliko je bil anonimen. Človek gradi v zunanjem svetu svojo osebnost, se udeležuje v igri za moč, položaj in blaginjo, tako dolgo, dokler ne pride do spoznanja, da ga nobene potrebe nikoli ne morejo dokončno zadovoljiti. Takrat se človek zave, da bo vse izgubil za kar se je naprezal in da je bilo vse nekako zaman. Spoznanje iluzije je tem bolj boleče, če smo bili ANONIMNI pred svetom in sabo, kajti na ekranu zavesti se prikaže slika naše prave podobe. Vse maske so snete in človek je gol pred samim seboj in bogom seveda. Proces univerzuma je dosleden, za mnoge anonimni, a iz drugih razlogov, kot v današnjem razmišljanju o anonimnem. Človekov sestavni del življenja so napake, več ko jih je, bolje je. Samo ponavljati jih ne smemo. So tu, da se zavemo. Torej vsak je nekakšen anonimnež pred svetom in seboj in je vseeno, ali si to priznamo ali ne, saj ne moremo nikamor zbežati pred samim seboj. Mislim, da se vsi ANONIMNI, kaj kmalu ujamejo v lastno zanko. Zatorej jih ni potrebe razgrinjanja v zunanjosti, kajti nihče noče njihovih imen in obrazov, saj so jih že pokazali.

Človek je duhovno bitje, ni samo telo in um, je mnogo več. Zavedanje o tem, da se na tem svetu da marsikaj skriti, a ne za dolgo, je duhovni napredek. Nenadoma in po tihem pride slej ko prej iz naših globin vsa veličastna INTIMA in nas objame. Zato je po mojem bolje stati na Svetlobi, se družiti z napakami in biti ranljiv, kot živeti v temi in imeti svojo namišljeno popolnost delovanja. V takšnem skrivnem položaju nas bodo slej ko prej pričele preganjati lastne sence. ANONIME! ■

Droga ni naš problem

V začetku novembra je policija skupaj s Centrom za preprečevanje in zdravljenje odvisnih od nedovoljenih drog izvedla v Šoštanju preventivno akcijo STARŠI STARŠEM, ki bi morala biti glede na zatečeno stanje v Šoštanju zelo odmevna in obiskana.

Predavatelji so se odlično pripravili...

Pa seveda ni bila. Zakaj, niti ne znam pojasniti, kajti besedica se mi je vrnila kar sama, izhaja pa najbrž iz poznavanja situacije v naši lokalni skupnosti, kjer smo vsi pripravljene pokazati s prstom na drugega, pri sebi pa se nismo pripravljene soočiti z resnico in obrniti prst nase. Ob nedavnem žalostnem dogodku, ki je pretresel Šoštanj, so številni dvignili glas in zahtevali večji nadzor, večjo kontrolo, večjo pomoč občine, večjo policijsko prisotnost v Šoštanju in še kaj. Koliko pa smo pripravljene za preprečevanje kriminalitete in drog postoriti sami, morda kar v družini, pa je pokazala tudi ta akcija. Od 310 osebnih vabil, plakatov, letakov po šolah in podobni propagandni akciji, nas je v sredo, 5. novembra, v gasilskem domu sedelo pet (5!) staršev. Prav ste prebrali. Voditeljica okrogle mize Duška Lah je v začetku rekla, da se Slovenci bojimo vprašati, jaz pa jo brez slabe vesti dopolnujem, DA NE ŽELIMO VEDETI. Ne zanima nas, dokler nas problem ne trešči po nosu, ampak takrat bodo pa tako ali tako krivi drugi. Pa da ne moraliziram; okrogla miza je bila s strani organizatorjev odlično pripravljena, predstavniki društva so skupaj z nekaterimi starši odvisnikov izpostavili problem in o njem odkrito in brez zadržkov spregovorili, policija je imela s seboj veliko materialov, slikovnih gradiv in celo imitacije drog, da bi bile te čim bolj prepoznavne, če bi jih našli pri svojem otroku. Božo Pezdevšek, komandir Policijske postaje Velenje, in Zoran Stojko Krevzel, vodja policijskega okoliša v Šoštanju, sta strokovno odgovarjala na vprašanja. Dr. Stupar in dr. Špitalova pa sta problem drog prikazala tudi s sociala-

nega vidika. Še posebej bi se veljalo zahvaliti staršem odvisnikov, ki so bili pripravljene sodelovati in se izpostaviti, kajti, kot je rekel eden izmed njih, ko imaš v družini ta problem, izgubiš prijatelje, si kot okužen.

Vsekakor bi se iz te okrogle mize lahko starši bolje pripravili in se soočili z resnico, da ima

... a so več ali manj "učili naučne".

morda prav ta trenutek prav njihov otrok probleme z drogo.

Objavljamo pa kratke povzetke gradiv, ki so bila na voljo, poleg zloženke, ki jo je uredila med. sestra Vilma Kutnjak in ki jo je vredno prijeti v roke (tel. 899 56 12).

Droge - na neki način so nam še tako daleč, dejansko pa so "že" tu - na naši ulici, šoli, morda celo v našem domu.

Vsako prepričevanje, da jih v našem okolju ni, je slepljenje. Dejstvo je, da se v Sloveniji z njimi srečujemo tako v velikih količinah po deset in celo sto zaseženih kilogramov, ki jih kot del organizirane mreže tihotapcev drog vede ali ne po Evropi prevažajo posamezniki, kot z manjšimi količinami, po katerih segajo vse mlajši in celo otroci. Kriminal in prekrški, ki spremljajo narkomanijo, so del našega vsakdanjika, tako da se trendi v Sloveniji prav nič več ne razlikujejo od tistih v Evropi.

Zla, ki ga prinašajo s seboj, je vse več, pa naj gre za smrtne žrtve "predozirancev", družinske tragedije ali pa vse pogostejša kazniva dejanja, predvsem kraje in vlome, v katere so odvisniki prisiljeni, da pridejo do svoje vsakodnevne doze. Droge tako niso problem posameznega odvisnika, tistega, ki jih le poskuša, ali družbe kot celote, ampak vsakega od nas, saj lahko na primer "prevzamejo" našega otroka, posredno ogrožajo naše premoženje, da o povezanosti kuge 20. stoletja in narkomanije ne govorimo. Število "zavoženih" življenj se veča, zato so po mnenju mnogih, ki to problematiko spremljajo na cesti v živo in ne le v filozofsko razpoloženih krogih, vsaka razmišljanja

o legalizaciji mehkejših drog nesprejemljiva. Tudi samo represija na drugi strani ne daje zelenih rezultatov, zato je, kot kaže, edina rešitev v široki družbeni akciji, ki bo temeljila na preventivi - v oblikovanju in najširše izvajanjem nacionalnem programu boja proti drogam, na katerega pa v Sloveniji že vse predolgo čakamo.

So že videli kaj podobnega pri otrocih, prijateljih? Pa niso vedeli za kaj gre?

Starši, učitelji,... bodite pozorni na:

- spremembe v šolskem uspehu,
- fizične spremembe (rdeče oči, sledi vbodov), spremembe v prehrani in spalnih navadah (nespečnost...),
- novo družbo,
- spremembe v obnašanju (slaba volja, potrtost, sovražnost),
- fizični dokazni (pripomočki za uživanje drog: papirčki, pipe, ožgane žlice, čudni vonji),
- izginjanje denarja, itd.

Kako privzgojiti odpor do drog?

Prislunhimo svojim otrokom, pogovarjamo se z njimi in jim ne pridigajmo.

Zavedajo naj se, da se občasnim težavam ne more nihče izogniti, da jih je potrebno reševati in živeti v skladu s sprejetimi odločitvami.

Dopovejmo jim, da so tudi napetosti, jeza, strah čustva, s katerimi je treba živeti.

Poskušamo jih vzgojiti tako, da bodo cenili osebno odgovornost in samodisciplino

Z osebnim zgledom in odnosom do pijač in druge droge pokažimo svojo odgovornost, pogovajamo se z njimi o vrednotah, ki nas vodijo pri naših odločitvah.

Dajmo jim vedeti, da jim bomo stali ob strani tudi v teževah.

To, da jih cenimo jim dosti pomeni. Večkrat jim to povejmo in tudi to, da jih imamo radi. ■

Povzela: Milojka Komprij
Foto: Dejan Tonkli

PA PRIDE POLICAJ, PA KAJ ...

PREGLED DOGODKOV ZA OBMOČJE OBČINE ŠOŠTANJ V ZADNJEM MESECU:

Dne 17. 10. 2003 nas je krajan Šoštanja obvestil, da se v in pred lokalom Dom upokojencev v Šoštanju pretepajo NN moški. V intervenciji je bilo ugotovljeno, da je prišlo do prepira in pretepa med krajanom Šoštanja, ki mu je poskušal pomagati oče, in mladeničem iz Slovenskih Konjic, ki so mu pomagali še trije neznanci, ki so ob prihodu policistov s kraja zbežali. Ugotovili smo, da sta imela omenjena neporavnane račune, ki jih je Konjičan poskušal izterjati s pestmi. Konjičan se kljub opozorilu policistov ni hotel umiriti, zato je bilo zoper njega odrejeno pridržanje. Zoper vse udeležene je bil napisan predlog sodniku za prekrške.

Dne 18. 10. 2003 je na PP Velenje poklical krajan Skornega in prijavil, da so mu ponoči NN storilci porisali hišo s kljukastim križem. Naslednjega dne je poklical še njegov sosed in prijavil, da so pri njem v isti noči NN storilci pobarvali psa.

V zvezi s tem smo ugotovili, da je NN storilce očitno motila prometna signalizacija, ki je bila pred tem na novo postavljena pred hišo oškodovanega. Oškodovani je zadevo prijavil v vednost in ni zahteval kazenske pregona za NN storilce, zato smo zadevo zabeležili v obliki poročila, ki smo ga odstopili Okrožnemu državnemu tožilstvu v Velenju.

Dne 25. 10. 2003 smo bili obveščeni s strani člana Športnega društva Ravne, da jim je NN storilec vlomil v brunarico pri igrišču v Ravnah, vendar iz notranjosti ni odtujil ničesar. Za NN storilcem še zbiramo obvestila.

Dne 25. 10. 2003 nas je občanka obvestila, da ob cesti med Šoštanjem in Lajšami leži NN moški, ki je močno krvav. Na kraju smo ugotovili, da je na cesti padel in obležal močno pijan moški iz Zavodenj. Ko je omenjeni ležal na robu ceste, se je mimo pripeljala voznica kolesa z motorjem, ki se mu je poskušala izogniti, ob tem pa padla po vozišču ter se telesno poškodovala. Oba sta iskala zdravniško pomoč v ZD Velenje.

V zadnjem času smo bili večkrat obveščeni s strani odgovornih v Zadrugi Šoštanj, da jim NN storilec iz vozil krade gorivo. Dne 27. 10. 2003 pa so nas obvestili, da so NN moškega prijeli pri dejanju ter da jim je pobegnil. Na kraju so policisti skupaj z zaposlenimi storilca prijeli ter ga pripeljali na policijsko postajo Velenje, kjer smo zoper njega napisali kazensko ovadbo.

Dne 27. 10. 2003 smo bili s strani krajana Raven obveščeni, da mu je NN voznik poškodoval vozilo pred lokalom CIGLER ter s kraja odpeljal. Policisti smo omenjenega voznika izsledili ter podali zoper njega predlog sodniku za prekrške.

Dne 29. 10. 2003 nas je obvestil mladenič iz Šoštanja, da je njegova punca odšla od doma ter da mu je napisala poslovilno pismo, v katerem mu omenja, da želi storiti samomor. Ob tem smo pregledali večji del Šoštanja ter njeno bivališče v Velenju, ampak omenjene vse do večera nismo uspeli izslediti. Nato nas je omenjeni ponovno poklical ter povedal, da se je punca vrnila in da je z njo vse v redu, s pismom ga je želela samo prestrašiti.

Dne 30. 10. 2003 smo bili obveščeni, da se v Lokovici pred lokalom Brina pretepa večje število gostov. Ob posredovanju smo ugotovili, da je prišlo do pretepa med dvema skupinama mladeničev iz Velenja, zoper katere smo podali predlog sodniku za prekrške, razgretežem pa je bila zasežena tudi palica, ki jo je eden izmed njih uporabil. Nekateri izmed udeležencev pretepa so morali iskati tudi zdravniško pomoč v ZD Velenje.

Dne 31. 10. 2003 nas je obvestil voznik taksija, da je v glavnem križišču v Lokovici prišlo do prometne nezgode, v kateri je voznik hudo poškodovan. Na kraju smo ugotovili, da je mladi voznik iz Velenja zaradi neprimerne hitrosti izgubil oblast nad vozilom, zaradi česar je zapeljal s ceste. Poškodovanega voznika, ki je dobil hude telesne poškodbe, so morali iz vozila izrezati gasilci, sopotnik v vozilu pa je bil lažje poškodovan.

Dne 8. 11. 2003 nas je krajan Šoštanja obvestil, da ga je v lokalnem Terano bar znanec napadel z nožem. Zoper napadalca smo že podali kazensko ovadbo.

Dne 9. 11. 2003 nas je obvestil krajan Šoštanja, da so mu pred trgovino ERA odtujili iz vozila denarnico. Na kraju smo ugotovili, da je NN storilec izkoristil nepozornost lastnika vozila ter mu iz odklenjenega vozila odtujil denarnico z vsebino. Za NN storilcem še poizvedujemo.

Dne 15. 11. 2003 smo bili obveščeni iz župnišča v Florjanu, da jim je ponovno NN storilec vlomil v pisarno. Pri zbiranju obvestil so ugotovili, da je dejanja ponovno osumljen naš stari znanec, ki je bil kmalu zatem izsleden in so bili pri njem zaseženi ukradeni predmeti. Zoper njega bomo podali kazensko ovadbo.

V mesecu oktobru smo policisti PP Velenje v sodelovanju s Centrom srednjih šol izvedli preventivno akcijo, v kateri smo udeležencem v cestnem prometu kontrolirali nastavitve luči na njihovih vozilih. Ob tem smo tistim, ki jim niso pravilno svetila, le-ta nastavili. Kontroliral smo tudi vidnost pešcev v cestnem prometu v nočnem času ter nekaterim od njih razdelili kresničke. Omenjeni akciji smo izvedli tudi na območju Šoštanja.

V mesecu novembru smo policisti Policijske postaje Velenje v sodelovanju s Centrom za preprečevanje in zdravljenje odvisnikov od nedovoljenih drog, ki deluje pod okriljem LAS-a občin Velenje, Šoštanj, Šmartno ob Paki, staršev odvisnikov, ki obiskujejo center, ter ob pomoči Občine Šoštanj in Prostovoljnega gasilskega društva Šoštanj v prostorih gasilskega doma izvedli okroglo mizo na temo prepovedanih drog z naslovom STARŠI - STARŠEM. Pri tem je bila predstavljena problematika, s katero se srečujemo tako policisti kot starši odvisnikov in ustanove, ki se ukvarjajo z njimi v procesu zdravljenja.

Na območju Policijske postaje Velenje smo pred časom uspeli izslediti organizirano skupino, ki se je ukvarjala s kaznivimi dejanji vlovov v pisarne in trgovine, od koder so odtujili predvsem alkoholne pijače, cigarete ter večjo količino računalniške opreme. Pri osumljenih smo opravili hišne preiskave, pri katerih smo del ukradenega blaga zasegli. Hišne preiskave pa smo opravili tudi pri njihovih sorodnikih, ki prebivajo na območju Občine Šoštanj, kjer so osumljeni ukradeno blago skrivali. Ukradeno blago so osumljeni prodajali raznim kupcem na območju občin Šoštanj, Velenje, Ravne na Koroškem in Slovenj Gradec.

Ob tem pozivamo vse, ki bi kar koli vedeli o prodaji rabljene računalniške opreme, cigaret in alkohola, da nas o tem obvestijo na znane telefonske številke:

Pisarna Šoštanj: 898 43 94

anonimni telefon: 080 1200

Policija: 113

ter nam pomagajo pri odkritju ukradenih predmetov.

Neodgovorno klicanje

Če ne boste pridni, otroci, vas bomo postavili v kot! Ali pa poslali na kolena! Na ajdovo zrnje! Ali pa vas bomo zaprli v črno luknjo. V črno hosto. V črni les. In potem, ko bodo otroci zrasli, jim bodo vrnili milo za drago. V Črni les bodo poslali starše.

KL IK

Starci so nadležni. Njihovih modrosti ne rabimo več. Imamo internet.

KL IK

Kako naj vzgajamo otroke, če nimamo časa! Moramo postoriti to in ono. In moramo imeti prosti čas. Naj šola in vrtec poskrbita za naše otroke. Saj plačujemo davke!
Kako naj skrbimo za naše onemogle starše, če nimamo časa! Moramo postoriti to in ono. In moramo imeti prosti čas. Naj država poskrbi za naše starše. Saj plačujemo davke!

KL IK

Sitne in nevzgojene otroke je treba kaznovati. Zaprimo jih v črno luknjo! Naj gredo v črni les. Res gredo v črno luknjo. Pijejo in kadijo. In ugašajo čike. Na brezdomcu. Do smrti. Gredo v črni les in skrbijo za red. Sami. In zažgejo brezdomko. Do smrti.

Brezdomce je treba kaznovati. V črni luknji in v črnem lesu.

KL IK

Ko ljudem zmanjka volje, energije, denarja,... kličejo na pomoč Državo. Naj Država to. Naj Država ono. Država pa nič. Pobira davke in tarna in posreduje statistične podatke. Da ni tako, kot izgleda, pravi.

KL IK

Na eni strani Država, na drugi državljani. Kdo bo koga? Če bomo goljufali Državo, nas bo kaznovala. Ali pa tudi ne. Kakor koga. Enim gleda skozi prste, z drugimi ne ve kod in kam. In jih pošlje v Črni les. Ki ga ni, ker ga Država ni dovolila. Ga bo kaznovala? Bo zaprla Črni les v črno luknjo?

KL IK

Državna tiskovna agencija, 26. november 2003:

"Afera Črni les: Inšpektorji bodo stopnjevali pritisk. Koordinacija državne komisije za odkrivanje in preprečevanje dela in zaposlovanja na črno je danes ponovno preučila dosedanje postopke v primeru hotela Črni les v Zamarkovi pri Lenartu.

Država pravi: "Kot je znano, so inšpekcijske službe v primeru hotela Črni les izdale veliko število pravnih aktov, vendar je očitno, da lastnica hotela Duška Lajh ne spoštuje zakonodaje in odločb inšpekcijskih služb, temveč se skriva za ljudmi."

Kaznuj jo, Država! Zapri jo v črno luknjo. Ali pa v Črni les!

KL IK

Človek se rodi. Postane dojenček, raste, se uči. Besede mičejo, vzgledi vlečejo!

Človek odraste. Skrbi zase. Ostari. Umre.

Vzemimo si čas. Med rojstvom in smrtjo. Zase. Za svoje otroke in za svoje starše.

Ne za Državo...

... odgovornega urednika

Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, telefon: (03) 89 84 300, fax: (03) 89 84 333

Na podlagi 10. člena Zakona o Športu (Ur. l. RS, št. 22/98), 7. točke Nacionalnega programa športa v Republiki Sloveniji (Ur. l. RS, št. 24/00, 32/00), Pravilnika za sofinanciranje športa v Občini Šoštanj (Ur. l. Občine Šoštanj, št. 04/02) in Letnega programa športa Občine Šoštanj za leto 2004 (Ur. l. Občine Šoštanj, št. 07/03) Občina Šoštanj objavlja

JAVNI RAZPIS

za sofinanciranje športa v Občini Šoštanj za leto 2004

I.

Za sofinanciranje športnih programov iz občinskega proračuna lahko kandidirajo naslednji izvajalci športnih programov:

- športna društva, ki opravljajo športno dejavnost na področju Občine Šoštanj,
- zveze športnih društev, ki jih ustanovijo športna društva in imajo sedeže na območju Občine Šoštanj,
- zavodi za področja vzgoje in izobraževanja s sedežem v Občini Šoštanj,
- zavodi, gospodarske družbe, zasebniki in druge organizacije, ki so na podlagi zakonskih predpisov registrirane za opravljanje dejavnosti na področju športa, s sedežem v Občini Šoštanj.

Športna društva in njihova združenja imajo pod enakimi pogoji prednost pri izvajanju nacionalnega programa.

V skladu s sprejetim letnim programom športa Občine Šoštanj za leto 2004 so predvidena sredstva za šport v odstotkih v občinskem proračunu za leto 2004 naslednja:

Postavka	Namen	%
8.	ŠPORT	
8.1.	Vsebine po nacionalnem programu športa v RS	100,00
8.1.1.	Športna vzgoja otrok, mladine in študentov	25,00
8.1.2.	Športna rekreacija	10,00
8.1.3.	Kakovostni šport	50,00
8.1.4.	Vrhunski šport	0,00
8.1.5.	Šport invalidov	0,30
8.1.6.	Izobraževanje, usposabljanje in spopolnjevanje strok. kadrov	4,00
8.1.7.	Znanstvenoraziskovalna dejavnost	0,00
8.1.8.	Založniška dejavnost	0,00
8.1.9.	Spremljanje pripravljenosti športnikov in svetovanje treninga	0,00
8.1.10.	Velike medn., državne, medob. in obč. šp. prireditve	4,00
8.1.11.	Informacijski sistem na področju športa	0,00
8.1.12.	Delovanje društev in športnih zvez	6,70

Zato se s tem razpisom razpisuje sofinanciranje za naslednje vsebine po nacionalnem programu športa v RS:

1. Športna vzgoja otrok, mladine in študentov,
2. Športna rekreacija,
3. Kakovostni šport,
4. Šport invalidov,
5. Izobraževanje, usposabljanje in spopolnjevanje strokovnih kadrov,
6. Velike mednarodne, državne, medobčinske in občinske športne prireditve,
7. Delovanje društev in športnih zvez.

Z letnim programom športa za leto 2004, objavljenim v Uradnem listu Občine Šoštanj, št. 07/03, niso določeni zneski sofinanciranja Občine Šoštanj, ampak le odstotki, ki se porazdelijo med posamezne sofinancirane vsebine, natančni zneski se bodo pa določili s sprejemom proračuna Občine Šoštanj (predvidoma v decembru 2003).

II.

Pogoji, ki jih morajo izpolnjevati prijavitelji na javni razpis, so, da:

1. imajo sedež v Občini Šoštanj;
2. so registrirani v skladu z zakonom;
3. imajo zagotovljene materialne, prostorske, kadrovske in organizacijske pogoje za realizacijo načrtovanih športnih aktivnosti;
4. imajo urejeno evidenco o registriranih tekmovalcih (velja za izvajalce kakovostnega in vrhunškega športa), članstvu ter plačani članarini (velja za športna društva in športne zveze) in ostalo dokumentacijo, kot to določa zakon o društvih;
5. redno dostavljajo občini programe dejavnosti s področja športa, podatke o članstvu, poročila o realizaciji programov in doseženih rezultatih, kopijo zaključnega računa ter druge zahtevane podatke;
6. izpolnjujejo ostale pogoje v skladu s kriteriji za sofinanciranje programov.

Posamezni izvajalci športnih programov lahko s svojimi programi za proračunska sredstva lokalne skupnosti po posameznih vsebinah kandidirajo na posameznem razpisu le enkrat.

III.

Izbrane programe bomo sofinancirali na podlagi Pravilnika za sofinanciranje športa v Občini Šoštanj, ki je bil objavljen v Uradnem listu Občine Šoštanj, št. 4/2002, in na podlagi sklenjene pogodbe o sofinanciranju športnih programov med Občino Šoštanj in izvajalcem.

IV.

Rok za predložitev prijav in način predložitve: rok za prijavo programov je do petka, 16.

1. 2004 do 12. ure. Prijave na enotnih obrazcih pošljite v zaprti kuverti na naslov: Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, s pripisom "javni razpis – Sofinanciranje športa v Občini Šoštanj za leto 2004". Prijav, poslanih po roku, ne bomo upoštevali.

Enotne obrazce za prijavo in ostalo razpisno dokumentacijo dobite pri Nini Rehar, Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj in na spletnih straneh Občine Šoštanj: <http://www.sostanj.si>.

Prijava mora biti dana na obrazcih naročnika. Obrazci morajo biti v celoti izpolnjeni; ne pozabite na obvezne priloge (na dnu vsakega obrazca je navedena obvezna priloga, ki spada k posameznemu obrazcu)! Obvezen del priloge so tudi poročila in dokazila o izvedenih športnih programih za leto 2003 (tudi na predpisanih obrazcih).

K obrazcem za prijavo priložite poročilo o evidenci registriranih tekmovalcev (izvajalci kakovostnega in vrhunškega športa) oz. poročilo o evidenci članstva in plačani članarini (športna društva, športne zveze), kopijo bilance stanja za leto 2003 (lahko naknadno, a ne kasneje kot 31. 3. 2004) in druge zahtevane priloge.

Kontaktna oseba je Nina Rehar, tel. št. 03/8984310, e-naslov: nina.rehar@sostanj.si.

Odpiranje in vrednotenje prijav bo izvedla Komisija za šport, ki jo je imenoval župan Občine Šoštanj, v zasedbi Janko Zacirkovnik (predsednik), Peter Bolha, Bojan Rotovnik, Helena Urh, Peter Vidmar, Boris Plamberger, Albin Ošlovnik.

Poročilo o vrednotenju športnih programov za posamezno leto s sklepom potrdi župan Občine Šoštanj.

V.

Z izbranimi izvajalci bomo sklenili pogodbe o sofinanciranju športnih programov.

Številka: 650-01-0008/2003-24

Datum: Šoštanj, 19. 11. 2003

Župan Občine Šoštanj

Milan Kopušar, ekon.

Nova knjiga iz serije **Bogati oča**

Upokojite se in bogati

► Kako hitro obogateti in za vedno ostati bogat!

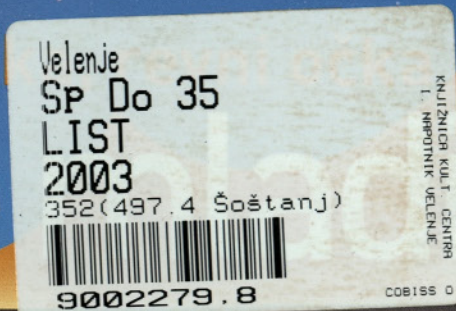
So tudi vam starši govorili: "Hodi v šolo, trudi se za dobre ocene, poišči si dobro in varno službo, trdo delaj in varčuj?" Seveda, saj starši otrokom želijo le najboljše. Kaj je narobe s tem nasvetom? Večina ljudi, ki ga upošteva, je še vedno revna. Kljub trdemu delu, kljub dobri službi, kljub varčevanju. Nasvet staršev je dobronameren, vendar pa v resničnem življenju ne deluje. Če se želite upokojiti predčasno in z dosti denarja, se morate stvari lotiti drugače. In ta knjiga vam bo pokazala, kako!

Gre za povsem resno knjigo z nasveti, ki zagotovo delujejo. Sistem, opisan v knjigi, deluje za vsakogar, ne glede na trenutno premoženjsko stanje in letne prihodke. Če boste upoštevali navodila iz knjige, se boste lahko predčasno finančno upokojili - in to ne tako, kot večina ljudi, ki se upokoji revna.

Knjiga vas bo naučila, kako plačati čim manj davkov, kako doseči, da bo denar delal za vas, in ne vi zanj, kako uporabiti finančni vzvod za doseg svojega končnega cilja - upokojiti se predčasno in z veliko denarja!

► Investirajte vase, kajti vi ste svoja najboljša naložba!

► Kupite knjigo brez vsakega tveganja! Če s knjigo ne boste zadovoljni, vam bomo brez vprašanj in brez komplikacij, takoj in v celoti vrnili denar. Vse, kar morate storiti, je, da nas v roku 60 dni obvestite, da želite denar nazaj.

A5 format
321 strani
5.900 SIT

MODRA ŠTEVILKA
080 15 09

za več informacij, naročila in
BREZPLAČNI
katalog knjig!

LISAC & LISAC

Lisac&Lisac d.o.o., Dunajska 106, 1000 Ljubljana, Slovenija
tel. +386 (0)1 5682 876, fax +386 (0)1 5412 206
E-mail: info@lisac-lisac.si, www.lisac-lisac.si

Da, zavedam se, da mi niti dobra šola, niti varčevanje, niti trdo delo še ne zagotavljajo dobre, predvsem pa ne predčasne, upokojitve. Želim izvedeti, kako postati finančno neodvisen. Takoj mi pošljite knjigo "Upokojite se mladi in bogati" avtorja Roberta Kiyosakija po ceni 5.900 SIT. Knjigo bom plačal(a) po povzetju.

Ne, trenutno me ne zanima, kako hitro obogateti in za vedno ostati bogat. Želim prejeti brezplačni katalog knjig za osebni in poslovni uspeh.

Ime in priimek _____

Naslov, pošta _____

Telefon (prosimo, da obvezno vpišete fiksno ali mobilno številko) _____

Po telefonu 080 1509 gre hitreje!

✂ Lisac&Lisac d.o.o., Dunajska 106, 1000 Ljubljana, www.lisac-lisac.si